

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» Διεύθυνση: Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11 361 Κωδικός έκδοσης 1156 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2007 • ΕΤΟΣ 14ο • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 55

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Του Κώστα Τσιάμη

Ιστορία

ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΠΑΡΕΕΣ

Λέμε πολύ συχνά πως η «ισχύς εν τη ενώσει» ή ότι στην ανάγκη οι άνθρωποι έρχονται πιο κοντά και μπρος στον κοινό σκοπό ή κίνδυνο ενώνονται και γίνονται ισχυρότεροι.

Επίσης, όπως λέει και ένας σύγχρονος ποιητής, γράφουν «ιστορία οι παρέες». Κάπως έτσι πριν από 41 χρόνια μια ομάδα - παρέα «ξενιτεμένων» στην Αθήνα Αγχιαλιτών αποφάσισε την ίδρυση του Συλλόγου των «έν Αθήναις Αγχιαλιτών» με αποτέλεσμα τον Ιούνιο του 1966 ο σύλλογος να αποκτά και νομική υπόσταση.

Από τότε έως σήμερα έχουν περάσει 41 χρόνια δημιουργικής εργασίας. Όπως για τους ανθρώπους η συγκεκριμένη ηλικία θεωρείται και όχι άδικα κρίσιμη, καθώς πρόκειται για την είσοδο στην ωριμότητα, έτσι και για τον σύλλογο των Αγχιαλιτών της Αθήνας είναι η είσοδος στην ωριμότητα.

Έχοντας περάσει άλλοτε από καλύτερες κι άλλοτε από χειρότερες περιόδους έχει καταφέρει πάνω από όλα να προσφέρει στην κοινωνία και στον τόπο.

Έτσι, ενώ ξεκίνησε δειλά με απλές εκδηλώσεις και χορούς μία φορά τον χρόνο, έφτασε στο σημείο να συνδράμει και ουσιαστικά και οικονομικά την κοινωνία και τους τοπικούς φορείς. Προχώρησε σε εκδόσεις τοπικού ενδιαφέροντος (ανατύπωση και νέες εκδόσεις) ενώ εκδίδει και τα «Αχελινά» που μετονομάστηκαν αργότερα σε «Νέα Αγχιάλος», προσφέροντας βήμα στην «προβληματισμένη» τοπική κοινωνία η οποία βρίσκει «την εφημερίδα της». Κάθε άρθρο της αποτελεί ντοκουμέντο της ιστορίας και της λαογραφικής παράδοσης του τόπου μας.

Σε συνεργασία με τον Ελληνοβουλγαρικό σύλλογο διατηρεί επαφή με τις ρίζες μας και στηρίζει τον Ελληνισμό της περιοχής.

Τελευταία μάλιστα ο σύλλογος προχωρεί και σε πιο θαρραλέα βήματα και ίσως για κάποιους παράτολμα για τα οικονομικά του.

Οργανώνει με την συνδρομή Πανεπιστημιακών ημερίδα στο Πολεμικό Μουσείο για το ολοκαύτωμα και ήδη ετοιμάζει νέες εκδόσεις.

Παρ' όλη τη μεγάλη δραστηριότητα στην οποία βρίσκεται ο Σύλλογος επί 41 χρόνια αντιμετωπίζει και προβλήματα τα οποία εμποδίζουν την όλο και μεγαλύτερη δραστηριοποίησή του.

Αξιοσημείωτο αποτελεί το φαινόμενο μετά από 41 χρόνια δραστηριότητας και προσφοράς στον τόπο, ο Σύλλογος να μην έχει ακόμα τον δικό του χώρο.

Ένα «σπίτι» για το αρχείο του, ένα χώρο συνεδριάσεων, μία έστω σταθερή ταχυδρομική διεύθυνση. Ένα χώρο δραστηριοτήτων και συνάντησης των φίλων και των συμπατριωτών και νομίζω πως στο μέλλον θα πρέπει το πρόβλημα αυτό να αντιμετωπιστεί.

Η μεγαλύτερη όμως και κύρια προσφορά του συλλόγου είναι η «συνάντηση» των μελών και φίλων του συλλόγου.

Οι ανθρώπινες σχέσεις και η γνωριμία είναι το πρώτο βήμα γι' αυτό που λέμε «ανθρώπινη κοινωνία» και ο σύλλογος όντας πέρα από κάθε κομματική ή πολιτική σκοπιμότητα και μέσα από τη οικονομική εισφορά των μελών του και μόνο ενώνει όσο μπορεί τον Αγχιαλίτη.

Σκοπεύει μάλιστα να αυξήσει αυτού του είδους τις κοινωνικές συνάντησεις και γι' αυτό προσδοκά την όλο και μεγαλύτερη συμμετοχή των, ώστε όλα τα μέλη του, όλοι οι Αγχιαλίτες και οι φίλοι του Συλλόγου να γίνουν μία μεγάλη παρέα δυνατή και δραστήρια.

Καλό Καλοκαίρι

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΟΨΗ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΛΑΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΟΨΗΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟΥ

Επιτέλους ας βρεθεί λύση

Με την ευκαιρία της επιστολής του **Γ. Μπουρτζή**, που εστάλει στο Σύλλογό μας και την οποία δημοσιεύουμε στο παρόν φύλλο της εφημερίδας μας, επανερχόμαστε στο καυτό θέμα του παλαιού Συνεταιριστικού Οινοποιείου της Νέας Αγχιάλου.

Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας στο 50ο φύλλο της εφημερίδας μας (Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2006) είχε δημοσιεύσει την πρότασή του σχετικά με την ανάπλαση του Παλαιού Οινοποιείου της Νέας Αγχιάλου ανταποκρινόμενος στις εύλογες ανησυχίες όλων των Αγχιαλιτών. Έχει περάσει ήδη ένας

χρόνος και η πρόταση - μελέτη του εξαιρετικού αρχιτέκτονα Κωνσταντίνου Καπότση, η οποία υιοθετήθηκε από το Σύλλογό μας δεν έτυχε εκ μέρους της δημοτικής αρχής, καμία ανταπόκριση. Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας πιστός στις καταστατικές αρχές του, οι οποίες του υπαγορεύουν την προάσπιση και την φροντίδα της ιδιαίτερης πατρίδας της Νέας Αγχιάλου επανέρχεται στην αρχική του πρόταση-μελέτη για την Ανάπλαση του Παλαιού Οινοποιείου.

Στο πλαίσιο αυτό, προτείνει επιπλέον τη συγκρότηση Επιτροπής από ειδικούς υπό την αιγίδα του

Δήμου Νέας Αγχιάλου και τη συμμετοχή όλων των φορέων του Δήμου και του Συλλόγου μας, με θέμα την εξεύρεση άμεσης λύσης του προβλήματος της ύπαρξης του αντιαισθητικού ογκώδους οικοδομήματος του Παλαιού Οινοποιείου.

Επειδή η πεποίθησή μας είναι πως η Δημοτική Αρχή της Νέας Αγχιάλου έχει τις ίδιες πολιτιστικές και περιβαλλοντικές αρχές με τον Σύλλογό μας, περιμένουμε την υλοποίηση των προτάσεών μας που πιστεύουμε ότι είναι προς το συμφέρον του τόπου μας.

Ελπίζουμε ότι η εξουσία έχει και τόλμη και φαντασία.

Η επιστολή του Γ. Μπουρτζή στη σελίδα 4

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗ ΜΑΣ

Διακρίνονται από αριστερά: Ρητινιώτης Κωνσταντίνος, Τριαντόπουλος Χρήστος, η Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, ο Πρόεδρος της Γερμανικής Βουλής, ο Γεν. Γραμματέας του Ιδρύματος της Βουλής Καθηγητής Ευάγγελος Χρυσός και η Νινέτα Κατσιμπρή.

Σύλλογός μας συγχαίρει το Χρήστο Τριαντόπουλο για τη διάκρισή του σε διαγωνισμό με θέμα «Προοπτικές της Ευρώπης στο πλαίσιο του ελληνο-ευρωπαϊκού συμποσίου για το μέλλον της Ευρώπης», που έγινε στην Αθήνα, υπό την αιγίδα της Βουλής των Ελλήνων, του Γερμανικού

Ομοσπονδιακού Κοινοβουλίου και της Γερμανικής Πρεσβείας στην Αθήνα. Την 1η Ιουνίου 2007 ο Χρήστος Τριαντόπουλος μαζί με τους άλλους δύο διακριθέντες μεταπτυχιακούς φοιτητές, Κωνσταντίνο Ρητινιώτη και Νινέτα Κατσιμπρή βραβεύθηκαν από την Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων και το Γερμανό ομόλογό της στην Γερμανική Βουλή στο Βερολίνο, όπου η κυρία Μπενάκη-Ψαρούδα παρέδωσε τα πρακτικά του Συμποσίου με τα δοκίμια των τριών βραβευθέντων. Αντίστοιχη εκδήλωση βράβευσης πραγματοποιήθηκε στις 14 Ιουνίου στη Βουλή των Ελλήνων με την παρουσία του Γερμανού Πρέσβη στην Ελλάδα.

σελ. 8-9

41 ΧΡΟΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Επιστολές επιτίμων προέδρων και φωτογραφίες όλων των προέδρων από την ίδρυση του συλλόγου μας έως σήμερα.

Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ

σελ. 6

Γράφει ο Αθ. Ε. Καραθανάσης

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

σελ. 7

Η ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΠΟΛΥΓΛΩΣΣΙΑΣ

Γράφει ο Χρήστος Κουτσικόπουλος

σελ. 11

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

σελ. 13

[Δημοτικά]

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΓΙΑ ΑΝΑΔΑΣΜΟ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΤΟΥΠΙ

Την επίτευξη των διαδικασιών για την εξεύρεση χρηματοδότησης προκειμένου να ολοκληρωθούν τα παράλληλα έργα του αναδασμού στην περιοχή Στούπι ζητά από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μαγνησίας, ο Δήμος Νέας Αγχιάλου. Για το θέμα αυτό ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου, κ. Ηλίας Καραπατάκης απέστειλε στον Νομάρχη Μαγνησίας κ. Απόστολο Παπατόλια σχετική επιστολή, στην οποία μεταξύ άλλων αναφέρει:

«Εδώ και χρόνια μας απασχολεί ένα σοβαρό ζήτημα που δημιουργεί προβλήματα στην ανάπτυξη της περιοχής της Νέας Αγχιάλου. Πρόκειται για μια περιοχή ιδιαίτερου φυσικού κάλλους έκτασης 2700 στρεμμάτων που βρίσκεται στα όρια του ρυμοτικού σχεδίου της πόλης μας και σε άμεση επαφή με τον Εθνικό δρόμο Βόλου Μικροθβών.

Στην παραπάνω περιοχή οριστικοποιήθηκε το 1999 ένα σημαντικό έργο, ο αναδασμός, με την επωνυμία, «Αναδασμός Στούπι Νέας Αγχιάλου».

Με το παραπάνω έργο η περιοχή αυτή έχει τα εξής θετικά αποτελέσματα:

1. Οι ιδιοκτησίες που στην πλειονότητά τους ήταν 4.200τ.μ. η κάθε μια, απέκτησαν δρόμους 6 μέτρων ενώ δεν είχαν κανένα και απέκτησαν συγκεκριμένη θέσι και μέγεθος.
2. Το Δημόσιο μετά τον έλεγχο των τίτλων εξασφάλισε έκταση 480 στρεμμάτων περίπου, που έχει καταγραφεί και στα στοιχεία του Εθνικού Κτηματολογίου.
3. Το Δημόσιο εισέπραξε πολλά εκατομμύρια από εκτάσεις που εξαγοράστηκαν από κάτοχους με βάσει τη σχετική νομοθεσία.
4. Σταμάτησαν οι καταπατήσεις των παραπάνω εκτάσεων.
5. Σταμάτησαν οι αντιδικίες μεταξύ των ιδιοκτητών.

Όλα όμως αυτά τα θετικά αποτελέσματα δεν έχουν την πρόβλεψη απήχηση στους πολίτες γιατί ακυρώνονται από ένα πρόβλημα που είναι το πλέον σοβαρό. Είναι το ζήτημα της πρόσβασης προς τις ιδιοκτησίες τις οποίες οι περισσότεροι ιδιοκτήτες αδυνατούν να τις προσεγγίσουν. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι την ολοκλήρωση των εργασιών του αναδασμού (1999) δεν την ακολούθησε η εκτέλεση των απαιτούμενων παράλληλων έργων που προβλέπονται και από τη νομοθεσία. Η χρηματοδότηση που έγινε ήταν απειροελάχιστη μπροστά στη συνολικά απαιτούμενη δαπάνη με αποτέλεσμα το πρόβλημα να είναι εκρηκτικό.

Παρακαλούμε για την όσο το δυνατό ταχύτερη και αποτελεσματικότερη δρομολόγηση των διαδικασιών χρηματοδότησης της κατασκευής των παράλληλων έργων του αναδασμού Στούπι προκειμένου να επιλυθεί το παραπάνω χρόνιο πρόβλημα.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΜΕΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

«ΣΥΖΕΥΞΙΣ»

Ένα ακόμη σημαντικό έργο πρόκειται να υλοποιηθεί στο Δήμο Νέας Αγχιάλου. Έχει ήδη αποσταλεί στο Δήμο Νέας Αγχιάλου η απόφαση ένταξης στο Μέτρο 4.3 του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Κοινωνία της Πληροφορίας» με τίτ-

λο «Ανάπτυξη Ευρυζωνικού Δικτύου Τοπικής Πρόσβασης με χρήση ασυρμάτων ζεύξεων στο Δήμο Νέας Αγχιάλου», προϋπολογισμού 60.000. Το προτεινόμενο έργο αφορά στην ανάπτυξη του ευρυζωνικού δικτύου πρόσβασης με χρήση ασυρμάτων ζεύξεων στο Δήμο Νέας Αγχιάλου, με σκοπό την σύνδεση των κτιρίων δημοσίου ενδιαφέροντος της πόλης. Το δίκτυο θα περιλαμβάνει 11 συνολικά σημεία τα οποία είναι:

Το Δημαρχείο Νέας Αγχιάλου
Το 1ο και 2ο Δημοτικό Σχολείο
Το Γυμνάσιο και Λύκειο
Την αίθουσα εκδηλώσεων του Αθλητικού Οργανισμού
Το ΚΕΠ
Το Αγροτικό Ιατρείο
Το Ι.Κ.Α.
Το Κέντρο Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων (Κ.Η.Φ.Η.)
Την Δ.Α.Τ.Ε. Νέας Αγχιάλου.

Με το έργο αυτό επιδιώκεται η ανάπτυξη της τηλεπικοινωνιακής υποδομής του δημοσίου τομέα και σκοπός του είναι η βελτίωση της λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών του Δήμου με συστήματα αυτοματοποιημένα και φιλικά προς τον χρήστη για να διεκπεραιώνει τις συναλλαγές του με το δημόσιο. Επίσης το έργο θα περιλαμβάνει απευθείας χρήση του δικτύου από τους δημότες, με παροχή επιπλέον υπηρεσιών και Ιντερνέτ προς αυτούς. Για παράδειγμα θα παρέχεται δωρεάν e-mail στους δημότες και δωρεάν ιστοχώρος. Άμεσα ωφελοόμενοι από το έργο θα είναι όλες οι υπηρεσίες και φορείς της εκπαίδευσης, υγείας και πρόνοιας, Πολιτισμού και Δημόσιας Διοίκησης του Δήμου Νέας Αγχιάλου, ενώ κατ'ουσία ωφελοόμενοι θα είναι όλοι οι κάτοικοι και επισκέπτες της ευρύτερης περιοχής του Δήμου. Ο πολίτης θα εξυπηρετείται γρήγορα και άμεσα χωρίς να χρειάζεται να μετακινηθεί από τον τόπο κατοικίας του. Έτσι ο Δήμος προβάλλει ένα νέο, εκσυγχρονισμένο πρόσωπο στους δημότες του, δίνοντας τους την δυνατότητα να μπουν και αυτοί και να χρησιμοποιούν το δίκτυο.

Τελείωσαν οι μελέτες των χώρων του Δημαρχείου για το αρχικό στάδιο του ΣΥΖΕΥΞΙΣ, επίσης θα γίνει καινούργια καλωδίωση στους χώρους του Δήμου και θα χρησιμοποιηθεί Ι.Ρ. τηλεφωνία για την επικουρική κεντρικών οδών μεταξύ των υπηρεσιών και την σύνδεση του Δήμου με τις κεντρικές υπηρεσίες του Υπουργείου. Έγιναν συζητήσεις για την εξυπηρέτηση των δημωτών μέσω διαδικτύου όσον αφορά τις πληρωμές. Η φάση ολοκλήρωσης του έργου αναμένεται περίπου σε ένα τρίμηνο.

Σε λίγους μήνες το εμπορικό κέντρο της Νέας Αγχιάλου αλλάζει όψη με την υλοποίηση των παρεμβάσεων ανάπλασης και τη λειτουργία των νέων καταστημάτων.

Τα έργα έχουν συνολικό προϋπολογισμό 1,1 εκ. ευρώ και η χρηματοδότηση προέρχεται από το επιχειρησιακό πρόγραμμα ΘΗΣΕΑΣ του Υπουργείου Εσωτερικών και ιδιους πόρους του Δήμου Νέας Αγχιάλου. Οι αναπλάσεις αφορούν μια σειρά πεζοδρομήσεις κεντρικών οδών της Νέας Αγχιάλου, οι οποίες αναμένεται να μεταμορφώσουν τον εμπορικό ιστό της πόλης. Ειδικότερα, βάσει της τεχνικής έκθεσης προβλέπεται η πεζοδρομηση της οδού Ελληνικής Αεροπορίας από την Εθνική οδό Βόλου Μικροθβών έως την οδό 30ης Ιουλίου και η ανάπλαση της κεντρικής πλατείας της πόλης. Η συνέχεια της οδού Ελληνικής Αεροπορίας από την Εθνική οδό μέχρι την θάλασσα είναι ήδη πεζοδρομημένη. Στο κέντρο σχεδόν του πεζοδρομίου προβλέπεται πλακόστρωση με τιμεντόπλακες χρώματος γκρι για διέλευση οχημάτων πρώτης ανάγκης (ασθενοφόρα, πυροσβεστικά οχήματα, απορριμματοφόρα), οχημάτων για τον ανεφοδιασμό των καταστημάτων και οχημάτων περιοίκων. Στις εισόδους των πεζοδρομημένων

τιμημάτων προβλέπεται η κατασκευή ραμπών, η οποία θα επιτρέπει την εύκολη πρόσβαση σε άτομα μειωμένης κινητικότητας. Επιπλέον στην είσοδο από την εθνική οδό θα δημιουργηθεί διάβαση πεζών, η οποία σε συνδυασμό με τον φωτεινό σηματοδότη, θα εξασφαλίζει την ασφάλεια στις μετακινήσεις προς την παραλία.

Επίσης ολοκληρώθηκε η κατασκευή των δημοτικών καταστημάτων. Συγκεκριμένα στη συμβολή των οδών Ελλ. Αεροπορίας και Αγγελίδη, υπάρχουν καταστήματα τα οποία απομακρύνονται και γίνεται η εγκατάστασή τους στη θέση των νέων, στη συμβολή των οδών 30ης Ιουλίου και Αγίου Γεωργίου. Στο χώρο των υπαρχόντων καταστημάτων δημιουργείται χώρος πλατείας με συντριβάνια, πλακοστρώσεις και δέντροφυτεύσεις. Για τον αρχαιολογικό χώρο στην οδό 30ης Ιουλίου θα δημιουργηθεί χώρος χαμηλού πρασίνου ενώ θα διατηρηθούν τα αξιολογότερα από τα υφιστάμενα δέντρα προς την πλευρά της πλατείας. Στην ίδια θέση τα υφιστάμενα κτίρια (δημοτικοί χώροι υγιεινής, χώρος οδηγών ταξί και χώρος οδηγών Δ.Χ.) θα κατεδαφιστούν για την εξασφάλιση χώρου παραμονής οδηγών Δ.Χ. και ταξί. Επιπλέον θα εγκαταθεί ελαφρώς ο χώρος στάθμευσης των ταξί, ενώ τα οχήματα Δ.Χ. προβλέπεται να σταθμεύουν κατά μήκος της οδού Αλ. Παπάγου, στο δεξί τμήμα της και πάνω από την οδό 30ης Ιουλίου.

Στο χώρο της υφιστάμενης πλατείας θα κατεδαφιστούν όλες οι υπέργειες μπετονιένες κατασκευές και ο χώρος θα διαμορφωθεί με ράμπες ακολουθώντας την κλίση του φυσικού εδάφους.

ΑΙΤΗΜΑ ΓΙΑ ΓΡΗΓΟΡΟ ΙΝΤΕΡΝΕΤ

Αίτημα στον ΟΤΕ κατέθεσε ο Δήμος Νέας Αγχιάλου προκειμένου να δρομολογηθούν οι απαραίτητες ενέργειες για την εγκατάσταση γραμμής σύνδεσης Ίντερνέτ στα Δημοτικά Διαμερίσματα Μικροθβών και Αϊδινίου. Στο σχετικό έγγραφο του Δήμου Νέας Αγχιάλου, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής:

«Στα Δ.Δ. Μικροθβών και Αϊδινίου, δεν υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης στο Ίντερνέτ για τους κατοίκους αυτών των περιοχών, με αποτέλεσμα να δημιουργείται πρόβλημα σε όσους θέλουν να λάβουν πληροφορίες ή να ενημερωθούν από το διαδίκτυο σε επαγγελματικά ή άλλα θέματα. Θα θέλαμε να μας γνωρίσετε το χρόνο πραγματοποίησης της σύνδεσης γρήγορου Ίντερνέτ (ADSL) στα προαναφερόμενα Δημοτικά Διαμερίσματα προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι δημότες.»

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

1. Δ.Ε.Υ.Α.

Πρόεδρος: Ηλίας Καραπατάκης
Μέλη: Παύλος Δημόπουλος, Αντιπρόεδρος, Ερρινάκης Κωνσταντίνος, Κίτσιος Ιωάννης, Μπούτλας Ηλίας, Ακριτίδου Μάρθα, Χαρίσης Κων/νος.

2. ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Πρόεδρος: Τσάμης Ευθύμιος
Μέλη: Κολώνης Κων/νος, Αντιπρόεδρος, Μπογιατζή Παπαεργίου Στέλλα, Φιλιππίδη Κατερίνα, Σηψή Ουρανία, Σταντζούρης Πασχάλης, Ερρινάκη Σμαρώ

Με απόφαση του Πολιτιστικού Οργανισμού ο κ. Διονυσίου Γεώργιος αναγορεύτηκε σε επίτιμο μέλος του Πολιτιστικού Οργανισμού.

3. ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Πρόεδρος: Ερρινάκης Κωνσταντίνος
Μέλη: Στάνιος Θεοχάρης, Αντιπρόεδρος, Στατήρας Κωνσταντίνος, Φιλιππίδη Κατερίνα, Στάμος Θεόδωρος, Μακρυγιάννη Θεοδώρα, Βαλαμούτη Μαρία

4. Δημοτική Αναπτυξιακή Τουριστική Επιχείρηση (Δ.Α.Τ.Ε.)

Πρόεδρος: Βέργας Χαράλαμπος
Μέλη: Χολέβας Ηλίας, Αντιπρόεδρος, Κιλμπασάνης Χρήστος, Ταβέλης Γεώργιος, Τόλιας Θεόδωρος.

[Πολιτιστικά]

ΒΡΑΔΙΑ ΦΛΑΟΥΤΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Μια ιδιαίτερη μουσική εκδήλωση παρακολούθησαν όσοι παραβρέθηκαν την Τετάρτη 11 Απριλίου 2007 στο αμφιθέατρο του Δημαρχείου Νέας Αγχιάλου.

Το κουαρτέτο φλάουτου «ΠΛΑ-ΓΙΑΥΛΟΣ» παρουσίασε με μοναδικό τρόπο διασκευασμένα για φλάουτο, μουσικά έργα από γνωστούς κλασικούς συνθέτες (Mozart, Smetana, Faure, Verdi και Sostakovich), καθώς και αποσπάσματα από έργα Μάνου Χατζιδάκι.

Το μουσικό σύνολο αποτελείται από τους Πέτρο Στεργιόπουλο, Νίκο Χαλκιά, Δημήτρη Φωτόπουλο και Πέπο Σάλεμ και κατάφερε, με τον αριστοτεχνικό τρόπο παρουσίασης αυτών των αριστουργημάτων της μουσικής, να μαγέψει το κοινό που παρακολούθησε με κατανύξη την εκδήλωση.

Η εκδήλωση αυτή πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια του 5ου Διεθνούς Φεστιβάλ «Ημέρες Πλαγιάουλου 2007» που παρουσιάζεται στο Βόλο και Νέα Ιωνία από 11 έως και 15 Απριλίου 2007 σε συνεργασία με την ΕΚΠΟΛ Μαγνησίας.

Σύντομο χαιρετισμό απήχυνε ο πρόεδρος της ΕΚΠΟΛ - Παντελής Μαστρογιάννης, ο οποίος αναφέρθηκε στην πολιτική αποκέντρωσης των πολιτιστικών εκδηλώσεων που εγκαινιάζει η Νομαρχία Μαγνησίας, με σκοπό την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συμμετοχή των κατοίκων του Νομού Μαγνησίας σε πολιτιστικά γεγονότα.

Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής ήταν και η συγκεκριμένη εκδήλωση στο αμφιθέατρο του Δημαρχείου Νέας Αγχιάλου, την οποία υποδέχθηκαν με ευχαρίστηση και θερμή όσοι την παρακολούθησαν, αποδεικνύοντας με αυτόν τον τρόπο ότι οι κάτοικοι των μικρών Δήμων του Νομού Μαγνησίας επιθυμούν και μπορούν να στηρίζουν ανάλογα πολιτιστικά γεγονότα, που έχουν ως αποτέλεσμα την άνοδο του πολιτιστικού επιπέδου τους, ακόμη και όταν οι εκδηλώσεις αυτές δεν είναι «συνθηματικές».

Η μουσική βραδιά ολοκληρώθηκε με τους παρευρισκόμενους να χειροκροτούν με ενθουσιασμό τους συντελεστές αυτής της σημαντικής εκδήλωσης, ιδιαίτερα τους μουσικούς, που έδωσαν την ψυχή τους, παρουσιάζοντας με τον μοναδικό τους τρόπο τις δυνατότητες του φλάουτου, ενός μουσικού οργάνου ελάχιστα γνωστού στο ευρύτερο κοινό, αλλά με ιδιαίτερη εκφραστική δυνατότητα.

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Διεύθυνση:

Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα
E-mail: newsanchialos@yahoo.gr

Εκδότης - Διευθυντής:

Απόστολος Ζαφειρόπουλος
Τηλ. & Fax: 210 88.18.442

Διεύθυνση Σύνταξης:

Κων/νος Τσιάμης

Συντακτική Επιτροπή:

Κων/νος Τσιάμης, Χρήστος Χαλκιάπουλος, Κυριάκος Γιαλέρνιος, Ανέστης Κακάνης, Γεωργιάνα Ανεστιάδου-Κόκορη, Χρήστος Τριαντόπουλος

Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:

B. & E. Μπαμπάη ΕΠΕ

Επικούρου 31 και Πειραιώς

Τηλ.: 210-32.14.904, 32.14.914, 32.14.991

Αλληλογραφία:

Σταύρος Αζαρήλης,

Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου

Τηλ.: 210 68.47.469

Fax: 210 68.47.469 (μόνο πρωινές ώρες)

Κινητό: 697 22 60 673, E-mail: saxarlis@otenet.gr

Ταχ. Θυρίδα: 22 093 Πλατεία Κυψέλης ΤΚ 11301

Συνδρομές:

Ετήσια συνδρομή: 10 €

Ετήσια συνδρομή συλλόγων και ΝΠΔΔ: 10 €

Ετήσια συνδρομή εξωτερικού: 30 €

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ

(Σε Ευρώ)

Τα ποσά που υπερβαίνουν τη συνδρομή θεωρούνται ως δωρεά προς τον σύλλογο

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ	30,00	ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20,00	ΠΙΝΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	20,00
ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	10,00	ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	20,00	ΣΑΚΚΟΜΗΤΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	20,00
ΒΑΦΕΙΔΑΗ ΑΝΝΑ	10,00	ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ	10,00	ΣΑΜΟΥΡΕΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	10,00
ΒΙΓΚΛΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	20,00	ΚΑΡΝΟΜΠΑΤΛΟΓΟΥ ΝΙΤΣΑ	20,00	ΣΟΥΡΛΑΣ ΣΠΥΡΟΣ	10,00
ΓΕΩΡΓΙΑΚΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	20,00	ΚΛΕΦΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΣΠ.	10,00	ΣΚΟΤΕΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΕΛΕΝΗ	20,00
ΓΚΙΝΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ	10,00	ΚΟΡΟΛΗ ΣΤΕΛΛΑ	10,00	ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΥΚΕΙΟΥ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ	10,00
ΓΚΙΝΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝ.	10,00	ΚΟΚΚΩΝΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	20,00	ΤΕΡΨΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	10,00
ΓΚΟΥΤΖΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	20,00	ΚΥΡΙΕΡΗ ΠΙΑΣΕΜΗ	20,00	ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	10,00
ΓΚΡΙΝΑΦΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	10,00	ΛΑΣΠΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20,00	ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ΠΟΛΥΞΕΝΗ	10,00
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΝΙΝΑ	20,00	ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ ΤΟΥ ΓΡΗΓ.	20,00	ΧΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ	20,00
ΔΙΑΜΑΝΤΕΝΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤ.	10,00	ΜΠΟΥΡΤΖΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ	20,00	ΧΑΝΔΡΑ ΑΝ.	30,00
ΔΟΥΛΚΕΡΟΓΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	10,00	ΠΑΠΑΘΕΟΧΑΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	10,00	ΨΑΡΡΑ-ΚΥΡΙΕΡΗ ΕΥΓΕΝΙΑ	20,00

ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΘΡΑΚΗΣ «ΔΟΜΝΑ

ΧΑΤΖΗΒΙΖΙΚΗ»

κα ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΑΚΑΛΙΔΟΥ -

ΧΟΥΡΔΑΚΗ ΠΡΟΣΕΦΕΡΕ 50 Ευρώ.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΤΟΥ ΣΙΝΑ

Μια σημαντική ομιλία-οδοιπορικό παρακολούθησε στο αμφιθέατρο του Δημαρχείου Νέας Αγχιάλου την Κυριακή 29 Απριλίου 2007, το πολυπληθές κοινό που παρακολούθησε σε αυτήν την ιδιαίτερου ενδιαφέροντος εκδήλωση που διοργάνωσε ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου. Συγκεκριμένα ο ζωγράφος και διπλωματούχος συντηρητής αρχαιοτήτων κ. Τάσος Μαργαριτώφ, παρουσίασε το θέμα «Οδοιπορικό στην Ιερά Μονή Αγίας Αικατερίνης του Σινά», με σύγχρονη προβολή φωτογραφιών, από τις κατά καιρούς επισκέψεις του στη συγκεκριμένη Μονή για την συντήρηση των ανεκτίμητης ιστορικής, θρησκευτικής και καλλιτεχνικής αξίας εικόνων που φυλάσσονται σε αυτό το μνημείο της Ορθοδοξίας.

Ο κεντρικός ομιλητής αυτής της εκδήλωσης με το σημαντικό έργο στο τομέα συντήρησης εικόνων, αλλά και την πλούσια βιογραφία του, εντυπώσισε όλους παρευρέθησαν, με το γλαφυρό τρόπο της ομιλίας του για τα πολλαπλά στοιχεία που ανέφερε σχετικά με τους ανεκτίμητους θησαυρούς που φυλάσσονται στη Μονή Αγίας Αικατερίνης Σινά αλλά και για την ζωή των μοναχών και τον τρόπο λειτουργίας του Μοναστηρίου. Είναι εντυπωσιακό ότι ο κ. Μαργαριτώφ άρχισε τις εργασίες συντήρησης και καταγραφής των συγκεκριμένων εικόνων προ 50ετίας περίπου και το έργο που επιτέλεσε θεωρείται μοναδικό για μια από τις σημαντικότερες συλλογές εικόνων στο κόσμο, που καλύπτουν μακρύ χρονικό διάστημα από τον 6ο μέχρι και τον 19ο αιώνα. Η υπόσχεσή του να επαναλάβει ανάλογη ομιλία και για άλλα παρόμοια σημασίας θέματα από το σημαντικό αρχείο που διαθέτει, ικανοποίησε απόλυτα τους παρευρεθέντες.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με την παρουσίαση από την Αγχιαλίτισσα Ξεναγό και λάτρη της ιστορίας κ. Μαίρη Κακάνη-Βυριδής με θέμα «Η θρησκευτική και αισθητική σημασία των εικόνων στη Χριστιανική Ορθόδοξη Κοινωνία» παραθέτοντας σημαντικά και ιδιαίτερης αξίας στοιχεία για το θέμα που ανέλαβε να παρουσιάσει.

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Αναγκαία και επιτακτική η κατεδάφιση του Παλαιού Οινοποιείου

Του Γιώργου Μπουρτζή

Πέρασαν είκοσι δύο και πλέον χρόνια από τότε που το Υπουργείο Πολιτισμού απαλλοτρίωσε, έναντι γενναίας αποζημίωσης για τα δεδομένα της εποχής εκείνης, το παλιό συνεταιριστικό οινοποιείο Ν. Αγχιάλου που βρίσκεται στο κέντρο της πόλης ανάμεσα στην εκκλησία του πολιούχου Αγ. Γεωργίου, στην κεντρική πλατεία, στην προϊστορική ακρόπολη της αρχαίας Πυράσου και στον περίφημο αρχαιολογικό ιστό των Φθιωτίδων Θηβών.

Ο σκοπός της αναγκαστικής εκείνης απαλλοτρίωσης ήταν διττός:

1) Η απαλλαγή του πολύτιμου αυτού χώρου από την αντισθητική και οχληρή παρουσία της ογκώδους και ασύμμετρης εκείνης αγροτοβιομηχανικής μονάδας η παρουσία και η λειτουργία της οποίας ερχόταν σε πλήρη αντίθεση και δυσαρμονία με το πολύ ευαίσθητο και εκλεπτυσμένο φυσικό και αρχαιολογικό περιβάλλον του μοναδικού αυτού τοπίου το οποίο υποβάθμιζε και κακοποιούσε οικτρώς.

2) Η εξασφάλιση καταλλήλου οικοπέδου για την από πολλά χρόνια πριν, προβλεπόμενη ανέγερση του απαραίτητου, εξορισμού, τοπικού αρχαιολογικού μουσείου για την προστασία, ανάδειξη και προβολή των πολλών και ανεκτίμητων αρχαιολογικών θησαυρών της περιοχής πολλοί εκ των οποίων στεγάζονται διάσπαρτοι σε άλλα μουσεία.

Όμως, ο χρόνος δεν σταματιέται. Είναι αδυσώπητος. Μας προσπερνάει και φεύγει γρήγορα και ανεπιστρεπτή. Τα 22 χρόνια που πέρασαν από τότε είναι πάρα πολλά και δε δικαιολογούν καθόλου την πλήρη στασιμότητα και αποτελμάτωση στην οποία έχει πλέον περιέλθει το θέμα αυτό που είναι πρωταρχικής και ζωτικής σημασίας για το παρόν και το μέλλον του τόπου αυτού.

Το Ελληνικό Δημόσιο ξόδεψε τότε, και με εσπευσμένη μάλιστα διαδικασία, πολλές δεκάδες εκατομμυρίων δραχμών από τον κρατικό προϋπολογισμό για τον προαναφερθέντα σκοπό. Για την υλοποίηση του οποίου όμως δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα κανένα ουσιαστικό βήμα, τουλάχιστον γνωστό και εμφανές.

Ευτυχώς που υπάρχει πάντως ο δραστήριος Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας ο οποίος με διάφορες, κατά καιρούς προσπάθειες και παρεμβάσεις ανακινεί και συντηρεί, κατά το δυνατόν, το θέμα. Κατά τα λοιπά, το άθλιο και αποσθαρμένο αυτό κτίριο, του παλαιού οινοποιείου, παραμένει πεισματικά ακλόνητο στη θέση του προκαλώντας τη δικαιολογημένη απέχθεια και δυσφορία όλων αυτών που το αντικρίζουν, ντόπιων και ξένων.

Κατά την προσωπική μας άποψη, την οποία ευθαρσώς έχουμε διατυπώσει και άλλη φορά μέσα από τις φιλόξενες στήλες της εφημερίδας αυτής, όσο εξακολουθεί να στέκεται στη θέση του το ερείπιο αυτό τόσο θα απομακρύνεται όλο και

περισσότερο και θα παραμένει ανεκπλήρωτος εσαεί ο μακροχρόνιος και δίκαιος πόθος των Αγχιαλιτών, παλαιών και νέων, της ίδρυσης, δηλαδή, και λειτουργίας του τοπικού αρχαιολογικού μουσείου, ενώ παράλληλα η ύπαρξη αυτού θα αποτελεί ισχυρό άλλοθι για το Υπουργείο Πολιτισμού για να αναβάλει διαρκώς και επ' αόριστον την πραγματοποίηση του έργου.

Κατόπιν όλων αυτών, προσωπικά θεωρούμε επιτακτικό και αναγκαίο να παρέμβουμε αποφασιστικά και άμεσα ως Δήμος και τοπική κοινωνία, προκειμένου να ανασυρθεί από το τέλμα, στο οποίο έχει προ πολλού βυθιστεί, να επανέλθει εντονότερα στην επιφάνεια και να επιλυθεί, επιτέλους, το σοβαρό αυτό ζήτημα που απασχολεί τον τόπο επί δεκαετίες ολόκληρες.

Για να φθάσουμε όμως αισίως στο επιθυμητό αυτό αποτέλεσμα βασική προϋπόθεση τίθεται (κατά την δική μας πάντα γνώμη) η, κατά το ταχύτερο δυνατό, καθαίρεση και εξάλειψη του ερειπωμένου και καταρρέοντος κτιρίου του παλαιού οινοποιείου. Χωρίς αυτή την προϋπόθεση, δε βλέπουμε να παίρνει σάρκα και οστά το γλυκό όραμα του μουσείου μας. Αυτή είναι η πλέον σαφής, καθαρή, στέρεη και εφικτή λύση. Οποιαδήποτε άλλη θα ήταν ατελής, επισφαλής, περιπέλοκη, χρονοβόρα και ατελέσφορη και θα εγκυμονούσε πολλούς και σοβαρούς κινδύνους αποτυχίας πέραν το ότι θα εμπεριείχε μέγα ρίσκο.

Κατόπιν τούτου, θα πρέπει η δημοτική αρχή, με την ομόθυμη και δυναμική πάντα συμπαράσταση όλων των τοπικών φορέων, των κατοίκων και των βουλευτών του Νομού, να απαιτήσει, με σθένος και αποφασιστικότητα, από το Υπουργείο Πολιτισμού, στο οποίο ανήκει το ακίνητο, την ταχύτερη δυνατή και χωρίς αναβολές και υπεκφυγές κατεδάφιση του σοβαρού αυτού κτίσματος και την απαλλαγή του πολύτιμου και ευαίσθητου αυτού χώρου από τον τεράστιο όγκο του μπετόν και του σιδήρου που τον καταπλακώνει και τον συνθλίβει, την κάθαρση και κατάλληλη διαμόρφωση του οικοπέδου, τη σύνταξη της σχετικής μελέτης και την κατασκευή ενός σύγχρονου και μοντέρνου αρχαιολογικού μουσείου που θα στεγάσει και θα αναδείξει διαπαντός όλους τους αρχαιολογικούς θησαυρούς της ιστορικής αυτής περιοχής.

Αυτή, κατά την άποψή μας, είναι η ενδεδειγμένη πορεία που πρέπει πιστά να ακολουθήσουμε ως Αγχιαλός για να φθάσουμε αισίως στο επιθυμητό και δίκαιο αποτέλεσμα.

Αλλά και στην απευκταία ακραία περίπτωση κατά την οποία για διάφορους σοβαρούς και ανυπέρβλητους λόγους δεν καταστεί δυνατή ή καθυστερήσει η ανέγερση του μουσείου τότε θα έχουμε, τουλάχιστον, ανοιχτό και ελεύθερο, απαλλαγμένο από τον τεράστιο όγκο των αντισθητικών δομικών φορτίων και μπάζων τον προνομιακό αυτό χώρο για την ανάπτυξη και ανάδειξη πλείστων άλλων πολιτιστικών και κοινωφελών χρήσεων και δράσεων των οποίων έχει ανάγκη η πόλη μας.

ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ & ΑΝΤΙΚΑΡΚΙΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Με ευκαιρία την παγκόσμια μέρα κατά του καπνίσματος ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος Ν. Αγχιάλου σε συνεργασία με την Αντικαρκινική Εταιρεία Παράρτημα Μαγνησίας, οργάνωσαν εκδήλωση συζήτησης την Παρασκευή 1 Ιουνίου «Κατά του καπνίσματος», στο αμφιθέατρο του Δήμου.

Εισηγήσεις έκαναν για το θέμα οι ιατροί πνευμονολόγοι κ.κ. Κώστας Χρήστου και Γιώργος Καπότσης καθώς και ο κοινωνιολόγος κ. Βασίλης Ντακούμης

Την αρκετά ενδιαφέρουσα συζήτηση που ακολούθησε συντόνιζε ο πρόεδρος την Αντικαρκινικής κ. Γιάννης Κωστής παρούσα ήταν και η γραμματέας της Εταιρείας κα. Βιβή Παπαδημητρίου.

ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

ΑΝΤΙΚΑΡΚΙΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ

Παρασκευή 1 Ιουνίου 2007 στις 20.30'
στο αμφιθέατρο του Δήμου

ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Συμμετέχοντας στην Παγκόσμια Ημέρα Προστασίας του Περιβάλλοντος ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος Ν. Αγχιάλου σε συνεργασία με το Δήμο οργάνωσε την Τετάρτη 6 Ιουνίου 2007 καθαρισμό της παραλίας στα όρια της Νέας Αγχιάλου.

Δήλωσαν συμμετοχή σαν εθελοντές για τον καθαρισμό, οι μαθητές των δύο δημοτικών σχολείων, 1ο Ευγένιο Δημοτικό Σχολείο και 2ο Βαρνάλιο Δημοτικό Σχολείο. Υπολογίζεται ότι συμμετείχαν περίπου 200 άτομα. Θεωρούμαι σημαντικό το ότι βοήθησαν σε αυτή την εκστρατεία καθαρισμού νέα παιδιά, γεγονός που έδρασε παιδαγωγικά προς όλους μας.

Είναι αναγκαίο να διατηρούμε το περιβάλλον καθαρό και οι πολίτες έχουν μεγάλο μερίδιο ευθύνης για αυτό.

Έγινε επίσης κάποιο Σαββατοκύριακο του Ιουνίου καθαρισμός του βυθού της παραλίας από ομάδα αυτοδωτών μελών του Ορειβατικού Συλλόγου Ν. Αγχιάλου.

[Πολιτιστικά]

«Τα καμώματα του Έρωτα»

Πιστή στο στόχο της η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ του Πολιτιστικού Οργανισμού Δήμου Νέας Αγχιάλου να παρουσιάζει στο κοινό της Ν. Αγχιάλου έργα που έχουν μεγάλο καλλιτεχνικό ενδιαφέρον, παρακολουθούνται ευχάριστα, είναι διδακτικά, και οι παραστάσεις της είναι αντάξιες τόσο των προσδοκιών του κοινού της πόλης, όσο και των ταλαντούχων συντελεστών και ηθοποιών του θιάσου, παρουσιάζει φέτος την κοινωνική κωμωδία, «ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ».

«ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ» είναι τρεις μονόπρακτες κωμωδίες σε ενιαία παράσταση και συγκεκριμένα τα έργα «Η Παληόγλωσσα», «Το κοκκαλάκι της νυχτερίδας» και «Μαύρη παρηγοριά» του Νικολάου Λάσκαρη. Είναι τρία πολυεπίπεδα αυθεντικά νεοελληνικά θεατρικά κείμενα γραμμένα με οίστρο και γοργή δράση, που έχουν υπαρξιακές, κοινωνικές, ηθογραφικές συνισταμένες και κινούνται από την κωμωδία ηθών, στην κωμωδία χαρακτήρων, στην κοινωνική σάτιρα και συχνά φτάνουν στη φάρσα.

Το έργο παρουσιάστηκε σε σκηνοθεσία Δημήτρη Παυταζή, σκηνικά-κοστούμια Χριστίνας Δημητρίου, Μουσική επιμέλεια Γιώργου Σιώζου, Φωτισμούς Δημήτρη Δημητριάδη, Βοηθός σκηνοθέτη Παναγιώτα Χαλεπλή. Έπαιξαν οι ηθοποιοί (με σειρά εμφάνισης): Ζέφη Φιλιππίδη Νίκη Παρδάλη, Βασίλης Ασδεράκης, Βιβή Παπαναστασίου, Βαγγελίτσα Κουτσικοπούλου, Δήμητρα Μπέρτσα, Παναγιώτης Γκούβερης, Δημήτρης Καρατζόγλου, Έλενα Κρυωνά, Αθηνά Γκούβερη, Θάλεια Δήμου, Άννα Ζαράρη και Σμαρούλα Ερρινάκη.

Πραγματοποιήθηκαν 10 παραστάσεις στο «Αμφιθέατρο του Δημαρχείου» από την Τετάρτη 13 Ιουνίου ως και την Τετάρτη 20 Ιουνίου 2007.

12ο Χορωδιακό Φεστιβάλ στη Νέα Αγχιάλο

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 19 Μαΐου 2007 το 12ο Χορωδιακό Φεστιβάλ που διοργάνωσε ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Νέας Αγχιάλου, στο κατάμεστο Αμφιθέατρο του Δήμου. Φιλοξενήθηκαν οι μικτές χορωδίες του Δήμου Αγίας και του Δήμου Αλιβερίου σε μια εκδήλωση που κυριάρχησε ο ενθουσιασμός και η συμμετοχή του κοινού σε κάθε μουσικό κάλεσμα των μαέστρων των Χορωδιών. Στο τέλος εμφανίστηκε η μικτή χορωδία του Δήμου Νέας Αγχιάλου κερδίζοντας την αγάπη όλων των δημοτών κάτι που αποδεικνύει το σημαντικό έργο του μαέστρου Γιώργου Διαμαντόπουλου και την εποικοδομητική συνεργασία του με τον Πολιτιστικό Οργανισμό.

Ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Οργανισμού Κος Τσάμης Ευθύμιος απηύθυνε σύντομο χαιρετισμό και συντόνιζε την εκδήλωση. Έγινε ανταλλαγή αναμνηστικών δώρων μεταξύ των Χορωδιών και ο Πρόεδρος Κος Τσάμης απένειμε τιμητικές πλακέτες στους εκπροσώπους των φιλοξενούμενων χορωδιών. Μετά το τέλος της Χορωδιακής Συνάντησης παρατέθηκε δείπνο στο κέντρο «ΣΤΕΚΙ» στη Νέα Αγχιάλο.

Από το 1996 καθιερώθηκε η διοργάνωση κάθε χρόνο Χορωδιακής Συνάντησης στο Δήμο Νέας Αγχιάλου, με τη συμμετοχή προσκεκλημένων χορωδιών, σε μια προσπάθεια ανάδειξης της πολιτιστικής δραστηριότητας του Δήμου Νέας Αγχιάλου στον τομέα του χορωδιακού τραγουδιού. Τη χορωδία διηύθυνε ο Γιώργος Διαμαντόπουλος, στο πιάνο συνόδευσε η πιανίστα Σέβη Μαζέρα-Μάμαλη και τραγούδησε η γνωστή σοπράνο Ιόλη Σκούρτη. Επίσης τη χορωδία συνόδευσε παίζοντας πιάνο και ο Ανδρέας Κατσιγιάννης.

Ταξίδι στη μεταπολεμική Ελλάδα με ένα ποδήλατο

Μία μοναδικής ευαισθησίας θεατρική παράσταση παρουσιάστηκε στο αμφιθέατρο του Δημαρχείου Νέας Αγχιάλου στις 20,21 και 22 Απριλίου 2007. Πρόκειται για την παράσταση «Άδεια ποδηλάτου», που παρουσίασε η ηθοποιός Κερασία Σαμαρά με συνοδεία στο πιάνο από τον Γιώργο Κομπογιάννη. Ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον θεατρικό γεγονός για τους θεατρόφιλους της Μαγνησίας, για την πραγματοποίησή του οποίου την πρωτοβουλία είχε ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Νέας Αγχιάλου.

Τα κείμενα επέλεξε και επιμελήθηκε η ηθοποιός Κερασία Σαμαρά με βάση επιστολές που συνέλεξε η ίδια μετά από πολύχρονη προσπάθεια. Πρόκειται για μία περιπλάνηση αναμνήσεων στην εικοσαετία 1946-1966, που αποτελείται κυρίως από επιστολές ανώνυμων, οι οποίες διανθίζονται με σχόλια, αφηγήσεις και πολλά τραγούδια της μεταπολεμικής περιόδου. Μέσα από αυτά τα αυθεντικά κείμενα πραγματοποιήθηκε ένα ταξίδι στη μεταπολεμική Ελλάδα, που αποδόθηκε με συγκλονιστικό τρόπο από τη ταλαντούχα ηθοποιό, που με μοναδική ευαισθησία, χρησιμοποιώντας το ταλέντο της στο τραγούδι, την υποκριτική και την κίνηση, γοήτευσε όσους παρακολούθησαν τις παραστάσεις της. Έτσι λοιπόν, κατόρθωσε να ανασύρει μνήμες από εκείνη την δύσκολη περίοδο της πρόσφατης

ιστορίας μας, μιλώντας για δύσκολα θέματα, όπως ο εμφύλιος, η πείνα, η εξορία, η μετανάστευση, αλλά και για τους έρωτες και τα ξέφρενα γλέντια εκείνης της εποχής. Ουσιαστικά όλη αυτή η θεατρική παράσταση αποδίδει φόρο τιμής στην αδικημένη γενιά εκείνης της περιόδου που τόσα υπέφερε από τα γυρίσματα της ιστορίας, που τόσο αδικήθηκε από τις περιστάσεις, αλλά που τόσα πολλά μας παρέδωσε, πορευόμενη κοπιαστικά, παραγνωρισμένη και άγνωστη, αλλά με τόσο μεγαλείο. Η Κερασία Σαμαρά με την μουσικοθεατρική αυτή παράσταση κατόρθωσε να αποτυπώσει ανάγλυφα όλη αυτή την περίοδο της πρόσφατης ιστορίας μας με τα σφάλματα που έγιναν, να μας μεταφέρει σε εκείνα τα χρόνια, τα γεμάτα αγωνία για την επιβίωση, γεμάτα κακουχίες και στερήσεις αλλά και χρόνια που καθόρισαν και καθορίζουν αποφασιστικά τις ζωές μας ακόμη και σήμερα.

Το παρατεταμένο, θερμό χειροκρότημα των θεατών κάθε βράδυ, καθώς και τα θετικά σχόλια και οι πολλαπλές εκδηλώσεις επιδοκμασίας και αγάπης προς τη νεαρή ταλαντούχα ηθοποιό, ήταν η καλύτερη επιβράβευση για αυτή την παράσταση-κατάθεση ψυχής, που τόσο συγκίνησε και προβλημάτισε όσους την παρακολούθησαν.

✓ Η Δημοτική χορωδία της Νέας Αγχιάλου συμμετείχε στις 12 Μαΐου στη χορωδιακή συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στα Άστρα Σπίτια Βοιωτίας. Την χορωδία διέυθυνε ο καταξιωμένος μαέστρος Γιώργος Διαμαντόπουλος. Στο πιάνο έπαιξε η πιανίστα Σέβη Μαζέρα-Μάμαλη.

Η χορωδία της Νέας Αγχιάλου έχει πολλές παρουσίες στο χώρο του χορωδιακού τραγουδιού με σκοπό την καλλιέργεια και την διάδοση της χορωδιακής μουσικής. Επίσης συνεχίζει την πολιτιστική προσφορά από το 1994 αποδεικνύοντας την θέληση των μελών της για επικοινωνία μέσα από την δύναμη της μουσικής.

Στην χορωδιακή συνάντηση συμμετείχαν οι χορωδίες «Άμβρυσσος», «Άσπρων σπιτιών», η μικτή χορωδία Στεριού «Η Στείριδα» η μικτή χορωδία του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Θηβαίων, η μικτή χορωδία του Δημοτικού Ωδείου Λαμίας και η ανδρική χορωδία της Εμπορικής Τράπεζας. Τη Δημοτική χορωδία συνόδευσε η κ.Κατερίνα Φιλιππίδη, εκπρόσωπος του πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Νέας Αγχιάλου και μέλος της χορωδίας.

✓ Ο πολιτιστικός οργανισμός του Δήμου Νέας Αγχιάλου συμμετείχε με ένα τμήμα του χορευτικού στο 4ο Διεθνές Συνέδριο IOV UNESCO που πραγματοποιήθηκε στο Συνεδριακό κέντρο Θεσσαλίας από 11-13

Μαΐου 2007, με θέμα «Λαϊκός πολιτισμός και οι πολιτιστικοί φορείς». Το χορευτικό του Δήμου είναι μέλος της IOV και παρουσίασε χορούς της Ανατολικής Ρωμυλίας με ξεχωριστή εκφραστικότητα.

Ο χοροδιδάσκαλος Τριαντάφυλος Γκογκινούδης και οι συμμετέχοντες χορευτές δέχθηκαν τα θερμά συγχαρητήρια του κ.Τεντζεράκη Χρήστου προέδρου της Ελληνικής εκπροσώπησης Δ.Ο.Π.Τ IOV, της Μίκας Παππά-Σέβου γενικής γραμματέως της ελληνικής εκπροσώπησης Δ.Ο.Π.Τ IOV για την άψογη παρουσίαση των παραδοσιακών χορών.

✓ Ο Αθλητικός Οργανισμός του Δήμου Νέας Αγχιάλου, διοργάνωσε την καθιερωμένη Εκδήλωση των τμημάτων Παραδοσιακού Χορού και Ενόργανης Γυμναστικής την Κυριακή 10 Ιουνίου 2007 στο Πολιτιστικό Κέντρο «ΝΙΚΟΣ ΣΑΡΜΑΝΗΣ». Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν ο Δήμαρχος Κος Ηλίας Καραπατάκης, ο Αντιδήμαρχος κος Στάνιος Νικόλαος, ο Πρόεδρος του Αθλητικού Οργανισμού Κος Ερρινάκης Κων/νος, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Αθλητικού Οργανισμού και μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου καθώς ο Νομαρχιακός Υπεύθυνος «Άθληση για όλους» Ν. Μαγνησίας Κος Κων/νος Κεχαγιάς.

Όπως κάθε χρόνο διεξήχθη ένα εσωτερικό τουρνουά Τένις και ακολούθησε απονομή των μικρών αθλητών

από την υπεύθυνη Καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής Κα Λόλα Μαίρη και τον Αντιπρόεδρο Κος Στάνιο Θεοχάρη του Αθλητικού Οργανισμού. 1η ΘΕΣΗ (Σταθοπούλου Φωτεινή, Τσαμπίρας Γεώργιος, Τσαμπίρας Θωμάς, Σωτηρίου Ζωή, Σωτηρίου Ηλίας, Τοκαλής Κων/νος, Παπαλόπουλος Λευτέρης) και 2η ΘΕΣΗ (Καραγιώργος Κυριάκος, Κιλμπασάνης Βασίλειος, Αλεξανδρής Δημήτριος, Τουτουνοπούλου Ιφιγένεια Σταθοπούλου Κρυσταλία). Μετά την εμφάνιση των τμημάτων Αϊδίνιου Μικροθηβών Ν. Αγχιάλου με παρουσίαση Παραδοσιακών και Λαϊκών Χορών (αφιέρωμα στον ελληνικό κινηματογράφο). Ακολούθησαν ασκήσεις από το τμήμα της Ενόργανης & απονομή τιμητικών Διπλωμάτων στα παιδιά που συμμετείχαν (Κιλμπασάνης Βασίλης, Κιλμπασάνη Ιωάννα, Κυριέρη Βάσια, Κυριέρη Δάφνη, Κυριέρη Ελένη, Ράπτη Κων/να, Ράπτη Ανδρονίκη, Μορφακίδου Ευτυχία) από τον υπεύθυνο Καθηγητή Φυσικής Αγωγής Κος Καραλή Λεωνίδα και τον Πρόεδρο του Αθλητικού Οργανισμού.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος του Αθλητικού Οργανισμού απένειμε πλακέτες στους Γυμναστές Κα Λόλα Μαίρη, Κα Μωραϊτού Δέσποινα και Κος Καραλή Λεωνίδα καθώς επίσης στο Νομαρχιακό υπεύθυνο των τμημάτων Μαζικού Αθλητισμού Κος Κεχαγιά Κων/νο.

Στο τέλος μοιράστηκαν χυμοί, σάντουιτς. Ευγενική χορηγία Κάβα ποτών: Κόπανος Άρης Αρτοποιείο: Στρούμπελος Δημήτριος

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Ο Πολιτιστικός Οργανισμός και ο Δήμος Νέας Αγχιάλου έχει προγραμματίσει για το καλοκαίρι του 2007 τις παρακάτω εκδηλώσεις.

Τετάρτη 13 έως Τετάρτη 20 ΙΟΥΝΙΟΥ 2007: Θεατρική Παράσταση από την Θεατρική Ομάδα του Πολιτιστικού Οργανισμού με το έργο του Ν.Λάσκαρη «Τα Καμώματα του Έρωτα» στο Αμφιθέατρο του Δήμου.

Σάββατο 7 ΙΟΥΛΙΟΥ 2007: Ψαράδικη Βραδιά στο λιμανάκι Νέας Αγχιάλου.

Σάββατο 14 ΙΟΥΛΙΟΥ 2007: 3 ο Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορών.

Συμμετέχουν τα χορευτικά συγκροτήματα των: Εφηβικό Χορευτικό τμήμα Δράκειας, Χορευτικό Όμιλο Καναλιών, Συλλόγου Δήμου Μαλώνας Ρόδου (Ο ΦΕΡΑΚΛΟΣ), Συλλόγου Βλάχων Αλμυρού, Συλλόγου εν Θεσσαλία Οξυωτών, Χορευτικό τμήμα Δήμου Νέας Αγχιάλου, στο Πολιτιστικό & Αθλητικό Κέντρο «Ν.ΣΑΡΜΑΝΗΣ» (χώρος γιορτής κρασιού).

Σάββατο 21 ΙΟΥΛΙΟΥ 2007: Συναυλία Ελληνικού τραγουδιού στο πάρκο της πλατείας.

Παρασκευή 27 ΙΟΥΛΙΟΥ 2007: Λαϊκή Βραδιά, στην πλατεία των Μικροθηβών.

2-5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2007: Γιορτή Κρασιού Νέας Αγχιάλου.

Σάββατο 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2007: Θεατρική παράσταση «Η τύχη της Μαρούλας» από τη θεατρική ομάδα της Σούρπης, στον προαύλιο χώρο του Βαρνάλειου Δημοτικού σχολείου.

Τρίτη 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2007: Συναυλία jazz και ξένης μουσικής στο πάρκο της πλατείας.

Κυριακή 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2007: Ημερίδα για τα 100 χρόνια από τη θεμελίωση της Νέας Αγχιάλου.

Ακόμη προγραμματίστηκαν εκθέσεις έργων καλλιτεχνών (ζωγραφικής, γλυπτικής, κεραμικής, ψηφιδωτό, φωτογραφία, αγιογραφία, χειροποίητο κόσμημα) στο Παλιό Τελωνείο στην Παραλία της Νέας Αγχιάλου.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΡΓΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2007

Έκθεση Κεραμικής - Κοντραφούρη Μυρσίνη & Πιτσάβα Άννα από: 30 Ιουνίου-6 Ιουλίου.

Έκθεση Ζωγραφικής - Μπάρδα Θεοδώρα από: 7-13 Ιουλίου.

Έκθεση Ζωγραφικής - Χουσιάδα Καλλιρόη από: 14-20 Ιουλίου.

Έκθεση Φωτογραφίας - Από ερασιτέχνες φωτογράφους του Δήμου Νέας Αγχιάλου από: 21-27 Ιουλίου.

Έκθεση Ζωγραφικής - Αργυρίου Δημήτριος από: 28-3 Αυγούστου.

Έκθεση (Βιτρώ) Κουντάκη-Παρθένη Βάσω & **Έκθεση (Κοσμήματος)** Τσάμη Μαρία & **Έκθεση (Βότσαλα)** Κατσέλη Μαρία από: 4-10 Αυγούστου.

Έκθεση Ζωγραφικής-Αγιογραφίας: Μακρυγιάννη Ντόρις από: 11-17 Αυγούστου.

Έκθεση Κεραμικής - Τμήματος κεραμικής του Δήμου Νέας Αγχιάλου από: 18-24 Αυγούστου.

Έκθεση (Κοσμήματος) - Ντήμ Αλεξάνδρα & **Έκθεση (Ζωγραφικής)** - Μαλαματλή Βάγια από: 25-31 Αυγούστου.

Έκθεση Ψηφιδωτού - Τμήματος ψηφιδωτού Δήμου Νέας Αγχιάλου σε συνεργασία με τη Ν.Ε.Λ.Ε. από: 1-7 Σεπτεμβρίου.

Έκθεση Ζωγραφικής Αμίνα Λαχά-Βυριδή από: 8-14 Σεπτεμβρίου.

Περί...

Του Στέλιου Περικλή Λασκαράκη

Περί... γαϊδάρων

Είναι σαφές, αφού το ίδιο το θέμα μας, προδίδει, ότι θα ασχοληθούμε με το γνωστό μας και τις περισσότερες φορές, συμπαιθές τετράποδο, τον «γάδαρο» ή «γάδαρο» ή «γαϊδούρι» ή «γουμάρι» ή «όνος» ή. Λέω, τις περισσότερες φορές, γιατί ο Έλληνας, κάνοντας «κατά κόρον» άλλοτε χρήση και άλλοτε κατάχρηση του ονόματος και των συμπεριφορών, του κατά τα άλλα συμπαθούς τετράποδου, δημιούργησε διάφορα «γαϊδουροπαράγωγα», για να τονίσει, με τα μελανότερα χρώματα, συνήθως άθλιες συμπεριφορές συνανθρώπων του. Ας αρχίσουμε λοιπόν την προσέγγιση στο θέμα μας, με την «γαϊδουρινή» υπομονή και επιμονή, του «γαϊδάρου», λέγοντας ότι το όνομα το έδωσαν οι Άραβες με το «gaidar», που σημαίνει την σκληρότητα, που ασκούσαν οι άνθρωποι στο ζώο αυτό και την υπομονή που έδειχνε το ζώο αυτό στην σκληρότητα αυτή.

Αργότερα οι Έλληνες από «όνος» που τον ονόμαζαν, τον μετονόμασαν σε «γαϊδαρο» και μετά έγινε «γαϊδαρος», από το «αεί + δέρεσθαι», δηλαδή αυτόν που πάντα.. δέρνουν. Οι «Γαϊδουροπαράφρασεις» είναι πολλές και ας θυμηθούμε μερικές επιτυχημένες: «Αυτός σκάει γάδαρο» = Λέγεται για αυτόν που είναι τόσο ισχυρογνώμων και ξεροκέφαλος ώστε και εάν ακόμα εξαντλήσεις κάθε περιθώριο υπομονής σου, δεν θα πετύχεις τίποτα αφού η εμμονή και η επιμονή του, είναι μεγαλύτερες ακόμη και του γαϊδάρου. «Είπε ο γαϊδαρος τον πετεινό κεφάλα» = Λέγεται για κάποιον που κατηγορεί άλλον για ελαττώματα που ο ίδιος έχει σε μεγαλύτερο βαθμό.

«Αν δεν κλωτσήσει ο γάδαρος δεν τον ξεφορτώνουν» = Λέγεται για εκείνον που όταν αδικείται πρέπει να αντιδράσει για να επιτύχει.

«Τον χάριζαν γάδαρο και αυτός τον κοίταζε τα δόντια» = Λέγεται για αυτόν που τον χαρίζουν κάτι και αυτός μεμψιμοιρεί για την δωρεά.

«Πετάει ο γάδαρος πετάει» = Λέγεται για αυτόν που αναγκάζεται να υποχωρεί σε παράλογες απόψεις άλλου.

«Όποιος δεν μπορεί να δειρί τον γάδαρο δέρνει το σαμάρι του» = Λέγεται για αυτόν που δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τον ισχυρότερό του και τα βάζει με αυτόν που δεν έχει την δύναμη να αντιδράσει.

«Κάλιο γαϊδουρόδενε παρά γαϊδουρογύρευε» = Λέγεται για αυτόν που επιλέγει το ελάχιστο προκειμένου να αποφύγει το χειρότερο.

«Ο γάδαρος είναι γάδαρος και ας είναι χρυσή του η σέλα» = Λέγεται για αυτόν που από την φύση του είναι χυδαίος και επομένως δεν εξευμενίζεται με την οποιαδήποτε εξωτερική του εμφάνιση.

«Έδεσε τον γάδαρό του» = Λέγεται για αυτόν που εξασφάλισε κάποια σιγουριά στην ζωή του.

«Δυο γάδαροι μάλωνα σε ξένον αχυρώνα» = Λέγεται για αυτούς που φιλονικούν για πράγματα που δεν τους ανήκουν.

«Δεν ντρέπεσαι με γάδαρο;» = Λέγεται για αυτόν που είναι αγενής, αδιάντροπος, αφιλότιμος.

«Είναι γάδαρος με περικεφαλαία» ή «Είναι γάδαρος ξεσαμάρωτος» = Λέγεται για τον υπερβολικά ανάγωγο, αναιδή, αναισθητό.

«Ήταν μεγάλη γαϊδουριά του, το να πά-

ρει τόσο μεγάλο δώρο και να μην πει ούτε ένα ευχαριστώ» = Λέγεται για αυτόν που είναι αγενής, αφιλότιμος.

«Κατά φωνή και ο γάδαρος» = Λέγεται για κάποιον που εμφανίζεται την συγκεκριμένη στιγμή.

Βέβαια δεν πρέπει να αφήσουμε «απέξω», ένα πλήθος από επιτυχημένα γαϊδουροπαράγωγα και παρομοιώσεις, όπως:

Τον «γαϊδουρόβηχα» = Δυνατός, ξερός, και βασανιστικός βήχας.

Την «γαϊδουροφωνάρα» = Δυνατή και άγρια φωνή ή αγριοφωνάρα.

Το «γαϊδουροκαλόκαιρο» = Καιρός με λιγάκι μέσα σε μη καλοκαιρινή εποχή.

Το «γαϊδουράγκαθο» = Καλοκαιρινό μώβ άνθος με αγκάθια που τα προτιμά ο γάδαρος.

Την «μακρία γαϊδούρα» = Ομαδικό παιχνίδι, που μερικοί πηδούσαν μία σειρά σκυμμένων ο ένας δίπλα στον άλλο και έπρεπε να πηδήξουν από πάνω τους, χωρίς να πέσουν.

Τον «γαϊδουρογάδαρο» = Τον κάτι πάρα πάνω από υπερβολικά αγενή και ανάγωγο άνθρωπο.

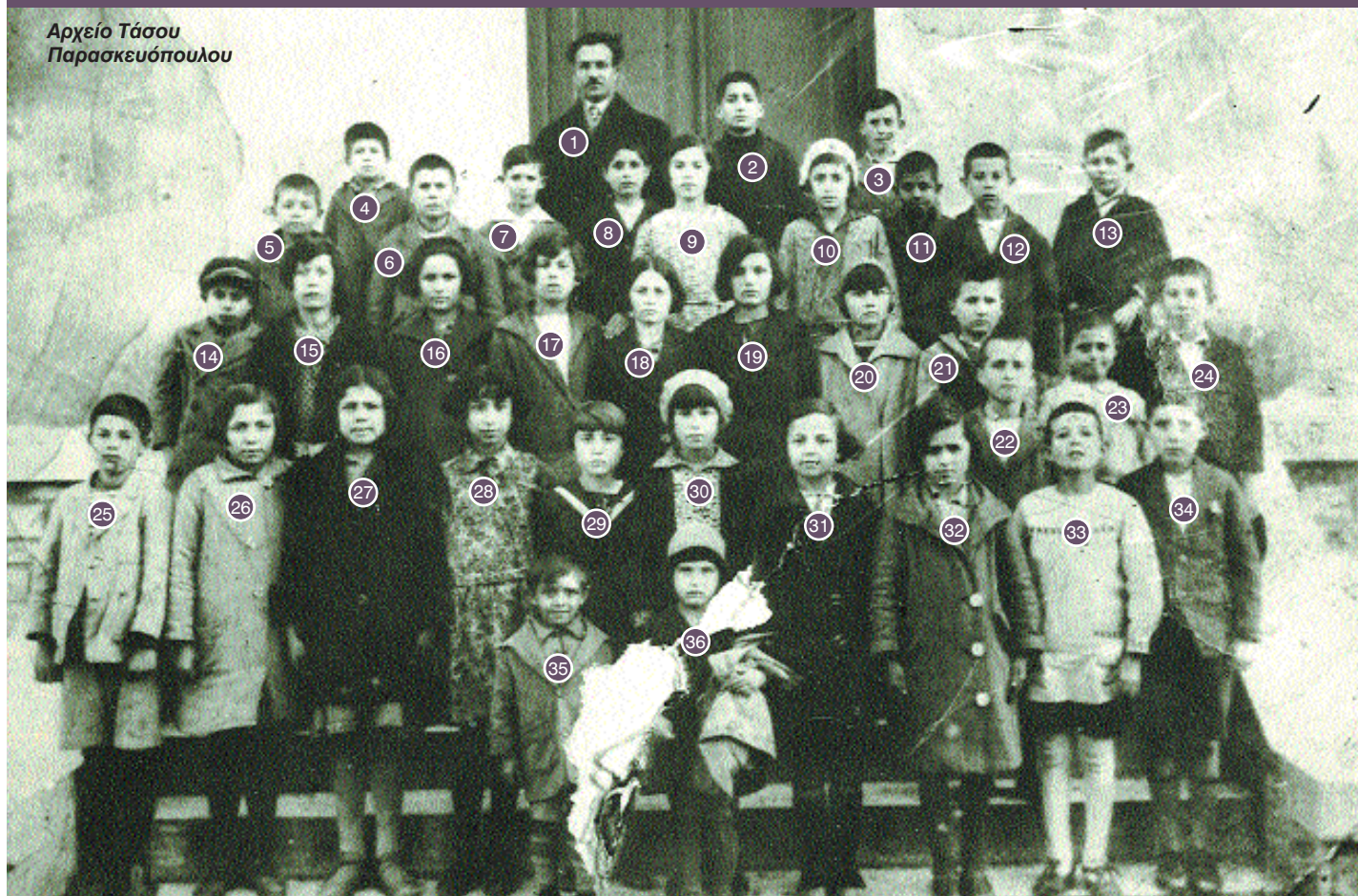
Το «γαϊδουρόγαλα» = Το γάλα της γαϊδούρας που τον έδιναν στα μικρά παιδιά για τον βήχα.

Εδώ κάπου θα πρέπει να σταματήσουμε, γιατί δεν θέλω να μας υπενθυμίσουν μια άλλη αρκετά επιτυχημένη «γαϊδουροταΐση», που είναι:

«Γαϊδουρο αμολητός, κύρης και νοικοκύρης», που το λέμε για ένα αναιδές πρόσωπο που κάνει κατάχρηση της παρεχόμενης ελευθερίας υπερβαίνοντας έτσι τα όρια της ανοχής των υπολοίπων.

Η φωτογραφία του 1931

Είναι μια αναμνηστική φωτογραφία από το τέλος της σχολικής περιόδου του 1931 της Ε' και Στ' τάξης του δημοτικού. Παρακαλούμε, όποιος αναγνωρίσει τον εαυτό του ή κάποιο συγγενικό ή φιλικό του πρόσωπο να τηλεφωνήσει στο νούμερο 210 8819 338 (κα Ανεσιτιάδου-Κόκορη Γεωργιάνα) για να συμπληρώσουμε το παζλ!

Στη φωτο διακρίνονται: •1. Ο δάσκαλος Παναγιώτης Διονυσίου, •2. Κων/νος Προκόπης Καραγατσλής, •35. Ο ιατρός Μιχ. Διονυσίου. •36. Η Ευαγγελία Αργυροπούλου, τους υπόλοιπους περιμένουμε από εσάς να τους αναγνωρίσετε.

Γράφει
ο Αθ. Ε. Καραθανάσης
Καθηγητής Ιστορίας
του Ελληνισμού Α.Π.Θ.

Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ

Αρχέγονη πόλη η Αγχιάλος και σε εξαιρετική στρατηγική θέση, ανάχωμα, ούτως ειπείν, όπως κι όλες οι θρακικές πόλεις, εδέχθη τις εισβολές, όπως ακούσαμε Γόθων, Αβάρων, Σλάβων, Βουλγάρων, Φράγκων, ώσπου τον Φεβρουάριο του 1452 κατελήφθη με τις λοιπές πόλεις του Ευξείνου από τους Οθωμανούς. Κι όπως φαίνεται δεν υπέστη την καταστροφική μανία τους, γι αυτό και πολλοί βυζαντινοί άρχοντες, ναυάγια αυτοί της Αλώσεως, ηύραν καταφύγιο σ' αυτές τις εύμορφες παρευξείνιες πόλεις. Έτσι απαντάμε νωρίς ακόμη στα τέλη του 15ου και όλου του 16ου αι. κλάδους γνωστών βυζαντινών οικογενειών, που ηύραν άσυλο στην Αγχιάλο: Παλαιολόγοι, Καντακουζηνοί, Δούκες, Ράλληδες, Λασκάρες, Χρυσοσκουλαίοι κ.ά., γι αυτό και καθ όλη την επώδυνη Τουρκοκρατία αλλά και σήμερα ακόμα συναντάμε επώνυμα και ονόματα Αγχιαλιτών, που δεν χάθηκαν μέσα στον χρόνο και που θυμίζουν αυτήν την εγκατάσταση των βυζαντινών αρχόντων που ηύραν απάνεμο λιμάνι στην τραγωδία τους την Αγχιάλο. Εξάλλου οι Αγχιαλίτες τιμούσαν τους Βυζαντινούς, αφού δύο τοπωνύμια έξω από την Αγχιάλο ο Λαχανάς και οι Μπατάδες, θύμιζαν, κατά την παράδοση, βυζαντινούς στρατηγούς που έπεσαν μαχόμενοι κατά των Βουλγάρων επιδρομών. Δραστήριες και με εμπειρία ζωής οι οικογένειες αυτές έδωσαν νέα πνοή στην Αγχιάλο, στην οικονομική και πνευματική ζωή της πόλεως εκτοπίζοντας Βενετούς και Γενονάτες που ήδη από τον 11ο αι., τον αιώνα των Κομνηνών, είχαν διεισδύσει στις πόλεις μας της Μάυρης Θάλασσας. Οι δικοί μας πρόκοψαν οικονομικά ασχολούμενοι με τις αλυκές και το εμπόριο των γουναρικών εμπορευμάτων στις παραδουνάβιες ηγεμονίες και την Ν. Ρωσία. Ένας από αυτούς τους προκομμένους του Γένους ήταν ο Μιχ. Καντακουζηνός που η οικονομική επιρροή του έφθανε ως τον Σουλτάνο και τους βεζύρηδες που ανεβοκατέβαζε πατριάρχες και υψηλούς αξιωματούχους της Υ. Πύλης, ο Σεϊτάν-ογλου των Τούρκων, που είχε οικτρό τέλος πεσών στην δυσμένεια του σουλτάνου στις 3 Μαρτίου του σωτηρίου έτους 1578. Κι ήταν τόσο ο πόνος που πλάκωσε την Ρωμοσύνη, που εκφράστηκε με δημοτικό τραγούδι για την απελπισία της που έχασε την ελπίδα. Κι ως τον περασμένο αιώνα, στις αρχές του δηλαδή σώζονταν στη θέση Λιμνιό τα ερείπια του παλατιού του. Πρόλαβε, ωστόσο, να βοηθήσει πολύ την Αγχιάλο και να της δώσει ξεχωριστή ευμορφία με τις ευεργεσίες του, ανάμεσα στις οποίες διακρινόταν η περιώνυμη σχολή της, στην οποία σπούδασαν κατοπινοί λογάδες του Γένους, όπως ο σοφός πατριάρχης Ιερεμίας Β' ο Τρανός, και δίδαξαν σοφοί δάσκαλοι, όπως ο Λεονάρδος Μιγδόνιος και Θωμάς Ελεαβούλκος, ισάξιοι, αν όχι ανώτεροι των καθηγητών της Μεγάλης του Γένους Σχολής στην Βασιλεύουσα. Πολλά χειρόγραφα και συγκροτημένες βιβλιοθήκες, διαλυμένες πια, προερχόμενα από την Αγχιάλο δηλώνουν την πνευματική ακμή της πόλεως κατά τον 16ο και 17ο αιώνα, όπως και οι εκκλησίες που κτίστηκαν κατά τους αιώνες αυτούς. Και μπορεί μεν στην Αγχιάλο να μην εσώθησαν, αλλ' η γειτονική Μεσημβρία, είναι κατάστικτη, κυριολεκτικώς ένα μεταβυζαντινό μουσείο. Άλλωστε όλες αυτές οι παρευξείνιες πόλεις (Αγχιάλος, Μεσημβρία, Σωζόπολη) διατήρησαν πεντακάθαρο τον ελληνικό χαρακτήρα της κι αυτό οφείλεται, κατά την εμήν εκτίμηση, στην αδιάκοπη επικοινωνία τους δια

Η ομιλία - εισήγηση του καθηγητή ιστορίας του Ελληνισμού του Α.Π.Θ. κ. Αθ. Ε. Καραθανάση στην εκδήλωση - ημερίδα του Συλλόγου μας «Αγχιάλος - Ένα ταξίδι στους αιώνες» που πραγματοποιήθηκε στις 20/9/2006 στο Πολεμικό Μουσείο

Σπουδαία ήταν τα σχολεία κουβαλώντας τα έθιμα και ήθη της Αγχιάλου όπως το 7τάξιο Καρνάνδειο Παρθεναγωγείο, τα δύο αρρεναγωγεία, που παρείχαν εθνική παιδεία, χρήσιμο άσυλο για την αντιμετώπιση της βουλγαρικής προπαγάνδας, αλλά και το φιλόπτωχον σωματείο κυριών της Αγχιάλου.

της ναυτιλίας και του εμπορίου, με την Κων/πολη, τα νησιά του Αιγαίου, τις παραδουνάβιες χώρες, την Ν. Ρωσία. Και φυσικά ο πλούτος τους αποτελούσε την αιτία συχνών επιδρομών Κοζάκων του Δνειπέρου, των Ζαπορόζτσι που επροξένησαν επιδρομήν καταστρεπτική στην Αγχιάλο και το 1621. Κι αυτή η πνευματική άνθηση αποτυπώνεται τόσο στην δράση των εκκλησιαστικών ανδρών, στην αγωγή που απετέλεσε πρόσφατα αντικείμενο ειδικών μελετών, όσο και στην εκκλησιαστική βυζαντινή μουσική, όπου εξέχοντες υμνογράφοι όπως οι Γεννάδιος, Κων/νος, Ιωάννου, Αγχιαλίτες ήσαν ξακουστοί στην Κων/πολη και στο Άγιον Όρος, όπου φυλάσσονται μουσικά χειρόγραφα τους. Προκομμένοι Αγχιαλίτες κατ αυτή την εποχή 18ος αιώνας μαθήτευσαν ή δίδαξαν στις ξακουστές Ακαδημίες του Βουκουρεστίου και του Ιασίου, αλλά και ως διδάσκαλοι στις ελληνικές κοινότητες του Βσαξού και του Σιβίου, ιστορικές μεσαιωνικές πόλεις στα σημερινά ρουμανο-ουγγρικά σύνορα. Σ αυτές μάλιστα τις πόλεις, στο Σιβίου, π.χ. διακρίθηκε ο Αγχιαλίτης έμπορος Αντώνιος Παλαιολόγος, ο και ευεργέτης της ελληνικής κοινότητας τέλη του 18ου αι. Προς τα τέλη του 18ου αι. περιώνυμη είχε καταστεί η σχολή της Αγχιάλου που είχε ιδρύσει ο Χρυσοβέργης Σταύρος Κουροπαλάτης, όπου σπούδασαν σπουδαίοι άνδρες, ως ο Παν. Αμηνάς, που το 1808 γίνεται πατριάρχης Ιεροσολύμων, ο Αδαμ. Παγώνης, γραμματεὺς του ηγεμόνου Αλεξ. Υψηλάντη και εἴτα αρχιγραμματεὺς του Παναγίου Τάφου. Η σχολή αυτή είχε άμεση συνεργασία με δύο ακόμη ονομαστές σχολές του Γένους, ήτοι αυτή των Κυδωνίων (του Αἰβαλιού) και η άλλη της Άνδρου με τον σοφό Θεόφιλο Καἴρη, ενώ από την άλλη πλοῦσιοι Αγχιαλίτες χορηγούσαν υποτροφίες σε νέα παιδιά για την συνέχιση των σπουδών τους. Κι όταν έφθασε η ώρα του ξεσηκωμού του Γένους ανάμεσα στα δραστήρια μέλη της Φιλ. Εταιρείας διακρινόνταν αρκετοί Μαυροθαλασσίτες και οι Αγχιαλίτες Δημ. Κώνστας, Ζαφ. Νέστορος, Αντ. Παλαιολόγος, Γ. Σγουρός κ.ά.

Κι ανάμεσα στους μάρτυρες του Γένους των Ορθοδόξων ο σοφός μητροπολίτης Αγχιάλου Ευγένιος που μαρτύρησε

με τον Πατριάρχη Γρηγόριο τον Ε' στις 10 Απριλίου του 1821. Ήταν τραγικές εκείνες οι ημέρες για την Αγχιάλο, της οποίας πολλοί κάτοικοι εσφάγησαν και απαχονίσθησαν, άλλοι όσοι γλίτωσαν έφυγαν, άλλων δημεύθηκαν οι περιουσίες και μόνον η άφιξη του νέου μητροπολίτη Αγχιάλου Ανθίμου επέφερε μια ανεκτή ήρεμη κατάσταση και οι Αγχιαλίτες άρχισαν να επανέρχονται στις ειρηνικές εργασίες των επί των καπνίζόντων ερειπίων. Και ενώ αναμενόταν η ποθητή ειρήνη ξέσπασε ο ελληνορωσοτουρκικός πόλεμος του 1828 1829 και η εγκατάσταση Ρώσων στην Αγχιάλο με τον λιμένα της να αποτελεί ναύσταθμο του ρωσικού στόλου. Τότε ο γραμματεὺς του Γ. Διοικητού της Ν. Ρωσίας και Κριμαίας Βίκτωρ Τσεπλιακώφ, αρχαιολογών και ει τι άλλο, συνέλεξε αρχαιότητες και εικόνες της Αγχιάλου και τις απέστειλε στα μουσεία της Οδησού και της αγίας Πετρούπολεως. Και όταν οι Ρώσοι εκκένωσαν την Αγχιάλο αφήνοντας στο έλεος των Τούρκων τους κατοίκους της πολλοί Αγχιαλίτες ακολούθησαν τους Ρώσους και εγκατεστάθησαν στην Οδησό, την Βεσσαραβία, το Ισμαήλ, το Γαλάτσι, την Βράιλα. Η τελευταία ευτυχής περίοδος για την Αγχιάλο εσημειώθη κατ' την εποχή του δραστήριου μητροπολίτου, και εθνικού ανδρός, Βασιλείου (1865 - 1884), ο οποίος ίδρυσε σχολεία και η πόλη γνώρισε σημαντική πρόοδο στο εμπόριο και την ναυτιλία. Ωστόσο δεν έλειψαν και οι ατυχίες, όπως η μεγάλη πυρκαγιά της 1 Οκτ. 1874, που αποτέφρωσε το 1/3 της Αγχιάλου. Το 1885 ο Βασιλείος μετατέθηκε στην Σμύρνη, όπου παρέμεινε ως το 1910, οπότε τον διαδέχθηκε ο ιερομάρτυς Χρυσόστομος Καλαφάτης, ο από Δράμας, που μαρτύρησε την 10 Σεπτ. νέο ημερ. του 1922.

Σημαντικό γεγονός στην νεώτερη ιστορία της Αγχιάλου αποτελεί η απόκρουση το 1878 της εισβολής των ατάκτων Κιρτζαλήδων Τούρκων δια της κατασκευής τάφρου που ένωσε τις δύο θάλασσες. Κατ' την παράδοση την πόλη έσωσε ο Άγιος Γεώργιος εμφανισθείς έφιππος τον οποίο ιδόντες οι Κιρτζαλήδες αποχώρησαν έντρομοι, προς τιμήν του οποίου αργότερα ανήγειραν μονή όπου εόρταζαν με τριήμερο πανηγύρι. Το 1850 επιδημία πανώ-

λους ανάγκασε πολλούς κατοίκους να καταφύγουν στο Ακκερμάν της Βεσσαραβίας, αλλά μετά από δύο χρόνια πολλοί επέστρεψαν και άλλοι έμειναν για πάντα εκεί. Ασχολούντο με την αμπελοργία με την ποικιλία σταφυλιών (αδριανουπολίτικα, λουμιάτικα σεβαστιανά κ.ά. καλλιεργούμενα στα αμπέλια τους στις θέσεις Χωνιάτσια, Σκεπαστιανά, Μπατάδες, Τσαίρια, Αργιάκια, Αμιάρια κλπ.). Χαρές και πανηγύρια λάβαιναν χώρα στον Τρυγητό, όπου δούλευαν οι Τούρκοι καρραγωγείς, οι λεγόμενοι Γκερνοβαλίδες. Πλούτο πολλοί έδιναν στον 19ο αι. οι αλυκές, που πέρασαν στους Αγχιαλίτες χάρη στις προσπάθειες του Αγχιαλίτη πασά της πόλεως Σφυρίδου Μαυρατζά. Προ του 1906 λειτουργούσαν στην Αγχιάλο 700 διαμερίσματα αλυκές.

Από το 1884 άρχισε το μαρτύριο των Μαυροθαλασσιτών και φυσικά και της Αγχιάλου, με την προσάρτηση της Ανατ. Ρωμυλίας στο νεοσύστατο βουλγαρικό κράτος. Οι Βούλγαροι που ποτέ δεν είχαν έλθει στην Αγχιάλο, εκτός από εποχιακοί εργάτες, αφού ήσαν εκ φύσεως κτηνοτρόφοι και αγρότες και ποτέ θαλασσινοί, άρχισαν να ορέγονται την Μ. Θάλασσα επηρεαζόμενοι από την βουλγαρική εξαρχία. Αποκορύφωμα αυτής της καταστάσεως ήταν η καταστροφή της Αγχιάλου την 30 Ιουλίου 1906, για την οποία θα ομιλήσει ο καθηγητής κ. Νεοκλής Σαρρής. Και τότε το 1906, αλλά και το 1919 με τη συνθήκη του Νεϊγύ, οι Αγχιαλίτες, άφησαν την πατρίδα τους κι έγιναν πρόσφυγες με τους κατοίκους των κοντινών χωριών (Αλακαρία, Σκεπαστό, Τσίμο, Δαουτλή Ακρανιά, Αχλί, Μπάνα, Αίμονας κλπ.) που εγκαταστάθησαν στην Ν. Αγχιάλο της Θεσ/κης και του Βόλου, στο Άι Γιάννη του Κίτρου, Καλλίνδια Κατερίνης, Αξιούπολη κ. αλλού. Έμειναν, όμως, από τις 1000 οικογένειες, οι 353 που έλαβαν την βουλγαρική υπηκοότητα, αλλ ως φαίνεται τα παιδιά και εγγόνια τους έχουν ελληνική συνείδηση, μιλούν ελληνικά, αγαπούν την Ελλάδα. Γι αυτό και τα 6/10 κατ' την εκτίμησή μου σήμερα μιλούν ελληνικά, αγχιαλίτικα, και τις οίδη τι επιθυμούν.

Σπουδαία ήταν τα σχολεία κουβαλώντας τα έθιμα και ήθη της Αγχιάλου όπως το 7τάξιο Καρνάνδειο Παρθεναγωγείο, τα δύο αρρεναγωγεία, που παρείχαν εθνική παιδεία, χρήσιμο άσυλο για την αντιμετώπιση της βουλγαρικής προπαγάνδας, αλλά και το φιλόπτωχον σωματείο κυριών της Αγχιάλου. Οι Αγχιαλίτες εκκλησιαστικά ανήκουν στην Μητρόπολη Αγχιάλου και ο μητροπολίτης έφερε τον τίτλο Αγχιάλου τε και Πύργου, πάσης Μάυρης Θαλάσσης, Μητροπολιτικός ναός ήταν των Ταξιάρχων, άλλοι ναοί ήσαν της Παναγίας και έξω απ την πόλη του Αγ. Γεωργίου. Πολλά ήσαν τα παρεκκλήσια ως η Αγία Κουτουμάνη, η Αγία Βλαχέρνα, ο Προφ. Ηλίας, η Ανάληψη, η Αγ. Παρασκευή κ.άλλα.

Παρουσιάσαμε ένα μικρό σχεδιάσμα για την ιστορία της αγχιάλου κατά την τουρκοκρατία. Πόλη πλούσια μεταβυζαντινή, που δέχθηκε τα λείψανα των βυζαντινών αρχόντων μετά την άλωση, πόλη αρχόντων που αποπνέει Βυζάντιο και Νέο Ελληνισμό, πόλη εμπόρων, λογίων και δασκάλων αλλά και απλών ανθρώπων με πνεύμα εθνικό, ορθόδοξο, έντιμο και απλό Ρωμηοί. Ότι δηλ. μετέφεραν στην Ελλάδα...

[Ιστορικά]

Γενική εικόνα της Παλαιάς Αγχιάλου

Σ' αυτό το φύλλο δημοσιεύεται η ενότητα 4

Οι ιστορικές αυτές καταγραφές, είναι σημαντικής αξίας για τους νεώτερους εκείνους Αγχιαλίτες, που θέλουν να γνωρίσουν την ζωή και την ρίζα των παπούδων τους, από την παλιά Αγχιάλο στην Ανατολική Ρωμυλία μέχρι και την Νέα Αγχιάλο στην Μαγνησία. Η αξία είναι σημαντική, γιατί εξιστορούνται αυθεντικά γεγονότα, στην αυθεντική τους γλώσσα, από έναν Αγχιαλίτη, τον πατέρα μου Περικλή, που έζησε αυτά και καταγράφηκαν σε cd, το οποίο δωρίθηκε από μένα στον Σύλλογο των Αγχιαλιτών για να είναι στην διάθεση όλων των Αγχιαλιτών. Προσπαθώντας να μεταφέρω τις ιστορικές αυτές καταγραφές σε γραπτό λόγο, για να γίνουν πιο εύκολα και ευρύτερα γνωστές στους πολλούς από την εφημερίδα του Συλλόγου μας, καταγράφω τα ντοκουμέντα αυτά, σε ενότητες.

Ντη Πρωτοχρονιά το πρωί, πε ντη νύχτα, τα παιδιά θα πέρνανε την σουρβάκα (κλαδιά από ένα δέντρο που το λέγαμε σουβριά) και θα πηγαίναν από σπίτ(ι) σε σπίτ(ι) για να σουρβακίσανε και να κάνε ποδαρικό για του καλού του χρόν(ου). Όταν τα παιδιά σουρβακίζανε, κτυπούσαν με ντη σουρβάκα ντο κόλο και ντη πλάτ(η) των νοικοκυραίων και λέγανε: Σούρβα σούρβα για χαρά του νοικοκύρη τα μπουγκιά όλο γρόσια και φλουριά νυν πλιότερα κι ακόμα καλιγότερα. Μετά το σουρβακίσιμα, τα παιδιά κάθονταν στον καναπέ γιατί το έθιμο έλεγε ότι άμα κάθονταν θα κάθονταν και οι κλώκες πάν στ αυγά για να βγάλουν πουλάκια. Μετά πέρναν το γλυκό τους, τα «γεμίσια» που ήντας σταφίδες, ξερολούκουμα και τους δώναν και χαρτζιλίκι μερικές «στουτίνκες» (κίτρινα νομίσματα) ή οι πλούσιοι δώναν ένα «καρμπόνεο» (ήταν ασημένιο και έκανε πέντε γρόσια). Το μεγαλύτερο νόμισμα ήταν το μαλαματένιο εικοσόφραγκο. Αυτό είχε 10 εικοσάλεπτα και κάθε εικοσάλεπτο ήταν 1 γρόσ(ι). Ένα γρόσ(ι) είχε εκατό στουτίνκες, δηλαδή ένα λεπτό.

Το πρώτο σπίτ που θα άρχιζαν το σουρβακίσιμα ήταν κυρίως του νουνού τους και μετά πήγαιναν στους υπόλοιπους συγγενείς και μετά στους άλλους (φίλους, γείτονες κ.λ.π.)

Τα παιδιά που θάκαναν ποδαρικό, δεν έπρεπε νάνα ορφανά γι' αυτό οι νυκοκυραίοι ξέραν ποιος θα έλεθει να τους κάνει ποδαρικό και άμα έρχονταν άλλοι, κάναν το κορόιδο και δεν τους ανοίγαν ντη πόρτα.

Άμα γέρονταν το ποδαρικό, τότες επιτρέπαν και τους άλλους να σουρβακίσουν, έτς για το καλό του χρόν(ου).

Του Σταυρού, όλο το χωριό μετά ντην εκκλησία, θα κατεβαίναμε στην θάλασσα για να ρίξμε ντο σταυρό μέσα. Παρόλο το κρύο, μπόλικά παλικαρόπλα θα πεύταν μες στη θάλασσα για να πιάσουν ντο Σταυρό.

Αυτός που θάπιανε ντο Σταυρό, μαζί με ντη παρέα του, θα γύριζε μετά σε όλα τα σπίτια του χωριού και θα τους δίναν οι νυκοκυραίοι διάφορα καλούδια και χρήματα και το βράδ(υ) θα κάναν όλοι μαζί γλέντ(ι).

Ντη άλλη μέρα, παρέες διάφορες, με όργανα, ρίχνανε τους νιόπαντρους φίλους τους μες στη θάλασσα για το καλό του χρόν(ου).

Μερικοί νιόπαντροι για να γλυτώσουν το ρίξιμο μες στη θάλασσα, τάζαν ένα γλέντ(ι) και έτσι αποφεύγαν το ντιπ για καταντίπ ρίξιμο μες στη θάλασσα και ντη γλυτώναν με ένα απλό βρέξιμο.

Έτς(ι), το γλέντ(ι) κρατούσε δυο τρεις μέρες σειρί.

Η νουνά φρόντιζε πιο μπροστά απ τα Φώτα, να στείλει στα βαφτιστικά της τα «Φωτιάτικα».

Τα Φωτιάτικα ήντας διάφορα γλυκά ξερολούκουμα, σταφιδοστράγαλα και μερικά κουφέτα, μαζί με τις άσπρες λαμπάδες, που θα τις άναβε το βαφτιστικό το Πάσχα στην Ανάσταση. Άμα η νουνά ήνταν πλούσια, με τα φωτιάτικα έστελνε και κανένα άλλο δώρο, όπως παπούτσια, ρούχα κ.λ.π.

Όλοι σχεδόν οι Αγχιαλίτες, είμασαν καλοί και πιστοί Χριστιανοί και πριν απ του Χριστού, του Πάσχα και το Δεκαπεντάγουστο, νηστεύαμε, τουλάχιστο για μια εβδομάδα.

Η εκκλησία ήνταν πάντα γεμάτη αυτές τις γιορτινές μέρες αλλά και τις άλλες γιορτές ή Κυριακές.

Όποιος είχε οναμαστική γιορτή στο σπίτι, η νοικοκυρά θα έκανε το «ορίστε» απ' ντην εκκλησία και μόλις η εκκλησία απολούσε, τότες πολλοί πάγαιναν να κάνουν επίσκεψη.

Η κυρίως επίσκεψη γένονταν το απόγευμα και διαρκούσε μέχρι το βραδάκι.

Οι πιο στενοί φίλοι ή συγγενείς, πάεναν λίγο αργούτσικα στην επίσκεψη και κάθονταν μέχρι αργά γιατί μετά τις επισκέψεις, γένονταν τσιμπός(ι) καλό, που διαρκούσε καμιά φορά μέχρι το πρωί. Επειδής, όταν γιόρταζε κάποιος, το σπίτιτ ήταν ανοιχτό, μερικοί ήντας αδιάντροποι και γυρίζαν από σπίτ σε σπίτ μέχρι αργά και δεν λογάριζαν τι ώρα είναι.

Δώ, θα σε πώ ένα περιστατικό.

Σε ένα σπίτ που γιόρταζε, είχαν περάσ(ει) τα μεσάνυχτα και είχαν φύγ(ει) οι καλεσμέν(οι). Η νοικοκυρά γελέστιζε το τραπέζ, αλλά τα φώτα (οι λάμπες) δεν είχαν σβύσ(ει).

Τότες παρουσιάσκε μια παρέα που ήντας απρόσκλητοι αλλά και αδιάντροποι.

Μπήκαν μέσα, είπαν χρόνια πολλά και στρογγυλοκάτσανε. Τους έφερε ο νοικοκύρς μεζέ και μια μήνα κρασί και σε λίγα λεπτά, μεζές και κρασί ξαφανίστ(η)καν.

Λέν οι αδιάντροποι στον νοικοκύρ, τι γιέντε βρε, η μήνα είναι τρύπια και δεν πόμνε ντιπ κρασί.

Παγαίν(ει) ο νοικοκύρς και τους φέρνει δυο μήνες γεμάτες κρασί και μεζέ καινούργιο.

Σε λιγάκ(ι), αδιάσαν πάλι τα πάντα.

Τότες, η πεθερά του νοικοκύρ, που ήνταν καπάτσα, πηγαίν(ει) και γεμίζ(ει) τις μήνες με ένα ξύδι ντιπ ρεσπέτ, χωρίς μεζέ και το πηγαίν(ει) στους σκυλομούτσουνους, που ήθελε να τους γιολαντίσ(ει), σίγουρη όντας ότι μόλις το πιούν θα καταλάβουν ότι θα πρέπει να αρατιστούν.

Το κάψιμο έγινε από τους «κομιτατζίδες».
Οι κομιτατζίδες ήσαν Βουλγαρόφωνοι που αρχικά μέναν στην Ελλάδα, στην Μακεδονία και ντη Θράκη και αργότερα φύγαν από εκεί και πήγαν στην Βουλγαρία.

Αυτοί γέμ(ι)σαν τα ποτήρια τ(ου)ς και όταν το ήπιαν, είπαν «μελίτς αξάδερφε», δηλαδή τι ωραίο κρασί είναι αυτό σα μελ(ι) και συνεχ(ι)σαν να πίνουν το ρεσπέτ, χωρίς μεζέ γιατί δεν τους πήγε η πεθερά μεζέ.

Σιγά σιγά τόπιαν όλο το ξύδ, αλλά δε λέγαν να αρατιστούν. Όχι μόνο δε λέγαν να αρατιστούν, αλλά πετάχκε ένας απ αυτούς και λέγ(ει), καλό το κρασί αλλά κομάτ μεζέ μπρέ δεν έχ(ει); Τέτοιοι σκυλομούτσουνοι ήντας.

Οι Βούλγαροι μας κάψαν στις 30 Ιουλίου του 1906.

Το κάψιμο έγινε από τους «κομιτατζίδες». Οι κομιτατζίδες ήσαν Βουλγαρόφωνοι που αρχικά μέναν στην Ελλάδα, στην Μακεδονία και ντη Θράκη και αργότερα φύγαν από εκεί και πήγαν στην Βουλγαρία.

Όταν πήγαν στην Βουλγαρία, δεν μας βλέπαν με καλό μάτι εμάς τους Έλληνες στην Αγχιάλο, γιατί, εκτός των άλλων λόγων, ήταν και το γεγονός ότι όταν ήντας στην Ελλάδα, διάφοροι δικοί μας πήγαιναν και κάναν αντάρτικο στα μέρη τους. Εκεί έκαναν μια οργάνωση με αρχηγό τον Δραγούνωφ και άρχισαν να μας δημιουργούν διάφορα προβλήματα. Η αστυνομία που ήταν Βουλγαρική και αστυνόμεινε την Αγχιάλο, έκανε τα στραβά μάτια σ' αυτούς.

Στην αρχή βάλαν μάτι το μοναστήρ(ι) του Άι Γιώργη, που ήταν κοντά στην Αγχιάλο έξω από τα σπίτια. Το μοναστήρ(ι) αυτό ήταν πολύ μεγάλο με περιουσία και το φύλαγαν 5-6 Αγχιαλίτες που δούλευαν εκεί και μάλιστα είχαν και κρυμμένα όπλα εκεί. Οι κομιτατζίδες κάναν επιδρομή εκεί και το κατέλαβαν.

Μετά μπήκαν στο χωργιό και κατέλαβαν και οχυρώθηκαν στο τζαμί που ήταν στην αρχή του χωργιού.

Και από εκεί άρχισαν να πυροβολούν όποιον έβρισκαν.

Οι Αγχιαλίτες δεν είχαμε όπλα και δεν μπορούσαμε να τους αντισταθούμε. Μετά άρχισαν να κύνε τα σπίτια.

Τα σπίτια σχεδόν το 90 % ήντας ξύλινα από «τσατμά», γιατί πέτρες δεν είχε η περιοχή μας. Πέτρες φέρναμε πε τα καίκια πέρα απ ντη Σωζόπολη.

Φτιάναμε τα θεμέλια και την ανωδομή, μέχρι κανένα μέτρο πιο ψηλά από το έδαφος και μετά με «τσατμά» φτιάχναμε τους τοίχους. Ντο «τσατμά» ντο κάναμε με πέταβρα (ψιλές σανίδες) ή και καλάμια και τα σοβαντίζαμε μέσα έξω.

Τα πατώματα και ντη σκεπή ντη φιάναμε με γερά ξύλα που τα λέγαμε «μεσέδες».

Σε καναδυό ώρες το χωριό όλο λαμπάδιασε. Όλοι οι Αγχιαλίτες, τρέχαμε να σβύσουμε ντη φωτιά με διάφορα δοχεία με νερό, που κουβαλούσαμε από τις βρύσες.

Βρύσες είχαμε σε τέσσερα σημεία του χωριού, στο τζαμί μπροστά, στον μαχαλά Καραντίνα, στο σχολαρχείο και κάτ στους σαλχανάδες.

Αφού είδαμε ότι δεν γίνονταν τίποτα αλλά και κινδυνεύαμε να φάμε και καμιά σφαίρα, πήραμε ότι μπορούσαμε και πήγαμε άρον άρον κάτ στη θάλασσα.

Όταν πήρε μπουρλόδο το χωριό, τότες φάν(η)κε και η αστυνομία και τάχατις τάχατις επενέβηκε.

Οι κομιτατζίδες όμως ήντας άγριοι, δε φεύγαν απ το χωργιό και επιμέναν για κάτι χειρότερο.

Όμως, στην παλιά Αγχιάλο, υπήρχε προξενείο της Ελλάδας και οι περισσότεροι Αγχιαλίτες ήσαν γραμμένοι στο Προξενείο και πλήρωναν ντο χρόνο ένα εικοσόφραγκο

Το Βουλγάρικο κράτος, αναγκάσκε και έστειλε από τον Πύργο, στρατό και όταν ήλθε ο στρατός οι κομιτατζίδες αποχώρισαν και ευτυχώς αποφεύχθηκε τουλάχιστον η σφαγή, που όλοι φοβούμασαν ότι θα γιέν(ει).

Το Ελληνικό κράτος, μόλις πληροφορήθηκε τα καθέκαστα, μερίμνησε αμέσως και διέταξε τρία μεγάλα κρατικά καράβια, το «Πέλοψ», το «Χίος» και το «Αιγαίον», να έλθουν στην Βουλγαρία για να μας πάρουν στην Ελλάδα.

Όταν μας κάψαν, όλοι σχεδόν οι Αγχιαλίτες, άρον άρον αφήσαμε τις περιουσίες μας και φύγαμε απ' ντην Αγχιάλο

Πήραμε ότι μπορούσαμε να κουβαλίσκε στις μισχάλες μας και ξεκινήσαμε σχεδόν για το πουθενά.

Χρήματα, οι περισσότεροι δεν είχαμε πολλά στην μπάντα για να πάρουμε, είχαμε κανένα χρυσαφικό, μερικά εικοσόφραγκα μαλαματένια και τα ρούχα που φορούσαμε.

Ένα ακόμα κακό ήταν ότι μας κάψαν ντο Ιούλιο και δεν είχαμε μαζέψ(ει) τις σοδείες μας απ' τις αμπέλια και τα άλλα κτήματά μας. Γενικώς πάθαμε μεγάλο κακό όλοι μας.

Ο πατέρας μου, είχε μεγάλο «μπαλουξιδ(ι)κο» (παστάδικο) και έκανε ντον έμπορα παστών. Λίγο καιρό πριν γίνει το κάψιμο, είχε δώσει ντη πραμάτια του και περίμενε να πληρωθεί. Ήντας πολλά τα λεφτά της πραμάτιας. Έτσι το κάψιμο μας βρήκε απένταρους με λίγα εικοσόφραγκα, αλλά τι να κάνμε. Μπήκαμε στη φυγή και όπου φύγει φύγει.

Άλλοι φύγαν κατ' ευθειάν στην Ελλάδα, άλλοι πήγαμε στον Πύργο και από εκεί στην Ελλάδα και μερικοί πήγαν στην Κωνσταντζα που είχαν συγγενείς. Αυτοί που πήγαν στην Κωνσταντζα, οι περισσότεροι σχεδόν μέναν κεί και όπως μάθαμε μετά, πολλοί από αυτούς προόδεψαν καλά γιατί στην Κωνσταντζα υπήρχαν πολλοί Έλληνες από χρόνια πριν και μάλιστα μερικοί είχαν κάνει πολλά λεφτά.

Η Ρουμανία τότες και ιδίως μια περιοχή η Ντόμπριτσα και η Κωνσταντζα, ήνταν η Αμερική για ντη Βουλγαρία.

Πολλοί από εμάς, πήγαμε στην αρχή και μέναμε σχεδόν ένα εξάμηνο στον Πύργο. Είχαμε συγγενείς εκεί.

Εμείς ω, πήγαμε με ντην Αλαμάνα του Γιάννη του Τζοτζόλα, που ήνταν γαμπρός του πατέρα μου Στέλιου.

Ο παππούς μου είχε 5 παιδιά. Τον πατέρα μου ντο Στέλιο, ντη Καλιόπη που ντη πάντρεψε στον Πύργο με έναν Τσακπιανάκη, ήνταν Κρητικός και ήνταν μεσίτης πλούσιος, ντη Φωτή που ήνταν του Λάσκαρη του Τζοτζόλα μητέρα και γιαγιά του Σταύρου που ντο σκότωσε το αεροπλάνο στην Ν. Αγχιάλο και του Γιώργου που είναι στην Αμερική, η Άννα η Ξανθούλενα που ήνταν του Δημήτρη του Ξανθούλη η μάνα και αργότερα έγινε νουνά στον γιό μου ντο Στέλιο, και ήνταν και η Πηνελόπη που ντη πάντρεψε στον Πύργο με έναν εμποροτσαγκάρ(η) με μεγάλο τσαγκάρικο και δέρματα στην αγορά.

Ο πατέρας μου ο Στέλιος, παντρεύτηκε ντη Μπαλάσα είχε κι αυτός 5 παιδιά. Εγώ ήμαν το πρώτο παιδί. Μετά ήνταν η Ζωή, που πέθανε νωρίς στη παλιά Αγχιάλο, μετά ήνταν η Ορθοδοξία που παντρεύκε στη Ν. Αγχιάλο ντον Αναστάς(η) ντο Σοβατζόγλου, μετά ήνταν η Κοκών(η) που παντρεύκε στη Ν. Αγχιάλο ντο Παναγιωτάκ(η) ντο Παππή και μετά ήνταν ο Σωπήρ(η)ς που παντρεύκε στη Ν. Αγχιάλο ντη Χριστίνα του Καραβία.

Στο κάψιμο, τότες εγώ ήμαν ο μεγαλύτερος, ήμαν 14 χρονών και τα άλλα μου τ' αδέρφια ήντας κοτσούβελλα με μικρότερο τον Σωπήρ(η) που ήνταν βρέφος.

Όσο είμασαν στον Πύργο, κάπως περνούσαμε καλά γιατί μας φιλοξενούσαν οι συγγενείς μας.

Μάλιστα είμασταν στα δυο να πάμε ή να μην πάμε στην Ελλάδα, γιατί μαθαίναμε από μερικούς που κάναν εμπόριο στην Ελλάδα και βλέπαν ντη κατάσταση, αλλά και από μερικούς (ο Κώστας ο Σαρής, ο Θεωδωράκ(η)ς ο Μπόραλης κ.α) που πήγαν και γύρσαν αμέσως πίσω, ότι στην Ελλάδα έχει μεγάλη ανέχεια και φτώχεια.

Τελικά, αποφασίσαμε να πάμε στην Ελλάδα, περισσότερο γιατί το τραβούσε το αίμα μας και θέλαμε να πάμε σε ένα μέρος Ελληνικό και εκεί να ξαναρχίσκε ντη ζωή μας.

Πήραμε το πλοίο «Πέλοψ» και ήρταμε στον Πειραιά στις 17 Μαρτίου του 1907.

Στο επόμενο τεύχος της εφημερίδας μας, θα συνεχιστεί η καταγραφή.

ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ Τ

Τηλέμαχος Μ. Μαρκουλής - Κτηνίατρος
1967-1973

Βασίλειος Φ. Φιλιππίδης - Έμπορος - Εισαγωγέας
1973-1979

Αναστάσιος Α. Παρασκευόπουλος - Δικηγόρος
1979-1989

1966-2007: 41 χρόνια απ

Επιστολή του Τάσου Παρασκευόπουλου*

Ήταν ένα ανοιξιάτικο απόγευμα του 1966, στον κήπο του Μουσείου στην Αθήνα, όπου συγκεντρωθήκαμε μια παρέα από Αγχιαλίτες Αθηναίους, με προεξάρχοντες τους Τηλέμαχο Μαρκουλή, Γιάννη Θεοδωρίδη και Βασίλη Φιλιππίδη, και αποφασίσαμε την ίδρυση Συλλόγου Αγχιαλιτών στην Αθήνα. Βέβαια το βάρος έπεσε σε εμένα, γιατί χωρίς δικηγόρο Σύλλογος δεν γεννιέται. Συνέταξα γρήγορα, άνευ αμοιβής βέβαια, το Καταστατικό του Συλλόγου, που υπογράφηκε από τα παρακάτω ιδρυτικά μέλη, στις 1/6/1966.

ΠΙΝΑΞ ΙΔΡΥΤΙΚΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

- 1) Ιωάννης Επαμεινώνδου Θεοδωρίδης, κτηνίατρος, κάτοικος Αθηνών
- 2) Τηλέμαχος Μάρκου Μαρκουλής, κτηνίατρος, κάτοικος Αθηνών
- 3) Αναστάσιος Αναγνώστου Παρασκευόπουλος, δικηγόρος κάτοικος Αθηνών
- 4) Βασίλειος Φιλίππου Φιλιππίδης, έμπορος, κάτοικος Αθηνών
- 5) Λάσκαρης Κων/νου Δάιντας, δημόσιος υπάλληλος, κάτοικος Αθηνών
- 6) Αθανάσιος Βασιλείου Μπαξεβανάκης, έμπορος, κάτοικος Αθηνών
- 7) Ευαγγελία θυγ. Κυριάκου Αργυροπούλου, ιδ. υπάλληλος, κάτοικος Αθηνών
- 8) Δημήτριος Προκοπίου Καραγατσλής, έμπορος, κάτοικος Αθηνών
- 9) Παναγιώτης Βασιλείου Ασδεράκης, υπάλ. ΟΤΕ, κάτοικος Αθηνών
- 10) Γεώργιος Κων/νου Μπουφίδης, πτηνοτρόφος, κάτοικος Αθηνών
- 11) Νικόλαος Ιλιόπουλος, έμπορος, κάτοικος Πειραιώς
- 12) Απόστολος Μερτζανίδης, βιοτέχνης, κάτοικος Αθηνών
- 13) Ιωάννης Σωτηρίου Καρανενίτζης, φοιτητής, κάτοικος Αθηνών
- 14) Ζωή σύζ. Ιωάννου Κανάβα, οικοκυρά, συγγραφέας, κάτοικος Αθηνών
- 15) Γεώργιος Αθαν. Τριανταφυλλόπουλος, ιδ. υπάλληλος, κάτοικος Αθηνών
- 16) Μαρία θυγ. Ανέστη Κακάνη, ξεναγός, κάτοικος Αθηνών
- 17) Γεώργιος Πασχάλη Μυόγλου, εργολάβος, κάτοικος Αθηνών
- 18) Νικόλαος Δημητρίου Γκανόγλου, έμπορος, κάτοικος Αθηνών
- 19) Ευανθία σύζ. Ευαγγέλου Βασιλειάδου, οικοκυρά, κάτοικος Αθηνών
- 20) Απόστολος Κυριάκου Αργυρόπουλος, ιδ. υπάλληλος, κάτοικος Αθηνών
- 21) Κωνσταντίνος Προκοπίου Καραγατσλής, έμπορος, κάτοικος Αθηνών
- 22) Ηρακλής Αναγνώστου Παρασκευόπουλος, παιδίατρος, κάτοικος Αθηνών
- 23) Παναγιώτης Γεωργίου Κόκκινος, καλλιτέχνης, κάτοικος Αθηνών

Ακολούθησε η υποβολή και έγκριση του Καταστατικού από το Πρωτοδικείο Αθηνών και ο Σύλλογος των εν Αθήναις Αγχιαλιτών απέκτησε νόμιμη υπόσταση. Η ανταπόκριση των Αθηναίων Αγχιαλιτών ήταν θερμή και μεγάλη γιατί γράφτηκαν στον Σύλλογό μας κάπου 120 μέλη. Πρώτη Γενική Συνέλευση τον Γενάρη του 1967 με την κοπή της βασιλόπιτας. Πρώτος Πρόεδρος εκλέχθηκε ο Τηλέμαχος Μαρκουλής και Γραμματέας ο Τάσος Παρασκευόπουλος. Προγραμματίστηκαν τρεις ετήσιες βασικές εκδηλώσεις του Συλλόγου -κοπή βασιλόπιτας, αποκριάτικο γλέντι και χορός - θερινή εκδρομή. Κύριος σκοπός του Συλλόγου η αλληλογνωριμία και επαφή των μελών σκορπισμένων στο αθηναϊκό χάος και η φροντίδα για τα ζητήματα της πατρίδας Νέας Αγχιάλου. Υπήρξε μεγάλη προθυμία και επιθυμία όλων ν' ανταποκριθούν στους σκοπούς του Συλλόγου, μακριά από κομματικές αναφορές, τις οποίες εγώ ως Γραμματέας και Πρόεδρος μετέπειτα απέκλεισα εντελώς. Μνημείο πεσόντων και αίθουσα ομιλιών δίπλα στην εκκλησία στη Νέα Αγχιάλο είναι συμβολή του Συλλόγου. Άλλωστε δεν υπήρχαν σπουδαία οικονομικά μέσα για μεγάλες δραστηριότητες, στην αρχή. Επί προεδρίας μου, μετά το 1978, εγκαινιάστηκε η απονομή βραβείου σε αριστούχους μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Νέας Αγχιάλου (βιβλία και χρηματικά ποσά) και η οικονομική βοήθεια αρρώστων Αγχιαλιτών. Σπουδαία υπήρξε η αντίδραση του Δ.Σ. του συλλόγου όταν το 1980, η Κοινότητα Νέας Αγχιάλου αποφάσισε να δωρίσει στη Μητρόπολη Βόλου παραλιακή κοινοτική έκταση 10 στρεμμάτων (αλωνάκι) για άσχετο με τη Ν. Αγχιάλο σκοπό. Διαβήματα, γράμματα του Δ.Σ. δημοσιεύσεις σε εφημερίδες συνετέλεσαν στην αποτροπή της δωρεάς. Τελικά, ο σεισμός του 1980 έθαψε ευτυχώς κι αυτή την υπόθεση. Θεωρώ πως όλα τα Δ.Σ. του Συλλόγου από την αρχή και συνέχεια προσέφεραν αξιόλογο έργο γι' αυτό και ο Σύλλογός μας ζει και βασιλεύει 40 χρόνια! Οι επιδόσεις του μάλιστα τελευταία είναι πολύ αξιόλογες (εφημερίδες και στήλες εκδηλώσεων που τιμούν τον Σύλλογο), ώστε αξίζει κάθε έπαινος στους νεώτερους συνεχιστές του έργου μας. Εύχομαι οι καλές επιδόσεις να συνεχιστούν και ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας, να γιορτάσει και τα 100 χρόνια από την ίδρυσή του!

Επιστολή του Μίμη Καραγατσλή*

Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας έκανε την παρουσία του το 1966. Ιδρυτικά μέλη περίπου 30. Πρώτος πρόεδρος ο αείμνηστος πατριώτης Αγχιαλίτης ο Τηλέμαχος Μαρκουλής. Τον διεδέχθη ο Βασίλης Φιλιππίδης επίσης μακαρίτης. Κατόπιν ο κ. Τάσος Παρασκευόπουλος που ζει στην Ν. Αγχιάλο και στην Κυψέλη. Είναι όμως λόγω ηλικίας κομραμένος. Το 1989 ανέλαβα εγώ από τον κ. Τάσο. Έκανα τροποποιήσεις του καταστατικού μας και στους σκοπούς συμπεριέλαβα και την Παλιά Αγχιάλο (Πομόριε) της Βουλγαρίας. Εδημιούργησα τον Σύλλογο Ελληνοβουλγαρικής Φιλίας και πρόεδρος ανέλαβε η κ. Στέφκα Αλίκοβα η οποία είναι υπάλληλος μιας τραπέζης Ιταλικών συμπεροντών. Έπρεπε να συμπεριληφθεί και η Πομόριε διότι ήτο η πατρώα γη των γονιών μας. Το 1998 λόγω υγείας παρητήθη και ανέλαβε ως πρόεδρος ο μακαρίτης Κλιμπασάνης Αθανάσιος ο οποίος εξέδιδε και την εφημερίδα Ν. Αγχιάλος. Η εφημερίδα συνεχίζει και σήμερα υπό την προεδρία του κ. Αποστόλη Ζαφειρόπουλου σε καλύτερο χαρτί και ευρύτερη κυκλοφορία. Ο κ. Ζαφειρόπουλος είναι οδοντίατρος επιτυχημένος και όλοι μας του ευχόμεθα να συνεχίσει εμείς τον ακολουθούμε. Η αδελφοποίηση που εγώ την ξεκίνησα βλέπω να προχωρεί με επιτυχία. Το σχολείο που στην αρχή μας παρεχώρησε ο Δήμος της Πομόριε ήτο αποθήκη με αρχαία ευρήματα Βυζαντινής εποχής. Τώρα έχομε όλο το κτίριο δυόροφο πλαισιωμένο με δασκάλους ελληνικών, χορευτικό και χορωδιακά και μουσικό. Είναι το καμάρι της Βουλγαρίας. Αυτά όλα οφείλονται στην δραστηριότητα της κ. Στέφκας Αλίκοβα και στην υποστήριξη τη δική μας. Διαθέτει μεγάλο κύκλο γνωριμιών. Γνωρίζει τα ελληνικά πολύ καλά. Είναι και τραπεζικός υπάλληλος.

Ευχαριστώ
Τον Σύλλογο των Αγχιαλιτών της Αθήνας
και την Εφημερίδα Ν. Αγχιάλος
για την φιλοξενία

* Με αφορμή τα 41 χρόνια, ζητήθηκε από τους πρώην προέδρους να γράψουν τις αναμνήσεις τους από τα χρόνια της προεδρίας τους.

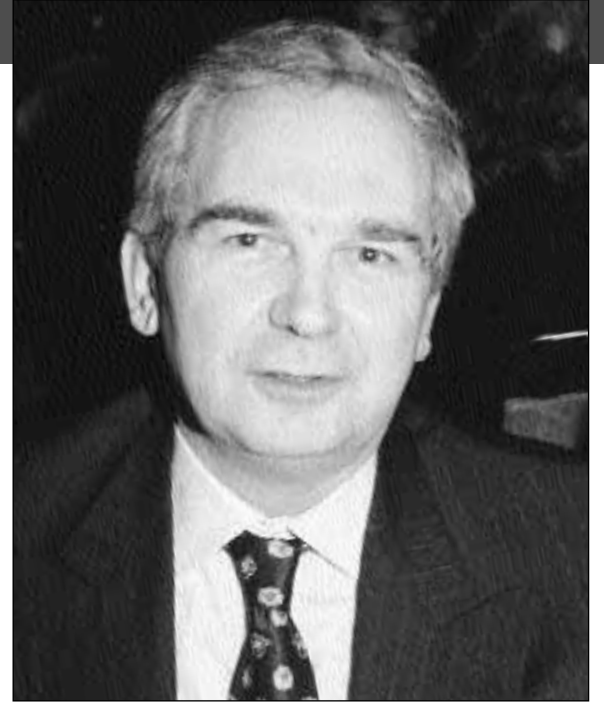
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ

Δημήτριος Π. Καραγατσέλης - Έμπορος-Εισαγωγέας
1989-1997

Αθανάσιος Κ. Κιλμπασάνης - Δάσκαλος
1997-2003

Απόστολος Α. Ζαφειρόπουλος - Οδοντίατρος
2003-

Ό την ίδρυση του Συλλόγου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» 1966-2007

Σκοποί του Συλλόγου

Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας αποτελεί ένα μη κερδοσκοπικό πολιτιστικό οργανισμό με σκοπό την σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των συμπατριωτών και την ενημέρωσή τους για θέματα που τους ενδιαφέρουν, τη συνέχιση της Αγχιαλίτικης παράδοσης και πολιτισμού, την ενίσχυση με οποιοδήποτε τρόπο της Νέας Αγχιάλου και τη διατήρηση της Ελληνικής Εθνικής συνείδησης στους κατοίκους της Παλαιάς Αγχιάλου.

Ιστορικό

Ο Σύλλογος ιδρύθηκε στην Αθήνα το καλοκαίρι του 1966 από μία Αγχιαλίτικη παρέα. Το ιδρυτικό καταστατικό υπέγραψαν 23 μέλη, τα οποία σύντομα έγιναν 100, ενώ σήμερα ο σύλλογος διαθέτει σταθερά περί τα 300 μέλη. Η αρχική ονομασία του ήταν «Σύλλογος των εν Αθήναις Αγχιαλιτών "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"», η οποία το 1993 τροποποιήθηκε στη σημερινή «Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"».

Εφημερίδα

Από τον Ιανουάριο του 1994 ο Σύλλογος εκδίδει αδιάλειπτα την τριμηνιαία εφημερίδα ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ, η οποία με τιράζ 1.100 φύλλων αποστέλλεται σε Αγχιαλίτες και φίλους της Αγχιάλου που ζούν σε όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Έργο του Συλλόγου

Συνεπείς προς το Καταστατικό τους οι Αγχιαλίτες της Αθήνας έχουν πραγματοποιήσει πλούσιο πολιτιστικό και κοινωνικό έργο. Ενδεικτικά αναφέρεται:

- α. Βοηθούν με οικονομική ενίσχυση αλλά και με την προσφορά αγαθών όπως βιβλία, μουσικά όργανα, αθλητικές φόρμες και άλλα μέσα ψυχαγωγίας διάφορους συλλόγους, σχολεία, Ιερούς Ναούς αλλά και μεμονωμένους πάσχοντες συμπατριώτες.
- β. Βραβεύουν αριστεύσαντες μαθητές αλλά και όλους τους Αγχιαλίτες που εισέρχονται στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση.
- γ. Είναι πάντοτε παρόντες και συμμετέχουν ενεργά στην αντιμετώπιση σοβαρών προβλημάτων που απασχολούν κατά καιρούς Νέα Αγχιάλο (κινητοποιήσεις το 1974 για την αποτροπή ίδρυσης διαλυτηρίου παλιών πλοίων στον Παγασητικό, αποτροπή της δωρεάν παραχώρησης 225 στρεμμάτων στη μητρόπολη Δημητριάδος, συμμετοχή στην απογραφή του Δήμου Νέας Αγχιάλου το 2001, συμμετοχή στα εγκαίνια του Δημαρχιακού Μεγάρου της Νέας Αγχιάλου το οποίο δώρισε ο συμπατριώτης μας και μέλος του Συλλόγου κ. Παρασκευάς Δράγκες κ.α).
- δ. Επανεκδόσαν με μέριμνα του Συλλόγου το εξαντληθέν ιστορικό σύγγραμμα «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΜΕΣ»

ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ Εν Αθήναις 1930» του συμπατριώτη Δράκου Κ. Μαυρομάτη.

- ε. Ανήγειραν το 2002 μαρμάρινο καλλιτεχνικό μνημείο Τιμής και Ευγνωμοσύνης προς τους προγόνους μας. Το μνημείο φιλοτέχνησε ο γλύπτης κ. Γ. Στεφανίδης στηριζόμενος σε μακέτα του συμπατριώτη μας κ. Γ. Διονυσίου και η κατασκευή του κόστισε 15.000 ΕΥΡΩ. Το μνημείο σήμερα κοσμεί την παραλία της Νέας Αγχιάλου και σ' αυτό αποτυπώνεται γλαφυρά όλη η επώδυνη πορεία εγκατάστασης των ξεριζωμένων Αγχιαλιτών στη περιοχή της σημερινής Νέας Αγχιάλου.
- στ. Δείχνουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την Παλαιά Αγχιάλο στην οποία έχουν ιδρύσει φροντιστήριο Ελληνικής γλώσσας, μεριμνούν για την επιμόρφωση των καθηγητών του φροντιστηρίου, φιλοξενούν παιδιά από την Παλαιά Αγχιάλο κατά τους καλοκαιρινούς μήνες σε κατασκηνώσεις του Ελλαδικού χώρου, έχουν αποστείλει σημαντική οικονομική βοήθεια καθώς και ειδη πρώτης ανάγκης όπως τρόφιμα, ρούχα, φάρμακα, έχουν προσφέρει στις Εκκλησίες και τους Ιερείς σκεύη και άμφια και έχουν πραγματοποιήσει πολλές επισκέψεις τόσο στην Αγχιάλο όσο και στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Ρωμυλίας.

- ζ. Την φετινή χρονιά ο Σύλλογος ανακήρυξε ως "χρονιά μνήμης" για τα 100 χρόνια από το Ολοκαύτωμα της Παλαιάς Αγχιάλου και προέβη στην πραγματοποίηση των παρακάτω εκδηλώσεων:
 1. Ανέλαβε την έκδοση του βιβλίου «Μια Αγχιάλος Νέα γεννιέται» του συμπατριώτη συγγραφέα κ. Γ. Διονυσίου. Στο βιβλίο περιγράφεται με ιστορικά στοιχεία η εγκατάσταση των προσφύγων Αγχιαλιτών και η ίδρυση της Νέας Αγχιάλου.
 2. Κυκλοφόρησε σε συνεργασία με τα ΕΛΤΑ ειδικό αναμνηστικό γραμματόσημο.
 3. Προκήρυξε ειδικό διαγωνισμό στα σχολεία της Νέας Αγχιάλου και αθλοθέτησε 4 βραβεία των 500 ΕΥΡΩ στους πρωτεύσαντες μαθητές.
 4. Διοργάνωσε ειδική χορευτική εκδήλωση τον Αύγουστο στη Νέα Αγχιάλο.
 5. Αγόρασε 3 σπάνιες παραδοσιακές στολές από την Παλαιά Αγχιάλο.
 6. Διοργάνωσε την Ημερίδα «Αγχιάλος: Ένα ταξίδι στους αιώνες» στο Πολεμικό Μουσείο.
- η. Ο Σύλλογος για την περαιτέρω σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των μελών και των φίλων πραγματοποιεί κάθε χρόνο κοινωνικές εκδηλώσεις όπως κοπή Πρωτοχρονιάτικης πίτας, Αποκριάτικο χορό, εκδρομές, συγκεντρώσεις.

ΑΓΧΙΑΛΟΣ - ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

Πνευματικές - Πολιτιστικές προοπτικές

Του Γιώργου Ντελόπουλου, Ιστορικού-Γλωσσολόγου

Ιστοριογλωσσολογική θεώρηση της Αγχιάλου (Πομόριε) και της Νέας Αγχιάλου

Η εξέταση της γλωσσικής ιστορίας της Αγχιάλου διά μέσου των αιώνων στηρίζεται στις ιστορικές μαρτυρίες για την ίδρυση της και την ανά τους αιώνες τύχη των κατοίκων της. Αυτές οι μαρτυρίες μαζί με κάθε είδους ιστορικό-αποδεικτικό υλικό, γραπτό και προφορικό (κυρίως για τη Νέα Αγχιάλο στην Ελλάδα) εικονογραφούν όχι μόνο τη διαδρομή της στην ιστορία από τον 6ο αιώνα π.Χ. μέχρι σήμερα, αλλά δίνουν κίνητρα για μια διεπιστημονική εξέταση της Αγχιάλου κυρίως από ιστορικούς και γλωσσολόγους.

Ο γεωγραφικός παράγοντας, πόλη κτισμένη στα παράλια του Εύξεινου Πόντου (Μαύρης Θάλασσας) που ανήκει στη Χερσόνησο του Αίμου (Βαλκάνια η Ελληνική Χερσόνησος) εξηγεί τους σταθμούς της ιστορίας της. Μιας ιστορίας που μπορεί να συγκριθεί στη διαδρομή της και με εκείνη άλλων κέντρων του αρχαίου και βυζαντινού ελληνισμού των οποίων οι επίγονοι ανευρίσκονται στα όρια του σημερινού ελληνικού κράτους, όπως και οι επίγονοι άλλων ελληνικών πόλεων της Μαύρης Θάλασσας, της Προποντιδας, της Αζοφικής (Μαιώτιδας λίμνης), των Βαλκανίων, της Μεσογείου, της Μεσημβρίας, της Βάρνας του Πύργου (Μπουργκάς), Σωζούπολης (αρχ. Απολλωνία) της Γιάλτας (Κριμαία), της Μαρσιούπολης (Ουκρανίας), της Τραπεζούντας, της Σμύρνης (Τουρκίας), της Αλεξάνδρειας και τόσων άλλων ιστορικών κέντρων του ελληνισμού. Η σύγχρονη έρευνα που εξυπηρετούν εθνικοί και διεθνείς οργανισμοί, αρχαία, βιβλιοθήκες, διαδικτυακά απαιτεί ένα μακροχρόνιο σχεδιασμό για την αποκάλυψη του παρελθόντος της Αγχιάλου (Πομόριε) και του παρόντος και μέλλοντος της Νέας Αγχιάλου στη Θεσσαλία.

Ο γενικός σχεδιασμός και τα επιμέρους θέματα μιας τέτοιας έρευνας ανήκει σε μια σειρά επιστημονικών ειδικοτήτων των λεγόμενων ανθρωπιστικών επιστημών. Ελπίζουμε στη σύσταση ομάδας ή ομάδων ερευνητών από την Αγχιάλο και μη για τη συνεργασία με συναδέλφους τους των ομόρων κρατών (Βουλγαρίας - Τουρκίας) και κατ' επέκταση της Ρουμανίας - Ρωσίας - Ουκρανίας κ.α. Παραθέτουμε μια πρώτη προσέγγιση στο θέμα αυτό σαν συνέχεια της μέχρι σήμερα λαμπρής προσπάθειας στον τομέα αυτό των Αγχιαλιτών μέσω εκδόσεών τους, βιβλίων και περιοδικών για τον τόπο προέλευσής τους. Επιθυμητές ενέργειες - συνεργασίες:

Διεθνή Συνέδρια στην Αγχιάλο και τη Νέα Αγχιάλο για ιστορικούς, αρχαιολόγους, γλωσσολόγους, λαογράφους, περιβαλλοντολόγους, οικονομολόγους. Στα Πρακτικά των Συνεδρίων αυτών θα εντοπισθούν οι πηγές και το μέχρι σήμερα έργο για την Αγχιάλο καθώς και η σχετική προβληματική που ανήκει στις:

α) Βαλκανιολογία και Ιστορία. Σχέσεις Αγχιάλου Ελλάδος - Βουλγαρίας, Ιστορία - Πολιτική. β) Βαλκανικές γλώσσες και ελληνική γλώσσα για συνεξέταση γλωσσικών ντοκουμέντων της Αγχιάλου που ανήκουν στη λεγόμενη ινδοευρωπαϊκή (ιαπετική) γλωσσολογία και την ιστορία της ελληνικής γλώσσας αρχαίας - βυζαντινής, νεότερης (διαλεκτικών - ιδιωμάτων). γ) Αντίστοιχη με τις γλώσσες λαογραφία. δ) Αρχαιολογικά δεδομένα Αγχιάλου και Ν. Αγχιάλου. ε) Προβληματική περιβάλλοντος και οικονομίας της πρώτης κοιτίδας και της σημερινής Αγχιάλου.

στ) Ίδρυση ελληνο-βουλγαρικού αρχείου για την Αγχιάλο.

ζ) Έκδοση ιστορικού λεξικού Αγχιάλου που θα περιλαμβάνει ως λήμματα - άρθρα όσα προκύψουν από τα πιο πάνω θέματα διεπιστημονικής - διαχρονικής έρευνας - των σχετικών ερευνών και πορισμάτων των διεθνών συνεδρίων. Κατάταξη αλφαβητική ονομάτων επωνύμων - τοπωνυμίων από το παρεξέριστο, Βαλκανικό - Θρακικό παρελθόν της πόλης μέχρι το σημερινό Θεσσαλικό (το τελευταίο περιλαμ-

βάνει και τη ληματογράφηση του έργου «Αγχιάλος» σε λεξικογραφική μορφή).

η) Λογοτεχνική αξιοποίηση του υλικού που θα προκύψει με προκηρύξεις λογοτεχνικών διαγωνισμών (ποίησης - πεζογραφίας - θεάτρου - κινηματογραφικών σεναρίων) για όσους θα αποκτήσουν πρόσβαση (Έλληνες και ξένους) στο ιστορικό - λαογραφικό κ.λπ. υλικό της Παλαιάς και της Νέας Αγχιάλου.

Η πραγματοποίηση των ανωτέρω στόχων θα «αγγίξει» πολλούς φορείς (Ιδρύματα Πολιτιστικούς Συλλόγους - Δήμους Κοινότητες της Ελλάδας και του Εξωτερικού και μεταξύ του Απόδημου Ελληνισμού) αφού ένα τέτοιο έργο περιλαμβάνει στους σκοπούς των Καταστατικών τους (δηλαδή του λόγου ύπαρξής τους) και εδώ υπονοούμε φυσικά και τα συναρμόδια υπουργεία (Πολιτισμού - Παιδείας) τα Κέντρα Ερευνών (Ακαδημίας - ΙΜΧΑ Ε.Ι.Ε.) μαζί με ιδρύματα του εξωτερικού όπως η βουλγαρική Ακαδημία Επιστημών (Β.Α.Ν.) το Ινστιτούτο Βαλκανιολογίας και Σλαβολογίας (Μόσχας), κ.ά. Δειγματοληπτικά παραθέτουμε δείγματα υλικού για τις πιο πάνω ενότητες: (α) - (η).

α) Σταθμοί της ιστορίας της Αγχιάλου: Επικυρίαρχοι και καταστροφές της πόλης.

1. Ίδρυση ως αποίκια της γειτονικής Απολλωνίας (αρχές 5ου αι. π.χ.).

2. Φόρου υποτελείς στους ηγεμόνες των Θρακικών (μέσα 5ου αι.).

3. Πόλη του Μακεδονικού κράτους Μ. Αλεξάνδρου και του βασιλιά της Θράκης Λυσίμαχου (281-289 π.Χ.).

4. Αντικείμενο διαμάχης της Απολλωνίας και Μεσημβρίας στις αρχές 1ου αι. π.Χ. - Μιθριδάτης ΣΤ' ο Ευπάτωρ κυρίαρχος.

5. Ληλασίες από τους Ρωμαίους του Τερεντίου Ουάρωνα Λούκουλου 94-72 π.Χ.

6. Ρωμαϊκή διείσδυση έως τα μέσα του 1ου αι. μ.Χ.

7. Ρωμαϊκή επαρχία επί Κλαυδίου 46 μ.Χ.

8. Ακμή πόλης επί Τραϊανού και Αδριανού αυτοκρατόρων 98-138 μ.Χ.

9. Λαθασιές Γότθων επί Γραπιανού 238-244 και καταστροφή της πόλης.

10. Ακμή επί Διοκλητιανού 3ος αι. μ.Χ.

11. Στρατηγική βάση της Βυζαντινής αυτοκρατορίας.

12. Βάση του Γότθου Βιτελιανού ως το 518.

13. Οχύρωση επί Ιουστινιανού 527-565 μ.Χ.

14. Άλωση από τους Αβάρους 582 ανακατάληψη από τον αυτοκράτορα Μαυρίκιο.

15. Καταστροφή από το σεισμό του 740 - ανοικοδόμηση από την Ειρήνη και την Αθηναία 748 μ.Χ.

16. Κατάληψη από τους Βουλγάρους 917-927 ανακατάληψη από Ρωμανό Λεκαπνό.

17. Ακμή επί Βασιλείου Βουλγαροκτόνου 418 - και τους Κομνηνούς 1082- Προνόμια στους Βενετούς εμπόρους.

18. Κατάληψη Αγχιάλου από Βουλγαροβλάχους 1185 ανακατάληψη από Ισαάκιο Β' Άγγελο.

19. Φραγκοκρατία 1204-1296.

20. Κυριαρχία Βυζαντινών - Βουλγάρων Φράγκων τον 14ο αι.

21. Τουρκοκρατία και ακμή τον 16ο αιώνα Ενίσχυση ελληνικού στοιχείου - Πνευματική ακμή (Λεονάρδος Μινδόνιος - Κατακουζηνός - Χρυσοβέργης - Κουροπαλάτης, Γρηγόριος Ροΐδης).

22. Φιλικό - συμμετοχή στην επανάσταση του 1821. Απαγχονισμός Μητροπολίτου Ευγενίου στην Κωνσταντινούπολη.

23. Κατάληψη από τους Ρώσους (Ρωσοτουρκικός πόλεμος 1828-1829- Μεταναστεύσεις στη Ρωσία).

24. Φιλοπρόδοος Σύλλογος Αγχιάλου επί αρχιερέως Βασιλείου (1865-1880).

25. Ανοικοδόμηση από ευεργέτες Αγχιαλίτες.

26. Επίθεση και καταστροφή από Βουλγαρία (Δραγκούλεφ) 20 Ιουλίου 1906 αποδημία στη Θεσσαλία - Ίδρυση Νέας Αγχιάλου (βλέπε: Έκθεσις Οικουμενικού Πατριαρχείου στο επίσημο όργανο του δημοσιευμένης (1906).

β) Επίδραση ελλ. γλώσσας στη βουλγαρική. Σταθμοί 1) Δημιουργία Παλαιοεκκλησιαστικής Σλαβικής (Παλαιοβουλγαρικής και Αλφαβήτου από Αγ. Κύριλλο - Μεθόδιο 9ο αι. μ.Χ.

2) Μεταφράσεις Βυζαντινής γραμματείας από επίσκοπο Αχρίδας Κλήμη. - Δημιουργία Κυριλλομεθοδιανής παράδοσης στην Βουλγαρική Γραμματεία. Εκχριστιανισμός Βουλγάρων από το Βυζάντιο. Κείμενα Δαμασκηνού στα Βουλγαρικά 16 αι. (Δαμασκίνι) - Εκπαίδευση Βουλγάρων λογίων σε Ελληνικά Εκπαιδευτήρια - Αναγέννηση Βουλγαρίας 19ος αι. - 8.000 ελληνικές λέξεις στη σύγχρονη Βουλγαρική - Αλληλεπιδράσεις των δύο λαών από τη Βυζαντινή εποχή και την Τουρκοκρατία.

γ) 1.000 παροιμίες κοινές στην Ελληνική π.χ. «Ρωτώντας πας στην Πόλη». Βουλγαρική: «Σ' πίτανε ι Τσάριγκραντ σε ναμία (Ρωτώντας και η Κωνσταντινούπολη βρίσκεται)». «Ο γαμπρός είναι μέλι, η κόρη πιπερία, ο γιος πέλινο (Ζεντ μεντ, Κούρκα πιπέρκα, σιν πελίν) (διάλεκτο Βουλγαρικής στη Π.Γ.Δ.Μ. (FYROM). Παράβαλε και το ψευδώνυμο του Βουλγάρου λογοτέχνη του 19ου αι. Ελίν Πελίν (Έλληνη ο Πελίνος - ο καυστικός - από το τοξικό φυτό του ποτού πελίνος (άψιθος - αψιθίνη - πελοτίνη τοξική ουσία).

δ) Οχυρώσεις νέας Αγχιάλου - ισοδομικά τείχη (500 μ.Χ.) Φθιώτιδων Θηβών. Θαλάσσια τείχη Βασιλικές (Α-Β-Γ-Δ και Βασιλική Μαρτυρίου στη Νέα Αγχιάλο - Χριστιανικά Μνημεία. Επισκοπικό Μέγαρο, Λουτρό, Νεκροταφείο 7ου παλαιοχριστιανικά εμρήματα.

ε) Η Αγχιάλος (Πομόριε) και η Νέα Αγχιάλος για προγραμματισμό ανάπτυξης στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

στ) Κατάλοιπα της Αγχιάλου (αρχαία - μνημεία) σε μελέτες ερευνητών Ελλήνων - Βουλγάρων.

ζ) Τοπωνύμια Αρχαίας Αγχιάλου και Νέας Αγχιάλος - Αγχιάλη - Αγχιάλεια (αγχι-αλός= πλησίον θαλάσσης) (προς-επί-πλησίον) μόριε (θάλασσα) σύγκρισε: Πομεράνιε Γερμανίας, Εύξεινος Πόντος= Ο (δεχόμενος καλώς ευνοϊκά (ευ) τους ξένους Ευφημισμός της αρχαίας Ελληνικής γλώσσας ως αντίθετο του Άξενος (εχθρικός στους ξένους) Αρχαία παραδρομή για τη λέξη Άξεν= μαύρη όπως ονόμαζαν τότε τον Πόντο (θάλασσα) οι άλλοι λαοί των παραλίων. Αυτό επιβίβειν σημασιολογικά μέσω της Νέας Ελληνικής: Μαύρη θάλασσα, της Τουρκικής: Καρά Ντενίς και της Ρωσικής Τσέρνο - Μόρε (Μαύρη Θάλασσα) ως αντίθετο του Μπέλο - Μόρε= Άσπρη θάλασσα= το Αιγαίο Πέλαγος.

Κοινά γλωσσικά στοιχεία του νεοελληνικού λόγου στην Αγχιάλο με την Ανατολική Ρωμυλία (από το Ρουμέλι=η χώρα των Ρωμαίων = Ρωμίων = Ελλήνων για τους Τούρκους όπως και η Ρούμελη (= Στερεά Ελλάδα) από το Ρουμ και Ουρούμ= ο Έλληνας των Βαλκανίων σε αντίθεση με το Γιουνάν= ο Έλληνας της Μικράς Ασίας από όπου και η τουρκική ονομασία της Ελλάδας ως Γουανιστάν (χώρα των Ιώνων δηλαδή των πρώτων Ελλήνων που συνάντησαν οι Τούρκοι στη Μικρά Ασία).

Η γλωσσική ιστορία της Αγχιάλου καλύπτει 2.500 χρόνια αρχίζοντας ως Ιωνική της Απολλωνίας για να εξελιχθεί σε ελληνιστική, βυζαντινή και νεώτερη ελληνική με λεξιλόγιο από

τους λαούς που ήρθε σε επαφή κυρίως Ρωμαίους, Σλάβους, Τούρκους που δεν άλλαξε όμως την ουσιαστική ελληνική της δομή χάρις στην παιδεία και την επαφή του αστικού πληθυσμού της με την Κωνσταντινούπολη. Από εκεί διαμορφώθηκε ως μία θρακική διάλεκτος, όπως της Ανατολικής Θράκης και λιγότερο της Ανατολικής Ρωμυλίας. Αυτές ανήκουν μετά το 1000 μ.Χ. στο λεγόμενο Βόρειο Ελληνικό ιδίωμα (τα άτονα ε-ο γίνονται ι και ου).

Η προφορά της ελληνικής διατηρήθηκε και στην απόδοση της βουλγαρικής από ελληνοφώνους έτσι ώστε η λεγόμενη ανατολική βουλγαρική να γίνει η επίσημη μορφή της σύγχρονης βουλγαρικής όπως η δυτική βουλγαρική που καλύπτει το νότιο τμήμα του Π.Γ.Δ. της Μακεδονίας να γίνει η επίσημη γλώσσα του κράτους αυτού ως η έχουσα την καθαρότερη προφορά (όπως η ελληνική της περιοχής Μοναστηρίου). Στη Νέα Αγχιάλο έγινε η γλωσσική συνάντηση με το ιδίωμα της Θεσσαλίας που είναι κι αυτό βόρειο ελληνικό (όπως και της Παλαιάς Αγχιάλου ως θέσης της Ανατολικής Ρωμυλίας) αλλά με περισσότερο έντονη προφορά - ιδιωτική που είχε αποβληθεί στην παλιά Αγχιάλο, από την αστικοποίηση και την επαφή με την Κωνσταντινούπολη.

Από εκεί μεταφέρθηκε στην παλιά νότια Ρωσία με άλλους Θράκες μετανάστες (περιοχή Κριμαίας - Μαρσιούπολης (νότια Ουκρανία) και μέχρι σήμερα βρίσκουμε χαρακτηριστικές τις καταλήξεις στα εκεί παλιά ελληνοφώνων ουκρανικά χωριά.

Χαραχλιώτης - Σαρτανιώτης (κάτοικοι της Χαράχλα - Σαρτανά), Θρακιώτης, κ.ά.

Από τις πιο πάνω θεματικές κατηγορίες έρευνας και τις προτάσεις για πνευματική συνεργασία των κατοίκων της παλαιάς και της νέας Αγχιάλου θα συστηματοποιηθεί ένα υλικό 2500 χρόνων που δείχνει την πολιτισμό μιας ακόμη ελληνικής πόλης του Εύξεινου Πόντου.

Φιλοσοφώντας την ιστορία της στο Βαλκανικό της περίγυρο υπογραμμίζουμε το γεγονός ότι όλες οι καταστροφές από ξένους επιδρομείς ακολουθήθηκαν από μια ανοικοδόμηση και αναγέννηση. Η αναγέννηση στηριζόταν στα ελληνικά γράμματα και εκπαιδευτήρια, όπως άλλωστε και η πνευματική αναγέννηση της Βουλγαρίας τον 19ο αιώνα ως απήχηση του εκπολιτιστικού, εκχριστιανικού έργου του Βυζαντίου με πρωτεργάτες τους αγίους Κύριλλο - Μεθόδιο - Κλήμη Αχρίδας οι οποίοι τιμούνται στη βουλγαρία όπως οι τρεις Ιεράρχες Βασίλειος - Γρηγόριος - Χρυσόστομος και ήσαν οι πνευματικοί τους πατέρες.

Η Αγχιάλος θα ζει πάντα ως πνευματική πατρίδα στο νοτιο ανατολικό άκρο της καρδιά των κατοίκων της Νέας Αγχιάλου για τα 2400 χρόνια της ελληνικής της ιστορίας. Για τα τελευταία 100 χρόνια θα είναι το λίκνο που τους έδωσε την ζωή, αυτή που συνεχίζουν στην Ελλάδα ώστε να εκφράζεται η «Ελληνική και Βουλγαρική της «παγκοσμιοποιημένης» εποχής μας με την πρωτοχρονιάτικη γιορτή της «σούρβατα γκοντίνα» και το στίχο του βουλγαρικού τραγουδιού «ΤΙ ΣΙΜΟΓΙΑΤΑ ΛΙΟΥΛΚΑ ΡΟΖΝΤΕΝΑ» (συ είσαι το λίκνο που γέννησε εμένα).

Η Σύνταξη ευχαριστεί το φίλο του συλλόγου μας Γεώργιο Ντελόπουλο.

Ο Γεώργιος Ντελόπουλος, Ιστορικός Γλωσσολόγος και ερευνητής της νεοελληνικής γλώσσας και ιστορίας στην Ακαδημία Αθηνών σπούδασε Ιστορία και Αρχαιολογία στην Αθήνα και Βαλκανιολογία στο Λονδίνο (Σχολή Σλαβικών και Ανατολικοευρωπαϊκών Σπουδών (s.s.e.s.)).

Συνέγραψε πολυάριθμες μελέτες και σχετικά με το ανά χείρας άρθρο τις ακόλουθες:

- 1) Πέλινο, Άψιθος, Τσερνόμιλ (1986) περ. Γλωσσολογία Πανεπιστ. Αθηνών, Τομ. 1985-86
- 2) Μετάφραση Βουλγαρικού Διαλεκτικού Άτλαντα (1964) Β.Α.Ν.
- 3) Το Βόρειο Ιδίωμα στην Μεσημβρινή Ρωσία Ι.Μ.Χ.Α/2^ο Γλωσσολογικό Συμπόσιο 1984, Θεσσαλονίκη 1986
- 4) Η Γλώσσα της Θράκης, εκδ. Περιφ. Αν. Μακ.-Θράκης, Αθήνα 1993
- 5) Η Μακεδονία στη Γλωσσολογία των Βαλκανίων, Η Γλώσσα της Μακεδονίας, εκδ. ΟΛΚΟΣ, Αθήνα 1993

[Απόψεις]

Η ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΠΟΛΥΓΛΩΣΣΙΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΟΥΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ*

Η πόλη της Νέας Αγχιάλου, αλλά και η ευρύτερη περιοχή της Μαγνησίας, χαρακτηρίζεται από απάραμλλο φυσικό κάλος και πλήθος δυνατοτήτων επιμόρφωσης και ψυχαγωγίας για τον επισκέπτη. Βάσει της διαπίστωσης αυτής, μπορούμε να πούμε ότι διαθέτουμε ένα άκρως ανταγωνιστικό τουριστικό πακέτο, διαθέσιμο μάλιστα όλες τις εποχές του χρόνου, το οποίο είναι ικανό να προσελκύσει κάθε είδους κοινό, τόσο από το εσωτερικό όσο και από όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης.

Σημαντικό μέσο για τη γνωριμία του κοινού με την περιοχή είναι η προώθηση. Με τις κατάλληλες κινήσεις μάλιστα, η τελευταία μπορεί να προσελκύσει μερίδα της αγοράς του εξωτερικού η οποία ενδεχομένως να μην είχε υπόψη της την περιοχή μας και να σκόπευε να κατευθυνθεί για τις θερινές ή τις χειμερινές της διακοπές προς άλλους, περισσότερο προβλεπόμενους ανταγωνιστικούς προορισμούς. Μία από τις δράσεις που θα συνέβαλε σε μεγάλο βαθμό στην επίτευξη του σκοπού αυτού είναι αναμφίβολα η πολύγλωσση προβολή.

Η βρετανίδα δημοσιογράφος Lindsey Evans έγραψε κάποτε ότι «Η πολύγλωσση επικοινωνία είναι το λάδι που λαδώνει τους τροχούς της διεθνούς συνεργασίας, κάνει δυνατή τη διαπολιτιστική αλληλοκατανόηση και ενδυναμώνει το αίσθημα της παγκόσμιας ιθαγένειας. Επιπλέον, βοηθά το διεθνές εμπόριο». Τα λεγόμενα αυτά συνάδουν απόλυτα με τη λογική της τουριστικής διαφήμισης στο εξωτερικό. Η γλώσσα, ως ο πιο διαδεδομένος κώδικας επικοινωνίας, γεφυρώνει χάσματα. Το άκουσμα ή η ανάγνωση της μητρικής μας γλώσσας δημιουργεί υποσυνείδητα το αίσθημα της οικειότητας, ακόμη και στις πιο απλές καθημερινές καταστάσεις. Πόσο μάλιστα όταν πρόκειται για την προβολή ενός προϊόντος.

Μπορεί η χρήση αποκλειστικά των αγγλικών να αποτελεί μία αρχικά ικανοποιητική λύση για την εξυπηρέτηση σκοπών, εφόσον η συγκεκριμένη γλώσσα έχει καθιερωθεί ως lingua franca εδώ και αρκετά χρόνια, δεν

καλύπτει όμως όλες τις ανάγκες της προώθησης. Ας εξετάσουμε το παράδειγμα της υπόθεσης μίας διαφημιστικής καμπάνιας για την περιοχή μας στο Διαδίκτυο, η οποία διατίθεται, εκτός από τα ελληνικά βεβαίως, μόνο στα αγγλικά: ο αρχικός σκοπός της παγκόσμιας προβολής επιτυγχάνεται, εφόσον μία μεγάλη μερίδα του παγκόσμιου πληθυσμού ομιλεί αγγλικά. Από αυτό το σημείο όμως και έπειτα, εγείρονται κάποιοι προβληματισμοί. Καταρχάς, ακολουθώντας αυτή την τακτική, αποκλείεται αυτομάτως από την πληροφόρηση η μερίδα του κοινού που δεν μιλά αγγλικά. Έπειτα, τίθεται και το ζήτημα του επιπέδου στη γλώσσα και της κατανόησης: η γλωσσική επάρκεια δεν είναι κάτι το αυτονόητο. Το κομμάτι του πληθυσμού που μιλά μέτρια αγγλικά, να μην θα συλλάβει τη γενική ιδέα της τουριστικής μας πρότασης αλλά σε καμία περίπτωση δεν θα κατανοήσει πλήρως τα πλεονεκτήματά της, και αυτό ίσως οδηγήσει στην αναζήτηση διαφορετικού προορισμού.

Τα προβλήματα αυτά επιλύονται άμεσα με τη διάθεση των πληροφοριών σε περισσότερες από μία ξένες γλώσσες. Για παράδειγμα, ο γάλλος ή ο ισπανός που περιηγείται στο Διαδίκτυο αναζητώντας προορισμό για τις διακοπές του στην Ελλάδα και ανακαλύπτει τη Νέα Αγχιάλο, θα σχηματίσει πληρέστερη εικόνα για την περιοχή μας και το πακέτο που μπορούμε να του προσφέρουμε αν διαβάσει την ιστοσελίδα στα γαλλικά ή τα ισπανικά αντίστοιχα. Εκτός αυτού, θα δράσει ο συναισθηματικός παράγοντας: όπως προείπαμε, είναι σίγουρο ότι θα του δημιουργηθεί το αίσθημα της οικειότητας. Θα νιώσει φιλικότητα από την πλευρά των ντόπιων που τον προσκαλούν να επισκεφτεί τον τόπο τους, θα αισθανθεί ότι στο συγκεκριμένο μέρος νοιάζονται για την εξυπηρέτησή του και δεν θα είναι ξένος μεταξύ ξένων. Αυτό το συγκινησιακό στοιχείο πιθανώς να είναι καταλυτικής σημασίας για την τελική του επιλογή.

* Ο Χρήστος Κουτσικόπουλος είναι Μεταφραστής, με Μεταπτυχιακές Σπουδές στο Πανεπιστήμιο Marc Ploch του Στρασβούργου.

[ΙατρολογOTEχνικά]

Γράφει ο Παύλος Κ. Τούτουζας, Διευθυντής ΕΛ.Ι.ΚΑΡ.

Καθαρός αέρας...

- Πρόβλημα ήταν ο Νταβέλης το πρώτο ήμισυ του 19ου αιώνα. Τα έφτιαξε με τη Δούκισσα της Πλακεντίας, αλλά με τη συμμορία του ήταν ο φόβος και τρόμος Αττικής και Βοιωτίας...

- Το θέμα μας δεν είναι η ρύπανση της κοινωνίας αλλά του περιβάλλοντος.

- Τα τέσσερα αέρια που επικρατούν στην ατμόσφαιρα είναι α) το διοξείδιο του αζώτου (NO₂), β) το διοξείδιο του θείου (SO₂), προϊόν κυρίως βιομηχανίας και καυσίμων κατοικίας, γ) το μονοξείδιο του άνθρακα (CO), κατά 75% προϊόν καυσαερίων των αυτοκινήτων και δ) το όζον (O₃), το οποίο είναι φυσικό

στοιχείο του αέρα που προστατεύει τους ζώντες οργανισμούς από την υπέρυθρη ακτινοβολία. Η όλη βιομηχανική ανάπτυξη με τις πάσης φύσεως μηχανές και ιδίως τα μεταφορικά μέσα παράγουν και άλλα ρυπογόνα μόρια, τα οποία επηρεάζουν την αναπνοή, τους βρόγχους και τις κυψελίδες των πνευμόνων, διηθούνται ακόμα και στο αίμα.

- Δεν καταλαβαίνω. Στο αίμα και οι ρύποι;

- Αυτές οι κουκίδες-σκόνη, τα μικρομόρια του ρύπου προσδιορίζονται από τη διάμετρό τους και διαιρούνται σε κατηγορίες: α) κάτω των 10 μικρών (μ, όπου 1 μ είναι ένα χιλιοστό του χιλιοστού), β) κάτω των 2,5 μ και γ) κάτω των 0,1 μ. Αυτά όλα παίζουν ρόλο στα καρδιαγγειακά, ακόμη και στο έμφραγμα του μυοκαρδίου. Έτσι εάν τα μικρομόρια υπερβαίνουν τα 25 μικρογραμμάρια ανά κυβικό μέτρο (μg/m³), τότε αυξάνεται κατά 91% ο κίνδυνος για έμφραγμα μυοκαρδίου. Αυτό το ποσοστό αύξησης είναι σχετικά μικρό συγκριτικά με τα επεισόδια που συμβαίνουν κατά τη μέγιστη αύξηση των μικρομορίων ρύπανσης, όπως συμβαίνει στις 1-2 ώρες αιχμής κυκλοφορίας. Σε πόλεις με αυξημένη ρύπανση και σε ώρες μεγάλης κυκλοφορίας παρατηρείται αύξηση και του αριθμού των αιφνιδίων θανάτων. Στην Τουλούζη της Γαλλίας έχει παρατηρηθεί ότι για κάθε αύξηση 5 μg/m³ της πυκνότητας μικρομορίων, το έμφραγμα του μυοκαρδίου και οι αιφνίδια θάνατοι αυξάνονται κατά 5% ή περισσότερο. Η εισπνοή αέρα με υψηλές τιμές ρύπων συχνά προκαλεί φλεγμονώδη αντίδραση στους πνεύμονες, η οποία οδηγεί σε αύξηση των σχετικών πρωτεϊνών αίματος όπως οι κυτοκίνες. Έτσι σε ασθενείς οι οποίοι ήδη παρουσιάζουν αθηρωματικές πλάκες, η φλεγμονώδης αυτή αντίδραση, η οποία διαχέεται στο αίμα, επιδεινώνει την κατάσταση της αθηρωματικής πλάκας μέχρι σημείου ρήξης της κάψας της και εμφάνισης θρόμβου. Στις περιπτώσεις αυτές αυξάνεται και το ινωδογόνο αίματος το οποίο μετέχει σ' όλο το μηχανισμό της θρόμβωσης.

- Επηρεάζουν την πίεση οι ρύποι;

- Έχει παρατηρηθεί ότι η αύξηση της ρύπανσης κατά 10,5 μg/m³ προκαλεί αύξηση του τόνου των αγγείων και της αρτηριακής πίεσης κατά 0,3 mmHg. Η ρύπανση της ατμόσφαιρας επηρεάζει δυσμενώς το πρόσωπο ανεξαρτήτως φύλου, φυλής και το κακό προστίθεται σε αυτό που προκαλούν άλλοι παράγοντες κινδύνου ως η παχυσαρκία, ο διαβήτης και η υπέρταση. Οι ηλικιωμένοι άνω των 65 ετών και οι καπνιστές έχουν μεγαλύτερη ευαισθησία της ρύπανσης. Αυτό έχει παρατηρηθεί σε διάφορες περιοχές με αύξηση των εισαγωγικών ηλικιωμένων ασθενών στο νοσοκομείο μετά από σημείωση μέγιστης τιμής του όζοντος, του διοξειδίου του θείου και του διοξειδίου του αζώτου. Στις περιπτώσεις αυτές η εκδήλωση οξέος εμφράγματος μυοκαρδίου είναι 2,4 φορές πιο συχνή απ' όσο σε πρόσωπα ηλικίας μικρότερης των 55 ετών.

- Το συμπέρασμα από τα παραπάνω είναι ότι παρουσιάζεται επιτακτική η ανάγκη μείωσης της ρύπανσης του περιβάλλοντος, με ευαισθητοποίηση των κυβερνήσεων και των πολιτών. Κάτι πρέπει να γίνει για να μην επιθυμήσουμε τον Προκρούστη που σου 'κοβε τα πόδια για να χωρέσεις στο κρεβάτι...

Από το βιβλίο «Τα χτυποκάρδια» εκδόσεις «ΚΑΚΤΟΣ»

ΓΑΛΑΖΙΑ ΣΗΜΑΙΑ ΔΕΝ ΠΗΡΕ ΠΑΛΙ Η ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ, ΓΙΑΤΙ ΚΑΝΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΔΕΝ ΦΡΟΝΤΙΣΕ ΝΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΣΕΙ! ΚΡΙΜΑ...

ΓΑΛΑΖΙΑΣ ΣΗΜΑΙΑΣ... ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Λάβαμε από τον κο Τάσο Παρασκευόπουλο την παρακάτω επιστολή και την οπτικοποιήσαμε με την βοήθεια φίλων γραφιστών:

«Γαλάζια σημαία δεν πήρε πάλι η παραλία της Νέας Αγχιάλου, γιατί κανείς αρμόδιος δεν φρόντισε να την καθαρίσει! Κρίμα...»

Εμείς ελπίζουμε την επόμενη χρονιά η δημοτική αρχή να φροντίσει το ζήτημα γιατί ενώ πρόκειται για τυπικό ζήτημα έχει σοβαρό αντίκτυπο στον ξένο τουρίστα

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Από τη γιορτή της μητέρας

Ο Σύλλογος Γυναικών Ν. Αγχιάλου στις 13 Μαΐου 2007, ημέρα γιορτή της μητέρας, πραγματοποίησε εκδήλωση στο παραλιακό κέντρο, ΓΑΛΑΞΙΑΣ, όπου απηύθυνε χαιρετισμό η πρόεδρος του Συλλόγου κα Ολυμπία Σκούμα-Αποστολοπούλου. Στη συνέχεια ακολούθησε ομιλία από την ψυχολόγο κα Χατζησταματίου Μαρίζα η οποία αναφέρθηκε στη σημαντική προσφορά της μητέρας μέσα στην οικογένεια και ειδικότερα στα παιδιά. Επίσης η κα Μαραγκοπούλου Ελένη ένα από τα ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου, αναφέρθηκε στο σημαντικό ρόλο της μητέρας, και η κα Γκριναφίδη Καλλιόπη έκλεισε απαγγέλλοντας μερικά ποιήματα αναφερόμενα φυσικά στο τιμώμενο πρόσωπο της ημέρας την μητέρα.

Στο τέλος της εκδήλωσης το Δ.Σ. του Συλλόγου πρόσφερε σε όλα τα μέλη του που παρευρίσκοντο ένα αναμνηστικό δώρο και ο Δήμαρχος Κος Καραπατάκης Ηλίας εκ μέρους του Δημοτικού Συμβουλίου, πρόσφερε σε όλες τις γυναίκες από ένα τριαντάφυλλο τιμώντας με αυτό τον τρόπο τις μητέρες της Ν. Αγχιάλου. Ευχόμαστε οι μητέρες όλου του κόσμου να γιορτάζουν 364 ημέρες το χρόνο.

ΤΟ Δ.Σ.

[Βιβλιοκριτική]

Γράφει ο **Τάσος Παρασκευόπουλος**
Επίτιμος δικηγόρος Αθηνών

Αυτοβιογραφία «ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ»

Με τον Βασίλη Μπουφίδη είμαστε συμπατριώτες, συνομηλικοί και καλοί φίλοι παιδιόθεν.

Συνακόλουθα, δεδομένης και της επί μισόν αιώνα δικηγορικής μου πείρας, τον γνωρίζω πολύ καλά και όσα θα πω γι' αυτόν είναι μέχρι κεραίας αληθινά.

Ο Βασίλης Μπουφίδης επιγραμματικά είναι ένας ΚΑΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ (με κεφαλαία γράμματα).

Αυτό και μόνο είναι πολύ σημαντικό, γιατί στις σημερινές ανθρώπινες κοινωνίες το είδος σπανίζει!

Στην αυτοβιογραφία του ο Βασίλης πρώτα λεπτομερικά παραθέτει ιστορικό όλων των μελών της οικογένειάς του και άλλων Αγχιαλιτών και αναλύει τις δύσκολες συνθήκες ζωής στην προπολεμική Νέα Αγχιάλο.

Έτσι το βιβλίο του αποκτά και μια σπουδαία λαογραφική αξία.

Ο Βασίλης περιγράφει με μελανά χρώματα τη νεανική περίοδο της ζωής του, γιατί διώχθηκε και υπέφερε για τα φρονήματά του, στα χρόνια του εμφύλιου.

Πίστεψε και εξακολουθεί να πιστεύει σε μίαν ουτοπία! Οι Μαρξ και Ένγκελς ονόμασαν όλους τους προ αυτών κοινωνιολόγους ουτοπιστές, αλλά και αυτοί ουτοπιστές ήταν!

Ο Βασίλης αναμείχθηκε και στην πολιτική χωρίς μεγάλη επιτυχία. Γι' αυτό του ξέφυγαν μερικές σελίδες στο βιβλίο του με πολιτικά ξεπερασμένα κηρύγματα και σφαιερή κριτική σπουδαίων μορφών της νεώτερης Ελλάδας καθώς και μερικές ανατριχιαστικές φωτογραφίες, όλο άσχετα με τη ζωή του.

Ο Βασίλης ελεύθερος μετά το 1950 μπόρεσε υπό δημοκρατικό καθεστώς ελεύθερης ιδιωτικής πρωτοβουλίας, να αναπτύξει όλη τη δυναμικότητά του.

Καλός επιστήμονας ειδικεύθηκε στον τομέα της πτηνοτροφίας με εξαιρετα επιτεύγματα στην εκκόλαψη αυγών, για τα οποία επαινέθηκε από ειδικούς πολύ.

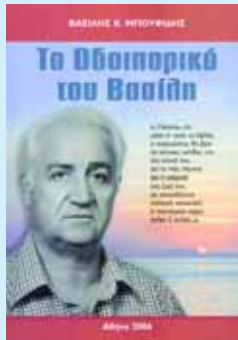
Δημιούργησε δική του σημαντική επιχείρηση εκκόλαψης και εμπορίας νεοσσών, με οικονομική ευρωστία, που του επέτρεψε ν' απολαύσει άνετη ζωή και να δημιουργήσει μια ευτυχισμένη οικογένεια με τη γυναίκα του Τομαζίνα και τα παιδιά τους.

Κάπου στη βιογραφία του ο Βασίλης αναφέρει ότι διαβάζει Θουκυδίδη. Καλά κάνει! Γιατί ο Θουκυδίδης είναι ο ιστορικός απολογητής της Δημοκρατίας, του πολιτεύματος που γεννήθηκε στην Ελλάδα, επέζησε τόσους αιώνες και θα επιζήσει γιατί εξασφαλίζει την ελευθερία της σκέψης, την ελευθερία του λόγου και την ελευθερία διατύπωσης ιδεών, τρία ύψιστα αγαθά, χωρίς τα οποία ο άνθρωπος δεν μπορεί να δημιουργήσει.

Και ο Βασίλης δημιούργησε τότε, που είχε αυτά τα αγαθά, χωρίς μνησικακία και χωρίς ποτέ να βλάψει συνάνθρωπό του.

Τον συχαίρω γιατί τα όσα αναφέρει στη βιογραφία του ενδιαφέρουν τη Νέα Αγχιάλο και τους Αγχιαλίτες και του εύχομαι μακροζωία και άλλες επιτυχίες συγγραφές.

Αθήνα 1/5/2007

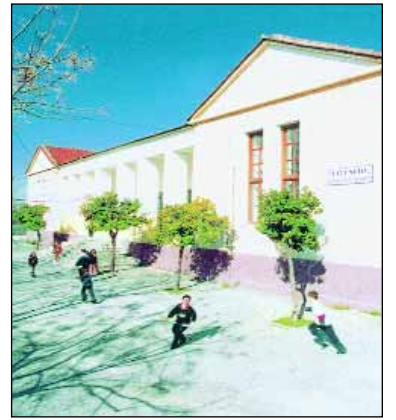
Το Ευγένειο Δημοτικό Σχολείο Νέας Αγχιάλου

Όταν τον Μάιο του 1908 είχε τελειώσει η οικοδόμηση της Νέας Αγχιάλου και άρχισε η ομαδική εγκατάσταση των προσφύγων, σχολικό κτίριο δεν υπήρχε και οι τάξεις του δημοτικού σχολείου αρρένων και θηλέων (ήσαν χωριστές τότε) στεγάζονταν σε μερικά επαγγελματικά σπίτια (ισόγεια) που βρίσκονταν στο κέντρο του χωριού. Όμως το 1910 κτίστηκε, με το κληροδότημα Συγγρού, ωραίο σχολείο νεοκλασικού ρυθμού στη μια πλευρά της δυτικής μεγάλης πλατείας του χωριού. Στο σχολείο παραχωρήθηκε μια έκταση, της πλατείας, 8 στρεμ. για να δημιουργηθεί και μια ευρύχωρη αυλή και ένας μεγάλος σχολικός κήπος. Με πρωτοβουλία των Αγχιαλιτών της Αμερικής το σχολείο είχε εξοπλιστεί με όλα τα απαραίτητα (χάρτες, όργανα φυσικής κ.ά.) για την εκπαίδευση των μαθητών. Η τύχη να υπηρετήσουν σ' αυτό εκλεκτοί δάσκαλοι συμπατριώτες μας, αλλά και ξένοι, έκανε όλους τους Αγχιαλίτες, που αγαπούσαν παραδοσιακά την παιδεία, άσχετα αν για οικονομικούς λόγους δεν έστελναν αρχικά τα παιδιά τους σε ανώτερες σπουδές, να το αγκαλιάσουν. Το σχολείο ήταν πια γι' αυτούς το πνευματικό κέντρο του χωριού. Στις ευρύχωρες αίθουσές του, αλλά και στη μεγάλη αυλή που δεν γινόταν μόνο η εκπαίδευση και οι άλλες σχολικές δραστηριότητες, φιλοξενούνταν κατά διαστήματα και εξωσχολικές εκδηλώσεις: θεατρικές παραστάσεις, δημόσιοι χοροί, διαλέξεις κ.ά. που γίνονταν όχι μόνο για ψυχαγωγία αλλά και για κοινωνικούς σκοπούς. Σημειωτέον ότι στην αυλή υπήρχε μεγάλο υπόστεγο με υπερυψωμένο πάτωμα που εύκολα μεταβαλλόταν σε ένα ωραίο θέατρο. Όσο για τα σκηνικά υπήρχαν ωραιότατα που τα είχε φιλοτεχνήσει ο αείμνηστος δάσκαλος, αλλά και ζωγράφος Διαμάντης Καλιαντζόγλου. Εδώ ανέβασαν έργα και επαγγελματικοί θίασοι. Υποδειγματικός υπήρξε και ο κήπος όπου εκτός των άλλων δημιουργήθηκαν πολλά φυτώρια δένδρων που μετέβαλλαν γρήγορα την κατάξερη Αγχιάλο σε «Πράσινο Χωριό». Μέσα λειτουργούσε επίσης και μικρό μελισσοκομείο για εκπαιδευτικούς σκοπούς. Κατά τη διάρκεια του ελληνοϊταλικού πολέμου 1940-1941 στεγάστηκε εδώ το νοσοκομείο της πολεμικής αεροπορικής βάσης των Μικροθηβών. Το ωραίο μας σχολείο με όλα τα υπάρχοντά του πυρπολήθηκε,

όπως και όλη η Ν. Αγχιάλος, από τους Ιταλούς κατακτητές στις 27 Απριλίου 1943, όταν η Αντίσταση εναντίον τους είχε ενεργοποιηθεί στην περιοχή μας. Μετά τη φωτιά το σχολείο λειτούργησε πάλι, με εντολή της «Κυβέρνησης του βουνού», αλλά τα μαθήματα γίνονταν στο υπόστεγο και η αυλή του σχολείου ήταν το κέντρο όλων των δραστηριοτήτων των Αντιστασιακών Οργανώσεων του χωριού μας. Μετά την Κατοχή σαν αίθουσα διδασκαλίας, εκτός των άλλων, χρησιμοποιήθηκε και το νεόκτιστο (1946) ελαιοτριβείο του Γεωργικού Συνεταιρισμού. Το 1950 το καμμένο σχολείο επισκευάστηκε και γλίτωσε την κατεδάφιση χάρη στις ενέργειες του αείμνηστου δασκάλου Στέλιου Κόκκινου. Μία άλλη «επισκευή» έγινε και μετά τους σεισμούς του 1956, αποτέλεσμα της οποίας ήταν να χαθεί η παλιά αισθητική του. Οστόσο λόγω της ιστορικότητάς του και της αρχιτεκτονικής του κρίθηκε, και πολύ σωστά, διατηρητέο μνημείο. Η ωραία παράδοση του σχολείου μας συνεχίστηκε και μετά τον πόλεμο και διότι υπηρέτησαν σ' αυτό εκλεκτοί δάσκαλοι και διότι οι Αγχιαλίτες το περιέβαλαν πάντοτε με αγάπη. Πολλά στοιχεία για την ωραία αυτή περίοδο υπάρχουν στην εισήγηση της Σουλτ. Καρνομπατόγλου - Τσοουκαλά «Η παιδεία στη Ν. Αγχιάλο από την ίδρυσή της» Πρακτικά Συνεδρίου Δήμου Ν. Αγχιάλου 26-28/9/1997 - Βόλος 2000.

Σήμερα, το 1ο Δημοτικό Σχολείο ονομάζεται «Ευγένειο», όνομα που δώσαμε τιμώντας τη μνήμη του εθνομάρτυρα μητροπολίτη Παλιάς Αγχιάλου Ευγένιου Καραβία, μιας μεγάλης μορφής της εκκλησίας και του έθνους. Ενός ιερωμένου βαθιάς μόρφωσης και πλούσιας εκπαιδευτικής δράσης, σημειωτέον ότι δίδαξε και στη Σχολή της Παλιάς Αγχιάλου. Το 1821 λόγω της επαναστατικής του δράσης κατά

των Τούρκων (υπήρξε και μέλος της Φιλικής Εταιρείας), στάλθηκε σιδηροδέσμιος στην Πόλη, κλείστηκε στις φυλακές του Μποσταντζή και στις 10 Απριλίου 1821 απαγχονίστηκε μαζί με τον Πατριάρχη Γρηγόριο τον Ε'. Σήμερα βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να σας πληροφορήσουμε ότι μετά από έρευνες ετών ανακαλύφθηκε στο Εθνικό Ιστορικό Μουσείο Αθηνών, που στεγάζεται στην Παλιά Βουλή, το πορτρέτο του, μια ελαιογραφία αγνώστου ζωγράφου, αντίγραφο του οποίου (σε φωτογραφία), αφιέρωσε στο σχολείο ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας «Η Αγχιάλος», όχι μόνο σαν σπουδαίο ιστορικό ντοκουμέντο, αλλά και να κοσμήει το σχολείο με την παρουσία του.

Το ιστορικό αυτό σχολείο που όσοι ανεβήκαμε τα σκαλοπάτια του, είτε ανήκουμε στις προπολεμικές γενιές είτε στις μεταπολεμικές και νεότερες, πάντοτε το θυμόμαστε με συγκίνηση και δεν το βγάζουμε ποτέ απ' την καρδιά μας.

Σήμερα ο δραστήριος Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του Ευγένειο Δημοτικού Σχολείου βλέποντας πόσο συναισθηματικά είναι δεμένο με τον κόσμο μας, πήρε μια ωραία πρωτοβουλία για μια αισθητική ανακαίνιση του περιβάλλοντος. Απόξεση φθαμένων ασβεστωμάτων, αρμολόγηση πέτρας κ.ά. Πιστεύω ότι ο Δήμος μας αλλά και όλοι εμείς οι Αγχιαλίτες θα αγκαλιάσουμε την ωραία αυτή πρωτοβουλία και θα συμβάλουμε θετικά. Βέβαια, θα ήταν ευχής έργο να υλοποιούνταν μια παλιά σκέψη της 7ης Εφορίας Νεότερων Μνημείων για την επαναφορά της εξωτερικής όψης του σχολείου στην αρχική της μορφή με τα ωραία αρχαϊκά αρχιτεκτονικά στοιχεία. Ας το ελπίζουμε.

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ 6/5/07
ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Παρουσίαση βιβλίου του συμπατριώτη μας Βασίλη Μπουφίδη στη Νέα Αγχιάλο

Ο πολιτιστικός Οργανισμός του δήμου Νέας Αγχιάλου παρουσιάζει το βιβλίο του Βασίλη Μπουφίδη με τίτλο «Το οδοιπορικό του Βασίλη» στο αμφιθέατρο του Δράγγειου Δημαρχειακού Μεγάρου στις 22 Ιουλίου του 2007, ημέρα Κυριακή και ώρα 11η πρωινή.

Ομιλητές θα αναφερθούν στο περιεχόμενο αυτού του βιβλίου και θα χαιρετίσουν προσωπικότητες και φορείς της Νέας Αγχιάλου, επιστήμονες και απλοί άνθρωποι που γνώρισαν τον Βασίλη σαν άνθρωπο, σαν επιστήμονα, επιχειρηματία και συγγραφέα.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης θα απονεμηθεί από το Σύλλογο Αγχιαλιτών της Αθήνας τιμητική πλακέτα στον κ. Βασίλη Μπουφίδη για την προσφορά του στο σύλλογό μας και στην κοινωνία γενικότερα.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΙΣΣΑΣ ΜΑΣ ΚΑΛΛΙΡΟΗΣ ΧΟΥΣΙΑΔΑ

• **ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:** «Γίνεται γνωστό ότι ο Πολιτισμικός Οργανισμός του Δήμου Αθηναίων θα πραγματοποιήσει έκθεση ζωγραφικής των έργων της συμπατριώτισσάς μας κυρίας Καλλιρόης Χουσιάδα, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου, Ακαδημίας 50, από 20 έως 30 Σεπτεμβρίου 2007, στην αίθουσα Κόντογλου. Περισσότερες πληροφορίες και λεπτομέρειες θα αναφερθούν στις υπό έκδοση προσακλήσεις».

Αφιέρωμα στην πολιτιστική δράση και στις επιτυχίες του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου

για το σχολικό έτος 2006-07

Η σχολική χρονιά που μόλις τελείωσε ήταν εξαιρετικά γόνιμη για το Γυμνάσιο Ν.Αγχιάλου. Οι μαθητές εκτός από την πρόοδο που έδειξαν στα μαθήματά τους, εργάστηκαν με μεράκι και κέφι και παρουσίασαν έναν κύκλο εκδηλώσεων που περιελάμβανε θέατρο και μουσική , αναβιώσεις παραδοσιακών εθίμων της Ν. Αγχιάλου καθώς και πολλά άλλα.

Σημαντική ήταν και η συμβολή των καθηγητών του σχολείου που ανέλαβαν να εμπνεύσουν και να καθοδηγήσουν τα παιδιά σ αυτές τους τις προσπάθειες αλλά και της διευθύντριας του σχολείου κας Σταυρούλας Πορφυρίου. Αρωγός και συμπαράστατης σ αυτήν τους την προσπάθεια στάθηκε και ο Δήμος Αγχιάλου.

Ο κύκλος των εκδηλώσεων ξεκίνησε με μεγάλη επιτυχία με την αναπαράσταση του παραδοσιακού Αγχιαλίτικου Γάμου στα τέλη Απριλίου. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στο χώρο τον οποίο οι περισσότεροι γνωρίζουμε από την παλιά Γιορτή Κρασιού της Ν. Αγχιάλου και σημείωσε μεγάλη επιτυχία όπως φάνηκε από την απήχηση και τη συμμετοχή του κόσμου. Η αναπαράσταση πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια των εργασιών της Ομάδας Αγωγής Υγείας του σχολείου, η οποία και υλοποίησε αντίστοιχο πρόγραμμα. Η νύφη και ο γαμπρός ήταν μαθητές του Γυμνασίου όπως και οι κουμπάροι και όλο το σχετικό πλήθος που πλαισίωσε το «ζεύγος» το πρόγραμμα περιελάμβανε όλη την τελευταία εβδομάδα του παραδοσιακού γάμου με όλα τα έθιμα που τον συνόδευαν, συνοδεία ζωντανής παραδοσιακής μουσικής έπαιξαν οι μουσικοί: Μουτζούρης Στέλιος, Πάγκαλος Γιώργος, Πάγκαλος Μαρία, Γελαλής Λεωνίδας.

Οι μεγαλύτεροι σε ηλικία θυμήθηκαν και οι νεότεροι μπόρεσαν να δουν όψεις μιας ζωής και ενός κόσμου που έχει πια παρέλθει αλλά αποτελεί ζωντανή μνήμη και βάση της σύγχρονης κοινωνίας. Την εκδήλωση αυτή ανέλαβαν να διοργανώσουν η Διευθύντρια του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου κα Σταυρούλα Πορφυρίου , η οποία και προλόγισε την εκδήλωση και η καθηγήτρια κα Μαρίνα Λέτσιου. Τη βραδιά τίμησαν με την παρουσία τους ο κ. Μαστρογιάννης Παντελής, νομαρχιακός σύμβουλος και εκπρόσωπος του Νομαρχιακού Μαγνησίας ο οποίος χαιρέτησε την εκδήλωση, δημοτικοί σύμβουλοι, ο κ. Αλεξογιάννης Κωνσταντίνος, Διευθυντής Β' θμιας Εκπαίδευσης Ν. Μαγνησίας, ο κ Μπούρης Περικλής, Προϊστάμενος 2ου Γρ. Β θμιας Εκπαίδευσης, η υπεύθυνη του Γρ. Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης κα Δουμπιότη Κάιτη, ο υπεύθυνος πολιτιστικών θεμάτων κ. Καραγκούνης Κωνσταντίνος, η υπεύθυνη των προγραμμάτων Αγωγής Υγείας κα Κουτσώστα Αγάπη και πολλοί άλλοι.

Στη συνέχεια η Θεατρική Ομάδα του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου παρέλαβε τη σκυτάλη με μια δροσερή και νεανική παράσταση του έργου της Στέλλας Μιχαηλίδου «Περπατώ εις το Δάσος» που δόθηκε την Κυριακή 6 Μαΐου στο θέατρο του Δημαρχείου της πόλης.

Η αίθουσα ήταν κατάμεστη και το κοινό, γονείς, συμμαθητές, καθηγητές, φίλοι των παιδιών αλλά και πολύς κόσμος, είχε ευκαιρία να απολαύσει ένα σύγχρονο έργο σε διδασκαλία των καθηγητών του σχολείου κας Μαρίας Λέτσιου και κας Μαρίας Τριανταφύλλου. Στη σκηνή ξαναζωντανεύουν όλα τα κλασικά παραμύθια. Κεντρική ηρωίδα η Κοκκινόσκουφίτσα, η οποία, προσπαθώντας να βρει τον εαυτό της, συναντά ήρωες άλλων παραμυθιών και εμπλέκεται σε άλλες ιστορίες παραμύθια, δοκιμάζοντας την τύχη της. Έτσι, μεταμορφώνεται σε Σταχτοπούτα, σε Χιονάτη, στη γνωστή πριγκίπισσα που υποκύπτει στις ερωτικές διαθέσεις του γνωστού επίσης βατράχου, σε θηλυκό Κοντορεβυθούλη που ελπίζει στη βοήθεια ενός άλλου περιπλανώμενου και αληθιρίου Κοντορεβυθούλη.

Η συγγραφέας ξανάπλεξε τους ιστούς γνωστών παραμυθιών και οι αγαπημένοι ήρωες γίνονται αστείοι, διαφορετικοί, κινικοί και μεταμοντέρνοι σε ένα προχωρημένο κεί-

Φωτογραφία από την εκδήλωση στον Αλμυρό

προσανατολισμό του και τον εαυτό του, να ζυγίσει και να δοκιμάσει τις δυνάμεις του στον στίβο της ζωής.

Όπως ανέφερε και η διευθύντρια του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου στον σύντομο χαιρετισμό της, το θέατρο είναι ένα από τα τελευταία οχυρά ελεύθερης ανάπτυξης της παιδικής φαντασίας, επεξεργασίας των εφραστικών ικανοτήτων, σύζευξης παιχνιδιού και μάθησης. Τόνισε επίσης ότι ο στόχος του σχολικού θεάτρου δεν είναι να ανακαλύψει ταλέντα. Στόχος του είναι να βοηθήσει στην ανάπτυξη ανθρώπων που θα λειτουργούν σε κάθε εκδήλωση της ζωής τους επιλεγόμενες δημιουργικές εργασίες.

Το Γυμνάσιο Ν. Αγχιάλου έχει παρουσιάσει στο παρελθόν τους «Αχαρνείς» του Αριστοφάνη, τη «Βεγγέρα» του Ηλ. Καπετανάκη, την «Αρκούδα» του Τσέχωφ και πολλά άλλα.

Τελευταία αλλά όχι λιγότερο σημαντική ήταν και η συναυλία που παρουσιάστηκε το Σάββατο 12 Μαΐου σε μία από κοινού διοργάνωση των Γυμνασίων Ν. Αγχιάλου και 1ου Γυμνασίου Αλμυρού. Το κοινό είχε τη μοναδική ευκαιρία να παρακολουθήσει και να απολαύσει ένα «Μουσικό ραντεβού μεγάλων Ελλήνων δημιουργών με μικρούς ερασιτέχνες μαθητές», όπως ακριβώς ήταν και το θέμα της βραδιάς.

Η συναυλία δόθηκε στον αύλειο χώρο του Δημαρχείου Ν. Αγχιάλου με θέα το λιμανάκι στις 8:30 μμ και τόσο η ώρα της ημέρας όσο και ο χώρος βοήθησαν στην υποβλητικότητα του θεάματος. Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Δήμαρχος Ν. Αγχιάλου κ Καραπατάκης Ηλίας, ο αντιδήμαρχος Ν. Αγχιάλου κ. Στάνιος Νικόλαος, ο οποίος απηύθυνε σύντομο χαιρετισμό, ο αντιδήμαρχος Αλμυρού κ Εκίζογλου Ιωάννης, δημοτικοί σύμβουλοι και πολύς κόσμος, γονείς, φίλοι και συμμαθητές των παιδιών. Την βραδιά προλόγισαν επίσης οι διευθύντριες των δύο σχολείων κ. Πορφυρίου Σταυρούλα και κ. Κοντογεωργιάκη Χρυσούλα. Η συναυλία επαναλήφθηκε και την Κυριακή 13 Μαΐου στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αλμυρού.

Η σημασία του εκδήλωσης έγκειται στο γεγονός ότι συμμετείχαν αποκλειστικά μαθητές των χωρωδίων των δύο σχολείων. Οι χορωδοί συνοδεύονταν από ζωντανή μουσική που ακούστηκε από ορχήστρα μαθητών των δύο Γυμνασίων με διάφορα όργανα, φλάουτο, τσέλο, ακορντεόν, μπουζούκι, μπαγλαμά, πλήκτρα, κρουστά, κλπ. Το σύνολο έδωσε ωραία όμορφα στις προσπάθειες, τη διδασκαλία και την καλλιτεχνική επιμέλεια των καθηγητριών μουσικής των δύο σχολείων, κκ Ρούση Ζηνοβία και Ρούση Νικολέττα.

Σημαντικό είναι επίσης και το γεγονός ότι δόθηκε η ευκαιρία στη νέα γενιά να έρθει σε επαφή με το έντεχνο λαϊκό τραγούδι και μια μουσική περασμένων δεκαετιών. Για τους σημερινούς νέους όλα αυτά μοιάζουν λίγο μακρινά αλλά η δύναμη των έργων αυτών ήταν τόσο που μπορούν πάντα να γοητεύουν και να συναρπάζουν μικρούς και μεγάλους. Οι μαθητές γνώρισαν το έργο συνθετών όπως οι Θεοδωράκης, Χατζιδάκις, Μαρκόπουλος, Ξαρχάκος, Μικρούτσικος, Λοΐζος, κα. οι οποίοι έντυσαν με τη μουσική τους έργα μεγάλων ποιητών και στιχουργών όπως οι Σεφέρης, Ελύτης, Καββαδίας, Γκάτσος, Παπαδόπουλος, κα

Το καλλιτεχνικό αποτέλεσμα ήταν όντως υψηλών προδιαγραφών αφού οι δύο καθηγήτριες είχαν προετοιμάσει μια σωστή λαϊκή ορχήστρα και μια χορωδία οι οποίες ζωντανέψαν μεγάλες στιγμές της ελληνικής μουσικής του 20ου αι.

Οι μαθητές που συμμετείχαν ήταν: ΧΟΡΩΔΙΑ-Αγγελουπούλου Α., Αργυρίου Κ., Βουλγαροπούλου Γ., Γεωργαντζοπούλου Τζ., Γκίνη Ε., Γκινίδου Κ., Γώγος Χ., Δελανδρέα Π., Δεληκώστα Β., Δήμα Ε., Δήμου Β., @Ελληνα Ρ., Καλλέ Α., Κανταράκη Χ., Καραππία Χ., Καρατζούνη Β., Κόνσουλα Ε., Κοντοστάθη Δ., Κούτσικου Ε., Κρέτσου Κ., Μελέτη Λ., Μινναμής Σ., Μπακίρη Ε., Μπάκου Α., Μυλωνάς Χ., Ντάφος Κ., Παπαθανασίου Σ., Παπανάτσος Σ., Παρ-

δάλη Ε., Παρθένη Χ., Πλασταριά Β., Ρούσσα Α., Σαμαρά Π., Σκούτσου Ζ., Τσάνη Ζ., Τσιάτσου Τ., Φάσσα Κ., Χατζηευφραϊμίδη Ε., Χολέβα Π.,

ΟΡΧΗΣΤΡΑ-Κασιδάκης Κ., Γερογλή Δ., Ντούκας Θ., Γουργιώτης Α., Εκίζογλου Σ., Παπαβασιλείου Α., Πριάκου Σ., Ρόμπος Δ., Τσαμανή, Γαρυφαλλογιάννη Ε., Α., Καραγιάννη Ε., Καραθάνου Θ., Κουτρομάνου Μ., Μανοηλίδου Κ., Μποτού Ε., Σανίδα Ε., Ψαρράκου Μ., Σκοτεινιώτης Γ. ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ-Παγκαλίδου Σ., Παπακωνσταντίνου Φ.

Άλλες επιτυχίες του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου:

Α' ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ ΣΕ ΜΑΘΗΤΡΙΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ.

Η μαθήτριά του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου Γαλατσίδα Χριστίνα απέσπασε το Α' Βραβείο για τη συμμετοχή της στον 1ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Ποίησης και Διηγήματος που διοργάνωσε το 10ο Γυμνάσιο Βόλου στα πλαίσια προγράμματος Αγωγής Υγείας για το διήγημά της «Ολοι ίσοι και διαφορετικοί».

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

- Η μαθήτριά του Γυμνασίου Ν.Αγχιάλου Κουτρούλη Γλυκερία κατέλαβε την τρίτη θέση στους προκριματικούς πανελλήνιους αγώνες στίβου στη Λάρισα και αυτό της δίνει το δικαίωμα να συμμετάσχει στους τελικούς που θα διεξαχθούν στις 15 Ιουνίου.

- Η ομάδα Βόλεϋ του Γυμνασίου Αγχιάλου κατέλαβε τη δεύτερη θέση στους αγώνες του αθλήματος που διεξήχθησαν μεταξύ των σχολείων του Νομού Μαγνησίας.

• **Σημείωση:**

Την επόμενη σχολική χρονιά στο Γυμνάσιο Ν. Αγχιάλου θα λειτουργήσει Γραφείο Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού (Σ.Ε.Π.) καθώς και τμήμα Αθλητικού Γυμνασίου στον Κλασικό Αθλητισμό και στην Πετοσφαίριση.

Προς τον Σύλλογο Αγχιαλιτών της Αθήνας «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

ΘΕΜΑ: «Βράβευση εργασιών μαθητών Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου».

Αξιότιμε κ. πρόεδρε και μέλη του Δ.Σ. του συλλόγου, ευχαριστούμε για τη βράβευση των εργασιών των μαθητριών και μαθητών του σχολείου μας και την απονομή των βραβείων. Σας συγχαίρουμε για την πρωτοβουλία σας αυτή, ευχόμεστε ο σύλλογός σας να συνεχίσει τις αξιόλογες δραστηριότητές του, την επικοινωνία του με τα σχολεία και τη στήριξη των προγραμμάτων τους.

Η Διευθύντρια Πορφυρίου Σταυρούλα

Προς τον κ. Πρόεδρο του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Θέμα: «Έκφραση Ευχαριστιών»

Κύριε Πρόεδρε, Με τη δωρεά του πορτρέτου του Ευγένιου Καραβία στο 1ο Δημοτικό Σχολείο, το οποίο φέρει και το όνομά του, αποδεικνύεται ακόμη μια φορά το αμέριστο ενδιαφέρον σας για τα σχολεία της κωμόπολής μας.

Σας ευχαριστούμε θερμά και ευχόμεστε ο σύλλογός σας να συνεχίσει τη μακρόχρονη δημιουργική του πορεία.

Για τον Σύλλογο Διδασκόντων Ο διευθυντής του σχολείου ΣΑΚΚΟΜΗΤΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Α' ΒΡΑΒΕΙΟ

Απονέμεται στ.ν. *Λαζακάδα. Χριστίνα.....* του Γυμνασίου Αγχιάλου για τη συμμετοχή της στον 1ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Ποίησης & Διηγήματος που διοργάνωσε το 10ο Γυμνάσιο Βόλου στα πλαίσια προγράμματος Αγωγής Υγείας για το έργο του " *Όλοι ίσοι.....* στην κατηγορία " *Διήγημα και Διαφορετικοί* "

Η κριτική επιτροπή
Πόποινα Λέτσιου - Αδελφός Μουζούρης
Θανάσης Νικαλιώτης - Αστέρης Σχωνιάς
Χαρούλα Φράγκου

Η Διευθύντρια
Πορφυρίου Σταυρούλα

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου συγχαίρει τους διακριθέντες μαθητές του Γυμνασίου και τους εύχεται πάντα επιτυχίες.

Το περιστέρι της ψυχής μας

Δημοσίευση του διηγήματος της μαθήτριας του Γυμνασίου της Ν. Αγχιάλου Γαλατσίδας Χριστίνας που απέσπασε το Α' βραβείο τον πρώτο Πανελλήνιο διαγωνισμό Ποίησης και Διηγήματος που οργάνωσε το 10ο Γυμνάσιο Βόλου.

Τακ, τακ, τακ, τακ, τακ. Σκοτάδι. Οι ήχοι του ρολογιού που κρέμεται από τον τοίχο είναι τόσο διαπεραστικοί. Τακ, τακ, τακ. Κάτι πρέπει να γίνει, αύριο είναι μια πολύ σημαντική ημέρα στη δουλειά της, δεν μπορεί να αργήσει. Σηκώνεται παντού σκοτάδι, πιο πολύ απ' όσο περίμενε. Το λαμπάκι έχει καεί. Προχωράει σταθερά μέσα στο σαλόνι, σκοντάφτοντας πάνω σε πεταμένα αντικείμενα. Κατευθύνεται προς το τζάκι, όπου εκεί είναι τοποθετημένο αυτό το τόσο θορυβώδες αντικείμενο. Πλησιάζει και ξαφνικά... Τίποτα. Απλά τίποτα. Ούτε φασαρία, ούτε θόρυβος, ούτε τίποτα.

Μία απόκοσμη γαλήνη απλώνεται στο δωμάτιο. Τρομάζει, μα και η ίδια νιώθει τη γαλήνη μέσα της. Ξαφνικά αρχίζουν διάφορες εικόνες να περνούν από το μυαλό της. Η οικογένειά της. Η οικογένεια που αρνήθηκε. Αναζητάει εικόνες της αδελφής της. Θυμάται να τρέχει στον κήπο και πίσω η αδελφή της με το αναπηρικό καροτσάκι να προσπαθεί να τη φτάσει. Και έπειτα τον αδελφό της να της δίνει δώρο χαμογελώντας γλυκά και εκείνη, να τον κοιτάει με ένα υποτιμητικό βλέμμα, λόγω των προβλημάτων που αντιμετώπιζε.

Θυμήθηκε την ημέρα που έφυγε από το σπίτι στα 18 της χρόνια και από τότε έχει να δει ή να μιλήσει μαζί τους. Όχι πως δεν την παίρνουν τηλέφωνο ή κάτι τέτοιο. Εκείνη τους αποφεύγει και έτσι μένει μόνη της, μακριά τους.

Κάθεται στην πολυθρόνα, βάζει τα κλάματα. Ούτε η ίδια δεν ξέρει γιατί κλαίει. Έχει χάσει πολλά. Οικογενειακές στιγμές, φροντίδα, μα καθόλου αγάπη. Καθώς τα δάκρυα τρέχουν από τα μάτια της, αποκοιμιέται κάτω από το βαθύ ήχο του ρολογιού. Τακ, τακ, τακ, τακ, τακ...

Ακούγεται θόρυβος, αλλά δεν μπορεί να καταλάβει τι είναι και από που προέρχεται. Φωνές, ναι είναι φωνές. Ακούγονται σαν χαρούμενες παιδικές φωνές. Ονειρεύομαι, σκέφτεται. Ανοίγει τα μάτια της και το φως του ήλιου την τυφλώνει. Αλλά σαν το συνηθίζει και καταφέρνει ν' ανοίξει τα μάτια της, βλέπει κάτι που ποτέ δεν θα μπορούσε να φανταστεί!

Βρίσκεται σ' ένα παραμυθένιο καταπράσινο λιβάδι που χορτά κι αγριολούλουδα χορεύουν στο ρυθμό των που-

λιών, που κελαηδούν χαρούμενες μελωδίες, καθώς το ζεστό αεράκι σε κάνει να θες να πετάξεις. Προσπαθεί ν' ακολουθήσει τις φωνές για να δει τι συμβαίνει. Έτσι σηκώνεται και αρχίζει να περπατά. Κάπου πιο κάτω υπάρχουν δέντρα που ο Θεός απλόχερα τα στόλισε με άνθη και καρπούς. Πίσω απ' αυτά τα δέντρα υπάρχουν καταρράκτες που το κρυστάλλινο νερό τους ποτίζει τις καλαμιές στην άκρη της λίμνης.

Εκεί η Άννα, ανακάλυψε την πηγή των χαρούμενων φωνών. Βλέπει έκπληκτη παιδιά. Πολλά χαρούμενα παιδιά. Και έπειτα διαπιστώνει πως μερικά από τα παιδιά είναι ανάπηρα, άλλα μαύρα, άλλα κίτρινα και άλλα φορούν κελεμπές και φερετζέ. Νιώθει αμηχανία. Τα παιδιά την βλέπουν, μα δε σταματούν το παιχνίδι τους.

Ένα ανάπηρο κοριτσάκι την πλησιάζει και χωρίς να διαστάσει την προσκαλεί να έρθει μαζί τους. Εκείνη δεν ανταποκρίνεται, λόγω αμηχανίας, μα προτείνει στο κοριτσάκι να την ξαναγίσει στο άγνωστο γι' αυτή μέρος, με αντάλλαγμα κάποια χρήματα. Το κοριτσάκι την κοιτάζει παραξενεμένο και αρνείται. Της λέει όμως, πως θα της άρεσε να την ξαναγίσει χωρίς αντάλλαγμα.

Ξεκινάνε. Η ξενάγηση είναι καταπληκτική αλλά και γεμάτη απορίες. Παντού υπάρχουν δέντρα, λουλούδια και ζωάκια. Περπατάνε και χάνεται μέσα στο πράσινο. Τα πουλάκια πετούν γύρω τους και κελαηδούν χαρούμενα. Τα λουλούδια είναι σα να συμμετέχουν σε χορό, καθώς παίζουν χαρούμενα στο δροσερό αεράκι. Και καθώς πλησιάζουν στο βουνό, βλέπει τα σπίτια στα οποία κατοικούν τα παιδιά. Είναι φτιαγμένα από ξύλο και όλα εκεί είναι τόσο απλά. Δεν μπορεί να καταλάβει πως με τόσα λίγα πράγματα είναι χαρούμενα αυτά τα παιδιά.

Ξαφνικά βλέπει μεγάλους. Είναι όλοι εξωτερικά διαφορετικοί, μα εκεί είναι όλοι ίσοι. Απορεί. Πώς όλοι αυτοί μπορούν να ζουν μαζί; Αναρωτιέται. Είναι διαφορετικοί! Και τα παιδιά; Τα παιδιά πώς παίζουν όλα μαζί; Είναι ανάπηρα και παιδιά διαφορετικών χρωμάτων και θρησκειών. Για εκείνη είναι αδιανόητα κάτι τέτοιο. Προσπαθεί, αναρωτιέται και λύση δεν βρίσκει.

Έπειτα από ώρα σιγής το κοριτσάκι της λέει: μας ενώ-

νει η αγάπη. Μπορεί να είμαστε διαφορετικοί, αλλά είμαστε ίσοι. Ίσοι όλοι στα μάτια του Θεού. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να το καταλάβουν αυτό, όπως κι εσύ. Προτίμησες να μείνεις μακριά από την οικογένειά σου, λόγω των προβλημάτων αναπηρίας της αδελφής σου. Πάντα τους υποτιμούσες. Τους μισούσες επειδή οι γονείς σου τους έδειχναν λίγη περισσότερη προσοχή. Έφυγες γιατί νόμιζες πως δεν σ' αγαπούσαν. Αλλάξεις αριθμό κάθε φορά που τον μαθαίνουν, δεν έχουν τη διεύθυνσή σου και δεν τους έχεις επισκεφτεί από την ημέρα που έφυγες από το σπίτι σου. Δηλαδή, περίπου οχτώ χρόνια. Κοίτα με. Είμαι διαφορετική λόγω του χρώματός μου ή επειδή κάθομαι σε ένα αναπηρικό καροτσάκι; Κάνεις λάθος!

Είμαστε διαφορετικοί αλλά ίσοι. Δεν είσαι ανώτερη ούτε καλύτερη. Είμαστε ίσοι, ό,τι κι αν πιστεύεις.

Είχε μείνει άφωνη. Πώς απαντάει σε όσα σκέφτεται; Απορεί και πάλι αλλά η απάντηση που περιμένει δεν έρχεται. Τα μηλίγγια της χτυπούν δυνατά, το κεφάλι της πονάει. Πάει ν' ανοίξει το στόμα της να μιλήσει, μα δεν μπορεί. Ακούει κάτι...

Τακ, τακ, τακ. Ανοίγει τα μάτια της. Κοιτάει γύρω της. Είναι ξαπλωμένη στην πολυθρόνα του σπιτιού της. Το ρολόι σημαίνει δέκα το πρωί. Έχει αργήσει για τη δουλειά της, αλλά δεν είναι διατεθειμένη να πάει. Έχει άλλα σχέδια. Τηλεφωνεί. Το τηλέφωνο χτυπάει επίμονα. Δεν απαντάει κανείς. Τότε παίρνει τη μεγάλη απόφαση. Ειδοποιεί στη δουλειά της ότι είναι άρρωστη. Ετοιμάζεται βιαστικά και φεύγει.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας συγχαίρει την Μαρία - Μερόπη Τσουπαναργιά για την απόκτηση του πτυχίου της Θεολογίας από το Πανεπιστήμιο Αθηνών και της εύχεται καλή σταδιοδρομία.

Εντυπώσεις από τον εορτασμό των 15 χρόνων από την ίδρυση του

Βουλγαροελληνικού συλλόγου στην Αγχίαλο της Μαύρης Θάλασσας

Γράφει η Ευαγγελία Αργυροπούλου

«Ω! Τι χαρά σαν σμίγουνε, σαν αγαπιούνται οι άνθρωποι φεγγοβολούν οι ουρανοί, μοσχοβολούν οι τόποι». Αυτοί οι θαυμαστοί και μεγαλειώδεις στίχοι του Γιάννη Ρίτσου τα λένε όλα.

Δικές μου λέξεις δεν εύρισκα για να εκφράσω τον ενθουσιασμό τη βαθειά συγκίνηση που δοκίμασαν εκεί (στην παλιά Πατρίδα) στην γενέτειρα των προγόνων μας, σημερινή Ρομοπία Βουλγαρίας.

Δύο μέρες 26-27 Μαΐου γεμάτες δύναμη, περισυλλογή, χαρά, ωραία συνεργασία.

Αφορμή ήτανε το κάλεσμα του Συλλόγου Βουλγαροελληνικής φιλίας για να γιορτάσουμε μαζί τα 15 χρόνια ζωής του ωραίου αυτού τρίπτυχου, που ξεπήδησε εκεί από το 1992.

1) Κατ' αρχήν η αδελφοποίηση των δύο πόλεων Νέας (Ελλάδας) και Παλαιάς (Βουλγαρίας) Αγχιάλου.

2) Ο Σύλλογος που προανέφερα, Βουλγαρο-ελληνικής φιλίας και φυσικά το φροντιστήριο ελληνικής γλώσσας με τις προεκτάσεις του: Το χορευτικό τμήμα (με πολλούς ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς) και το χορωδιακό, με επίσης πολλά ελληνικά τραγούδια -μέχρι τον ελληνικό Εθνικό Ύμνο, όταν χρειαστεί. Έντονο τόνο έδωσαν στην εκδήλωση της Κυριακής και τα δικά μας συγκροτήματα που ήρθαν από τη Νέα Αγχίαλο, συνοδεία πολλών συμπατριωτών (ολόκληρο πούλμαν) κι έγινε ένα απίστευτο δέσιμο, με ωραία ακτινοβολία και δυνατούς κραδασμούς.

Εγώ προσωπικά δεν πίστευα στα μάτια μου για όσα ξετυλίγονταν μπροστά μας, γιατί οι προϋποθέσεις εκείνης της εποχής -αρχή της μεταπολίτευσης της Βουλγαρίας- δεν ήτανε τόσο ενθαρρυντικές για τέτοιες εξελίξεις, κι όμως έγιναν, έστω με πολλές προσπάθειες, ίσως και θυσίες κάποτε.

Το όραμα, η θέληση και ιδίως η πίστη και σεβασμός σ' αυτούς που κάποτε γεννήθηκαν κι έζησαν εκεί και λέγονται γονείς και πρόγονοί μας, ώθησαν και ενθάρρυναν τα πρώτα μας βήματα. Μα, πάλι δεν θα ήταν αρκετά αυτά, μόνο η δική μας καλή διάθεση και προσπάθειες, αν δεν εμφανιζόταν, δεν φρόντιζε η θεία Πρόνοια, (επιτρέψτε μου να το πω έτσι) να παρουσιαστεί ο κατάλληλος άνθρωπος που λέγεται Στεφανία (Στέφκα) Άλικοβα.

Εμπλουτισμένη η Στεφανία, από τα παιδικά της χρόνια (ας είναι καλά η γιαγιά Αλεξάνδρα εκεί που βρίσκεται) με τις προγονικές μας έννοιες του καλού και του ωραίου, μα φυσικά και με πολλά προσόντα και αξιοσύνη, έπιασε το τιμόνι -του σκάφους- και το οδήγησε σε δρόμους παραγωγικούς με ανοιχτούς ορίζοντες. Αφού ήρθε, κι αυτό το 1994 στην Αθήνα, όπως και πολλά άλλα άτομα φέραμε κατά καιρούς κι έκαναν, περί τους δύο μήνες εντατικά, το σεμινάριο ελληνικής γλώσσας στο ειδικό τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών. Έτσι επανδρώθηκε το φροντιστήριο με δασκάλους (άνδρες και γυναίκες) και συνεχίζονται μέχρι σήμερα τα μαθήματα, και όλες οι άλλες δραστηριότητες, με άμεση συμπαράσταση όλων των μελών του Συμβουλίου του

Συλλόγου, και ιδίως των κυριών των μητέρων των παιδιών, με ωραία αποτελέσματα, όπως τα είδαμε.

Τώρα θ' αναφερθώ για λίγο και στην πρώτη μέρα, Σάββατο 26 Μαΐου -που έγιναν οι ομιλίες των καλεσμένων από άλλες πόλεις της Ελλάδας, οι οποίοι, κατά καιρούς έχουν καλέσει και φιλοξενήσει τα συγκροτήματα της Ρομοπία σε διάφορα φεστιβάλ. Όλοι τους ευχάριστοι, φιλικό, με διάθεση συμπαράστασης και συνεργασίας.

Το βραδάκι βρεθήκαμε εκεί, στην φιλόξενη αυλή του σχολικού κτιρίου, όπου οι κυρίες του Συλλόγου ετοίμασαν τραπεζαρίες με μεζεδάκια, ποτηράκια, αναψυκτικά και μουσική βέβαια.

Έτσι δόθηκε η ευκαιρία να γνωριστούμε καλύτερα, ν' ανταλλάξουμε σκέψεις και γνώμες και να χαρούμε από κοντά τον πρόξενο της Φιλιππούπολης κ. Μαθιουδάκη, ένας ωραίος Έλληνας -Κρητικός- απλός και συγκροτημένος άνθρωπος.

Τελειώνοντας θα σας πω και δύο λόγια για τη συνέχεια που είχαν εκεί στην Ρομοπία και ήταν το 4ο Φεστιβάλ Ορθόδοξων εκκλησιαστικών χορωδιών 3-4 μέρες. Η Ελλάδα αντιπροσωπεύτηκε με τη χορωδία της Κομοτηνής και στις 7 Ιουνίου, σε συνδυασμό με τη θεία Λειτουργία στην εκκλησία της ΠΑΝΑΓΙΑΣ, άφησε άφωνο όλο το εκκλησίασμα. Αυτά κατά πληροφορίες.

Ε! Τώρα πέστε μου κι εσείς δεν είναι ωραίες τέτοιες εκδηλώσεις, που ενώνουν τους ανθρώπους, τους ημερεύουν και κάνουν όμορφη την ζωή και τον κόσμο; Όμως...

«Συν Αθηνά και χείρα κίνει...».

Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΑΣ: ΚΤΗΜΑ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Από τον ΚΩΝ. ΒΡΑΧΝΙΑ

Δάσκαλος - Επίτιμος Πρόεδρος του Γλωσσικού Ομίλου Βόλου

Έχουν πη και έχουμε παραδεχτή ότι η γλώσσα μας ως ζωντανός οργανισμός έχει την ικανότητα να ενσωματώνει μέσα της και να αφομοιώνει με τον χρόνο κάποια νέα στοιχεία, με τα οποία έρχεται σε επαφή. Αυτό ως ένα σημείο είναι σωστό. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει όμως ότι διαθέτει και την επιλεκτικότητα, για να απορρίπτει και άλλα, όταν αυτά είναι ικανά να απειλήσουν τις διαχρονικές της καταβολές. Έτσι, ενώ το τριτόκλιτο π.χ. «η πόλις», το κάναμε πρωτόκλιτο (η πόλη), στον πληθυντικό δεν κάνει «οι πόλεες των πολλών», όπως κάνουν τα πρωτόκλιτα (οι χώρες, των χωρών). Πεισιμότως ανθίσταται και διατηρεί την διαχρονική του φυσιογνωμία. Κλίνεται: οι πόλεις - των πόλεων...

Η γλώσσα μας λοιπόν, όπως και κάθε άλλη γλώσσα, δεν μπορεί να γίνει πανδοχείο ιδεών, διότι και αυτή έχει τις δυνατότητες και τις αντοχές της. Αν την αφήσουμε ανοιχτή σε συνεχείς επιδράσεις νεωτερισμών και εκσυγχρονισμών, τότε, όχι μόνο θα χάσει την αφομοιωτική της ικανότητα, αλλά και θα κινδυνεύσει να μείνει χωρίς τον κληρονομικό της δυναμισμό, οπότε θα αφυδατωθεί και θα απειληθεί με θάνατο ή και θα καταλήξει στον θάνατο. Κάθε μέρα τόσες και τόσες γλώσσες χάνονται σ' ολόκληρο τον κόσμο...

Ακόμη η γλώσσα δεν πρέπει να κηδεμονεύεται από διατάξεις νόμων, διότι αυτή φυσικά και αβίαστα ακολουθεί δικούς της νόμους. Βαδίζει τους δικούς της δρόμους. Ακολουθεί οπωσδήποτε αυτόνομη πορεία. Η δική μας γλώσσα ειδικότερα και ιδιαίτερα φιλοξενεί στο DNA της όλη την ιστορία μας, τον πολιτισμό μας, το γέλιο και το κλάμα του λαού μας, την ειδοποιό διαφορά της φυλής μας, την εθνική μας συνολικότητα. Γι' αυτό πολύ σωστά έχει ονομασθή και «ψυχή του Έθνους». Και εφ' όσον είναι ψυχή του Έθνους είναι κτήμα πανεθνικό, δηλαδή κτήμα όλου του λαού απανταχού της γης και ως εκ τούτου δεν μπορεί να γίνει όργανο κάποιας κρατικής εξουσίας και πολύ περισσότερο κάποιου κυβερνητικού παράγοντος.

Γράφει και ο Κοραΐς: «Η γλώσσα είναι από τα πλέον αναπαλλοτρίωτα κτήματα του Έθνους. Από το κτήμα τούτο μετέχουν όλα τα μέλη του Έθνους με δημοκρατική ισότητα. Κανείς, όσον και αν είναι σοφός, (η υπογράμμιση δική μας), ούτε έχει, ούτε δύναται ποτέ να λάβει το δικαίωμα να

λέγει προς το Έθνος: Ούτω θέλω να λαλής, ούτω θέλω να γράφης... Οι λόγιοι άνδρες του Έθνους είναι φυσικοί νομοθέται της γλώσσας, την οποίαν λαλεί το Έθνος, αλλά είναι νομοθέται δημοκρατικού πράγματος. Εις αυτούς ανήκει η διόρθωσις της γλώσσας, αλλά η γλώσσα είναι κτήμα του όλου Έθνους και κτήμα ιερών. Όθεν πρέπει να ανακαινίζεται με ευλάβειαν και ησυχίαν».¹

Αλλά και ο εθνικός μας ποιητής Σεφέρης δεν δέχεται τις διά νόμου επεμβάσεις της πολιτείας, για τον καθορισμό του είδους της γλώσσας. Όταν τον ερώτησαν ποια πρέπει να είναι η γλώσσα ενός τόπου είπε: Η ζωντανή γλώσσα που μιλά ο λαός, όπως την διαμορφώνουν οι καλύτεροι συγγραφείς του». Και τα λέει αυτά, χωρίς να μειώνει την αξία της διαχρονικής της συνοχής, λέγοντας και τα εξής: «Η φύση μιας γλώσσας είναι η φύση μιας συνολικής ιδιοσυγκρασίας πεθαμένων και ζωντανών που μας περιέχει.² Δηλαδή ο Σεφέρης συμφωνεί με τον Ελύτη, ο οποίος λέει και αυτός ότι η λέξις «καφενείον» π.χ. πρέπει να γράφεται με τελικό νι, ασχέτως αν στην ομιλία μας δεν προφέρεται πάντοτε το νι. Μάλιστα ο Σεφέρης συνεχίζοντας λέει ακόμη ότι: «όποιος σβήνει ένα κομμάτι από ιστορικό παρελθόν του Έθνους, σβήνει ταυτόχρονα κι ένα κομμάτι από το παρόν και το μέλλον του».

Γι' αυτό επαναλαμβάνουμε ότι οι αλλαγές που έγιναν στην παιδεία και στην γλώσσα μας το έτος 1976 επί Γεωργ. Ράλλη και στις αρχές του 1982 επί υπουργίας Λ. Βερυβάκη, ο οποίος «εν μια νυκτί» κατήργησε το πολυτονικό, ήταν παράλογες, αντιεπιστημονικές, αυταρχικές και άκρως βλαπτικές για την πατρίδα μας. Βεβαίως κάποιοι «προοδευτικοί» τις χάρηκαν, αλλά οι πολλοί Έλληνες τις κατεδίκασαν και τις αρνήθηκαν, γι' αυτό επακολούθησαν κάποια διορθωτικά μέτρα, χωρίς όμως να επανορθώσουμε το μεγάλο κακό που προξένησαν στους Έλληνες και ειδικότερα στους νέους μας.

Οι κατά φαντασίαν «προοδευτικοί» πάντως δεν πίστευαν σε καμμία περίπτωση ότι το πολυτονικό, έπειτα από αναγκαστική εφαρμογή είκοσι και πλέον ετών του μονοτονικού, ήταν δυνατόν να επιζήσει. Και όμως! όχι μόνο επέζησε, αλλά και επανέρχεται στην ενεργό χρήση. Βεβαίως πολλοί και μεγάλοι συγγραφείς της χώρας μας δεν έπαψαν να το εφαρμόζουν και

να τυπώνουν τα βιβλία τους σ' αυτό. Τελευταία όμως η πληθωρική απαίτησις για την επαναφορά του ανάγκασε την υπουργό Παιδείας κ. Γιαννάκου-Κουτσίκου να πάρη κάποια ευνοϊκή για την επαναφορά του θέσι. Στις σχετικές δε ερωτήσεις των κ.κ. Βύρ. Πολύδωρα - Υπουργού και Στ. Παπαθεμελή - πρ. Υπουργού προς το Υπουργείο της Παιδείας, με επιστολή της προς την Βουλή, η οποία συμπεριελήφθη στα πρακτικά της (14 Οκτωβρίου 2005), απάντησε ως εξής:

α) Σε ό,τι αφορά την εκπαιδευτική διαδικασία, είναι γνωστό ότι τό πολυτονικό σύστημα διδάσκεται στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση μέσω του μαθήματος των Αρχαίων Ελληνικών.

β) Σε ό,τι αφορά τον γραπτό λόγο των Ελλήνων πολιτών στη δημόσια και ιδιωτική τους ζωή, είναι προφανές ότι ο καθένας είναι ελεύθερος να χρησιμοποιεί το τονικό και γραμματικό σύστημα που επιλέγει σύμφωνα με τά προσωπικά του κριτήρια». Εφημ. «ΤΟ ΠΑΡΟΝ» 6 Νοεμβρίου 2005).

Κατόπιν αυτού τό πολυτονικό, αφού δέν χάθηκε στην διαδρομή είκοσι και πλέον ετών, επανέρχεται στον εθνικό μας βίο περισσότερο δικαιωμένο και ενισχυμένο· αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται και ότι μέσα του διαθέτει τά διαχρονικά στοιχεία, τά οποία τό καθιστούν άτρωτο πλέον στους αιώνες. Τό μεγάλο κακό λοιπόν, τό μονοτονικό, τό οποίον απείλησε τήν εθνική μας γλώσσα μέ τόν ευσεβή πόθο τής λατινοποιησώς της, πρέπει να φυγαδευτή τό δυνατόν γρηγορότερο, γιά νά εκλείψη μιά ύπουλη μορφή απειλής κατά της γλώσσας μας. Οί πάντες τώρα μπορούν να γράφουν πολυτονικά ελεύθερα, νά εγγράψουν δέ και μιά σχετική γραμματοσειρά στον υπολογιστή τους, γιά νά μὴν υπάρξη πλέον κανένα πρόβλημα πολυτονικής γραφής.

Βεβαίως ο αγώνας γιά τήν περαιτέρω αναβάθμισι τών εκπαιδευτικών μας πραγμάτων πρέπει νά συνεχισθή, γιά νά βρῆ ἡ παιδεία μας τον κανονικό της ρυθμό, τόν σωστό της δρόμο, τόν οποίον έχασε κατά τις τελευταίες δεκαετίες, διότι δέν την ξεχωρίζεις πλέον από τού «κασιδιάρη το κεφάλι»...

¹ ΕΓΚ-ΠΑΙΔΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ ΗΛΙΟΥ, τόμ. «ΕΛΛΑΣ», σελ. 929

² Μισγάγκεια απερινόητη, Κ. Ζουράρη, σελ. 196

Ο συνεργάτης μας κος Βραχνιάς γράφει στο πολυτονικό σύστημα, αλλά ο κειμενογράφος δεν υπακούει σε αυτό.

Κίνηση του Ληξιαρχείου

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- 1) Ράλλης αβάπτιστος του Γεωργίου(17-4-2007)
- 2) Μοσδρόμου αβάπτιστη του Ιωάννη(15-4-2007)
- 3) Μπασιόλα αβάπτιστη του Μιχαήλ(13-4-2007)
- 4) Σωτηρόπουλος αβάπτιστος του Κωνσταντίνου(20-4-2007)
- 5) Πατατούκος αβάπτιστος του Κωνσταντίνου(31-5-2007)
- 6) Κόκκαλης αβάπτιστος του Νικολάου(25-4-2007)
- 7) Ρεντζούλα αβάπτιστη του Γεωργίου(24-4-2007)
- 8) Γαρυφαλλογάννη αβάπτιστη του Αριστείδη 21-3-2007)
- 9) Καπερώνης αβάπτιστος του Ιάσονος(4-12-2006)
- 10) Παπαθανασίου αβάπτιστος του Σπυρίδωνος (12-3-2007)
- 11) Τσιάρας αβάπτιστος του Ελευθερίου(7-1-2007) Διδ. 1
- 12) Τσιάρας αβάπτιστος του Ελευθερίου(7-1-2007)Διδ. 2
- 13) Βλάχος αβάπτιστος του Γρηγορίου(5-1-2007)
- 14) Κορλός αβάπτιστος του Γεωργίου(15-1-2007)
- 15) Βίγκλα αβάπτιστη του Παναγιώτη(9-3-2007)

Το Δ.Σ. εύχεται στους γονείς να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- 1) Μάτος Χριστόφορος του Δημητρίου
- 2) Μπουρτζή Κωνσταντίνα του Αντωνίου
- 3) Ευαγγελινός Γεώργιος του Ευαγγέλου
- 4) Σπανού Ελπίδα-Μαρία του Στυλιανού
- 5) Κοσμά Δήμητρα του Ευαγγέλου
- 6) Ταμπάκος Ηλιάς του Χρήστου
- 7) Καπερώνης Παρασκευάς του Ιάσονος
- 8) Μπόγκαμος Πασχάλης του Παναγιώτη

Το Δ.Σ. εύχεται στους νεοφώστους να ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

- 1) Δρίτσας Σοφοκλής του Ευαγγέλου(14-4-2007) Ντύκεν Μαρί-Νοέλ-Ανριέτ-Αντρέ
- 2) Πώπο Ηλιάς του Πάνο(15-4-2007) Τσέπα Χριστίνα του Κων/νου
- 3) Μηδειάτης Νικόλαος του Σάββα(28-4-2007)07) Γαλούση Ναταλία του Ευαγγέλου
- 4) Γκάγκας Δημήτριος του Γεωργίου(12-5-2007) Χαράλαμπος Μαρία του Θωμά
- 5) Γιώτης Ιωάννης του Κωνσταντίνου(26-5-2007) Ερρινάκη Μαρία του Ιωάννη
- 6) Κόνσουλας Μάρκος του Νικολάου(26-5-2007) Βλαχάκη Ελένη του Νικολάου
- 7) Μπανταβάνος Κωνσταντίνος του Γεωργίου(3-6-2007) Κωνσταντέλλου Φωτεινή του Γεωργίου
- 8) Μουραγάνης Αδριανός του Εμμανουήλ(2-6-2007) Μουχτάρογλου Αγγέλα του Κρέοντος

Το Δ.Σ. εύχεται στους νεόνυμφους να ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- 1) Δημητρακόπουλος Γεώργιος του Θεοδώρου(1933)
- 2) Τσαμπάς Ιωάννης του Αποστόλου(1932)
- 3) Σουλιώτου Παναγιώτα του Δημητρίου(1916)
- 4) Βασιλειάδου Ευανθία συζ. του Ευαγγέλου(1919)
- 5) Μακρή Ελένη συζ. του Ηλία(1931)
- 6) Ανεσιτιάδου Φανή συζ. του Δημητρίου(1926)
- 7) Μπέρτσας Γεώργιος του Αργυρίου(1919)
- 8) Βούζα Αικατερίνη συζ. του Κων/νου(1920)
- 9) Τρόμπατζης Εμμανουήλ του Νικολάου(1938)
- 10) Μακρυγιάννης Βασίλειος του Χρήστου(1947)
- 11) Πορτοφόρρι Germaine-Therese (1910)
- 12) Ιωάννου Ιωάννης του Βλαδίμηρου(1920)
- 13) Βαλκανιώτης Αθανάσιος του Γεωργίου(1931)
- 14) Μπασδάνης Μιλτιάδης του Κωνσταντίνου(1980)
- 15) Πανάγου Αικατερίνη συζ. του Νικολάου(1931)
- 16) Κωστούλας Γρηγόριος του Ιωάννη(1928)
- 17) Βαρούτα Ακριβή συζ. του Αντωνίου(1925)
- 18) Τζουμερκιώτης Κωνσταντίνος του Δημητρίου(1917)

Το Δ.Σ. εκφράζει τα συλλυπητήριά του στους οικείους τους.

Νέα Αγχιάλος 12-6-2007

Ο Ληξιαρχος
ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΛΩΝΗΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Ο πρόεδρος των Αγχιαλιτών της Αθήνας κ. Απόστολος Ζαφειρόπουλος παρευρέθη στα εγκαίνια της έκθεσης ζωγραφικής του Δημήτρη Αργυρίου στη Δημοτική Πινακοθήκη του Δήμου Καλλιθέας, και τον συνεχάρει για την αξιόλογη δουλειά του που είχε τίτλο «ΓΥΜΝΟΘΑΛΑΣΣΕΣ» καθώς και στην εκδήλωση του Γυμνασίου Νέας Αγχιάλου όπου παρακολούθησε τη θεατρική παράσταση «Παραδοσιακός γάμος», που δόθηκε στο πάρκο Νέας Αγχιάλου από τους μαθητές του γυμνασίου μας. Εντυπωσιάστηκε από την παράσταση και συνεχάρη τους συντελεστές (καθηγητές και μαθητές) διότι με τον τρόπο αυτό συνεισφέρουν στην πολιτιστική κουλτούρα του τόπου μας και προάγουν τον κοινωνικό ψυχαγωγικό και παιδαγωγικό χαρακτήρα της θεατρικής δημιουργίας.

ΔΩΡΕΕΣ

Ο Σύλλογός μας δώρησε στο Ευγένιο Δημοτικό Σχολείο και στο Δήμο Νέας Αγχιάλου δύο πιστά αντίγραφα του πορτρέτου του Μητροπολίτη Αγχιάλου Ευγένιου Καραβία, από το Εθνικό Ιστορικό Μουσείο Αθηνών (Παλαιά Βουλή), διαστάσεων 40cmx60cm. Τα πορτρέτα αυτά προσφέρθηκαν για να υπενθυμίζουν στους νεώτερους (και όχι μόνο) την ιστορική προσφορά του Μητροπολίτη Ευγένιου Καραβία.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Την Κυριακή 18 Μαρτίου 2007 πραγματοποιήθηκαν οι αρχαιρεσίες του Συλλόγου Ερασιτεχνών Αλιέων Νέας Αγχιάλου για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Η συγκρότηση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου είναι:

Πρόεδρος: Παρασκευόπουλος Χρήστος
Αντιπρόεδρος: Σαμαράς Μιχάλης
Γραμματέας: Καρακώστας Ελευθέριος
Ταμίας: Μπάρδας Δημήτριος
Δημόσιες Σχέσεις: Κόπανος Άρης του Νικολάου

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στους οικείους των Σπυρόπουλου Βασιλείου συζύγου Ζαφειράς Βασιλικιώτη και Χαλκιάκου Θεόδωρου συζύγου Μαίρης Αράμπογλου για τον αδόκητο χαμό τους.

Ένα ιδιαίτερο ταξίδι-επίσκεψη πραγματοποιήσε ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Νέας Αγχιάλου το 4ήμερο από 25 μέχρι και 28 Μαΐου 2007, στην Πομόριε Βουλγαρίας (παλαιά Αγχιάλος Μαύρης Θάλασσας). Η επίσκεψη πραγματοποιήθηκε με αφορμή την επέτειο εορτασμού των 15 χρόνων ίδρυσης του Βουλγαροελληνικού Συλλόγου «Η Αγχιάλος» της πόλης Πομόριε.

Ταξίδι στη Μητρώα Γη

Ο Βουλγαροελληνικός Σύλλογος «Η Αγχιάλος» της πόλης Πομόριε δημιουργήθηκε το 1992, μετά την αδελφοποίηση των δύο πόλεων, της Νέας Αγχιάλου και της Πομόριε που πραγματοποιήθηκε το 1990. Να σημειωθεί ότι η πλειοψηφία των μελών του συλλόγου είναι ελληνικής καταγωγής, είτε και από τους δύο γονείς είτε από τον ένα γονέα. Αυτή η γενναία απόφαση, για την εποχή που πραγματοποιήθηκε, έδωσε την δυνατότητα να συσφιχθούν οι σχέσεις των δύο πόλεων σε επίπεδο απλών ανθρώπων αλλά και σε επίπεδο αντιπροσωπειών.

Έτσι λοιπόν, ο Πολιτιστικός Οργανισμός Δήμου Νέας Αγχιάλου, διοργάνωσε αυτήν την επίσκεψη στα πλαίσια ανταλλαγών που πραγματοποιούνται μεταξύ των δύο πόλεων. Το προηγούμενο έτος και με αφορμή τα 100 χρόνια του ολοκαυτώματος της Αγχιάλου, η χορωδία του Βουλγαροελληνικού Συλλόγου «Η Αγχιάλος», επισκέφθηκε τη Νέα Αγχιάλο, μετά από πρόσκληση του Πολιτιστικού Οργανισμού, και συμμετείχε στο 11ο Χορωδιακό Φεστιβάλ της Νέας Αγχιάλου.

Ο συγκεκριμένος σύλλογος της Πομόριε έχει να παρουσιάσει πλούσιο έργο, μεταξύ των οποίων είναι η λειτουργία σχολείου-φροντιστηρίου εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας, γυναικεία χορωδία ενηλίκων και παιδική χορωδία, καθώς και χορευτικό τμήμα παιδιών και εφήβων.

Οι εορταστικές εκδηλώσεις του συλλόγου διήρκεσαν δύο ημέρες. Την πρώτη ημέρα, Σάββατο 26 Μαΐου 2007, διοργανώθηκε, σε αίθουσα ξενοδοχείου της Πομόριε, ημερίδα με θέμα «Η σημασία των Βουλγαροελληνικών Συλλόγων για τη διατήρηση των παραδόσεων και την ανάπτυξη των φιλικών σχέσεων μεταξύ των δύο λαών». Την εκδήλωση συντόνιζε η πρόεδρος του Βουλγαροελληνικού συλλόγου Στέφκα Αλίκοβα. Η ελληνικής καταγωγής Ροσίτσα Το-

πάλοβα και υπεύθυνη των δημοσίων σχέσεων του Μουσείου Μπουργκάς (πρώην Πύργος), αναφέρθηκε στη συνεισφορά των Ελλήνων στην ανάπτυξη του πολιτισμού της Αγχιάλου-Πομόριε από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Ο κ. Νίκος Ζουλιάνης από τα Σέρβια Κοζάνης αναφέρθηκε στις πολιτιστικές ανταλλαγές που πραγματοποιούνται μεταξύ των Σερβίων και της Πομόριε, καθώς και στο ιστορικό των σχέσεων των δύο πόλεων. Ο κ. Ιωάννης Μηνούδης, πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Συλλόγων Ανατολικής Ρωμυλίας, αναφέρθηκε στις προσπάθειες που γίνονται για πολιτιστικές ανταλλαγές της Ομοσπονδίας με τους Βουλγαροελληνικούς συλλόγους με σκοπό την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη σύσφιξη των σχέσεών τους. Χαιρετισμό απηύθυνε ο πρόεδρος του Πολιτιστικού Οργανισμού και πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Νέας Αγχιάλου κ. Ευθύμιος Τσάμης, ο οποίος αναφέρθηκε αναλυτικά στον σημαντικό ρόλο που διαδραματίζουν για τις σχέσεις των δύο πόλεων, οι πολιτιστικές ανταλλαγές που πραγματοποιούνται, βοηθούμενες και από την αδελφοποίηση των δύο πόλεων. Τέλος, ο πρόεδρος της Ελλάδας στη Φιλιππούπολη, κ. Νίκος Μαθιουδάκης, αναφέρθηκε διεξοδικά στις σχέσεις των χωρών Ελλάδας και Βουλγαρίας, την προοπτική των σχέσεων αυτών στις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και τον ρόλο που διαδραματίζουν οι Βουλγαροελληνικοί σύλλογοι για την σύσφιξη των σχέσεων των δύο χωρών.

Μετά το πέρας των ομιλιών, τραγούδησαν ελληνικά τραγούδια οι χορωδίες των Βουλγαροελληνικών Συλλόγων Σωζόπολης και Μεσέμβριας. Στη συνέχεια όλοι όσοι παρακολούθησαν τις ομιλίες μετέβησαν στα γραφεία τοπικού συλλόγου, ο οποίος στεγάζεται σε ένα από τα λίγα σπίτια που διε-

σώθησαν από την πυρκαγιά του 1906. Το σημαντικό για την ιστορία της παλαιάς Αγχιάλου κτήριο, το ανακαίνισαν τα μέλη του συλλόγου με προσωπική εργασία, ενώ βοήθησαν οικονομικά αυτήν την προσπάθεια πλήθος φίλων του συλλόγου και από την Ελλάδα. Στη λιτή εκείνη δεξίωση του Βουλγαροελληνικού συλλόγου «Η Αγχιάλος», όλοι οι παρευρεθέντες είχαν την ευκαιρία να γνωριστούν καλύτερα και να συσφίξουν περισσότερο τις σχέσεις τους. Την επόμενη ημέρα, 27 Μαΐου 2007, σε θέατρο της πόλης, η χορωδία ενηλίκων και η παιδική χορωδία του Συλλόγου, τραγούδησαν ελληνικά τραγούδια, συγκινώντας το κοινό που παρακολούθησε την εκδήλωση. Επίσης χόρευαν ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς τα χορευτικά τμήματα εφήβων και παιδιών του Συλλόγου, εντυπωσιάζοντας με την απόδοσή τους. Τέλος, εμφανίστηκε το χορευτικό τμήμα του Δήμου Νέας Αγχιάλου, που παρούσασε παραδοσιακούς χορούς από όλη την Ελλάδα, αποσπώντας το θερμό χειροκρότημα όλων όσοι παρευρέθησαν και γέμισαν την αίθουσα εκδηλώσεων. Στη συνέχεια, η πρόεδρος του Βουλγαροελληνικού συλλόγου «Η Αγχιάλος» κ. Στέφκα Αλίκοβα, απένειμε αναμνηστικές πλακέτες για τα 15 χρόνια λειτουργίας του συλλόγου, σε όσους στήριξαν και βοήθησαν στην προσπάθεια της ίδρυσης και συνεχούς λειτουργίας του. Συγκεκριμένα, απένειμε πλακέτες στον Δήμαρχο Νέας Αγχιάλου Ηλία Καραπατάκη, στον πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου Νέας Αγχιάλου Ευθύμιο Τσάμη, στον πρώην πρόεδρο και νυν αντιδήμαρχο Νέας Αγχιάλου Παύλο Δημόπουλο, επί της θητείας του οποίου έγινε η αδελφοποίηση Νέας Αγχιάλου-Πομόριε, στον πρώην πρόεδρο του συλλόγου Αγχιαλιτών της Αθήνας Δημήτριο Καραγαστή, την πρώην γραμματέα του

ίδιου συλλόγου Ευαγγελία Αργυροπούλου, στο νυν προεδρείο του συλλόγου Αγχιαλιτών Αθήνας, στον κ. Νίκο Ζουλιάνη και τέλος στον χοροδιδάσκαλο του χορευτικού τμήματος Νέας Αγχιάλου Τριαντάφυλλο Γκογκινούδη.

Το τριήμερο αυτό ταξίδι του Πολιτιστικού Οργανισμού Νέας Αγχιάλου, ήταν ένα ταξίδι επίσκεψης και γνωριμίας με τη μητρώα γη, για πολλούς από τους 48 συμμετέχοντες σε αυτό. Επίσκεψη και γνωριμία με τον τόπο από όπου πριν 100 χρόνια ξεκίνησαν διωγμένοι οι πρόγονοι των σύγχρονων κατοίκων της Νέας Αγχιάλου και μετά από πολλές περιπέτειες και θυσίες δημιούργησαν τη νέα τους πατρίδα. Όλοι οι εκδρομείς γνώρισαν ή ξαναβρέθηκαν στην «Αχελώ», αλλά και επισκέφθηκαν και γνώρισαν την πανέμορφη και διατηρητέα πόλη της Μεσέμβριας, καθώς και την εντυπωσιακή πόλη της Βάρνας. Σε αυτήν την επίσκεψη, δόθηκε η δυνατότητα να ξανασυναντηθούν γνωστοί και συγγενείς και από τις δύο πόλεις, να δημιουργηθούν νέες γνωριμίες και φιλίες, να ξανακουστεί και μιληθεί η ελληνική γλώσσα σε αυτή την οικεία περιοχή της Ανατολικής Θράκης, όπου έζησε και μεγαλούργησε για αιώνες ένα σημαντικό τμήμα του Ελληνισμού. Το ταξίδι αυτό θα μείνει αξέχαστο, αλλά θα αποτελέσει και αφορμή για πολλούς από τους συμμετέχοντες σε αυτό να ξαναβρεθούν σε αυτό τον όμορφο τόπο της Μαύρης Θάλασσας, να συναντηθούν για μία ακόμη φορά με τους συγγενείς τους αλλά και τους παλιούς και νέους φίλους, που παρέμειναν στη παλιά πατρίδα, ισχυροποιώντας ακόμη περισσότερο τους δεσμούς που υπάρχουν, σε ανθρώπινο αλλά και σε επίπεδο κοινωνιών, μεταξύ των πόλεων Νέας Αγχιάλου και Πομόριε (πρώην Αγχιάλος) Βουλγαρίας.

Μαγειρέματα

από την
**Γεωργιάνα
Ανεσιάδου**

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΙ ΜΕΖΕΔΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΑΤΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Η γιαγιά μου η Αννίκα από την Π. Αγχιάλο ακολουθούσε νηστεία κάθε Τετάρτη και Παρασκευή καθ' όλο το καλοκαίρι. Τις μέρες αυτές έφτιαχνε κάτι για να κρατάει την καρδιά της αλμυρό, Τσίρους δηλαδή ψητούς που τους άρταινε στο ξύδι και στο λάδι. Τις Κυριακές όμως ο Τσίρος γίνονταν βασιλικός. Αποβραδίς τον

μούσκευε και το πρωί τον μαλάκωνε με ένα γουδοχέρι, του έσκιζε την κοιλία και τον ξεκοκάλιζε και τέλος τον κολύπαγε σε παχύ κουρκούτι. Η ιεροτελεστία έπαιρνε τέλος με ένα καλό τηγάνισμα σε καυτό λάδι. Ο Τσίρος ήταν ένα από τα βασικά Μαυροθαλασσίτικα ψάρια που στέγνωσαν όλο το Καλοκαίρι αλατισμένα και απλωμένα στον Ήλιο. Το Χειμώνα έτρεφαν τους Έλληνες με πολλές θερμίδες συνοδευόμενα με το τοπικό κρασί και το τσίπουρο.

Για ένα λοιπόν καλοκαιρινό μεζέ πάρτε 10 Τσίρους, μουσκέψτε τους 8-10 ώρες, μαλακώστε τους με ένα γουδοχέρι σκίστε τους την κοιλία και αφαιρέστε τους το κόκαλο. Τώρα κολυπήστε τους σε ένα κουρκούτι που θα γίνει από ένα ποτήρι μπίρα αλεύρι όσο σηκώσει, ένα κρεμμυδάκι στον τρίφτη και λίγο ψιλοκομμένο άνηθο. Προσπαθήστε ο χυλός να έχει την μορφή αραιού γιαουρτιού. Κατόπιν τηγανιστέ τους σε καυτό λάδι.

Οι Τσίροι συνοδεύονται καλά με μια μελιτζανοσαλάτα στην οποία θα βάλλετε λίγες ξινήρες (άγουρες ρό-

γες σταφυλιού, τις οποίες χρησιμοποιούσαν αντί λεμονιού). Αυτό για μεζέ. Για το κυρίως πιάτο της Κυριακής πάρτε 1kgρ Κιμά (1/2 Χοιρινό & 1/2 Μοσχάρι) προσθέστε ένα κρεμμύδι ξυσμένο στον τρίφτη, λίγο δυόσμο, λίγο μαϊντανό, δυο σκελίδες σκόρδο, μπαχάρι, πιπέρι, ένα αυγό, δύο κουταλιές της σούπας γιαούρτι και δύο φέτες μουσκεμένες ψωμί. Ζυμώστε καλά το μείγμα και απλώστε το σε ένα βουτυρωμένο ταψί. Από πάνω σπάστε τόσα αυγά μάτια όσοι και οι καλεσμένοι σας. Ρίχτε ξυσμένο τυρί και κομμάτια βούτυρο. Τώρα είναι έτοιμο να το ψήσετε σε προθερμασμένο φούρνο 180° c από μισή έως μία ώρα.

Όταν κρυώσει κόψτε το τετράγωνο κομμάτια και συνόδευτε το με ξινό λάχανο.

Το φαγητό αυτό στην Παλαιά Αγχιάλο το τρώγανε τις Κυριακές και τις ημέρες που περίμεναν ξένους. Μοιάζει με μπιτοκ αλά Ρους δηλαδή το Ρώσικο Μπιφτεκι.

Καλή σας όρεξη